עיריית רמת-גן

ישיבת מועצת העיר מן המניין מס' 86

מיום חמישי, י"ב באלול תשע"ח (23.08.2018) בשעה 18:00

באולם המועצה - בבניין מועצת העיר

משתתפים: מר ישראל זינגר – ראש העיר, גב' אדוה פולק – המשנה לראש העיר, עו"ד אביבית מאור נמרודי – סגנית ראש העיר, עו"ד מנחם דוד – סגן ראש העיר, מר אביהוא בן-משה – סגן ראש העיר, מר משה אברמוביץ – חבר הנהלת העיר, מר צחי זליכה – חבר הנהלת העיר, מר רמי פדלון – חבר הנהלת העיר, מר יצחק שחם – חבר הנהלת העיר, מר חיים גלרמן – חבר מועצת העיר, מר גבי נחמיאס – חבר מועצת העיר, גב' לילי שמה – חברת מועצת העיר, מר אדם קניגסברגר – חבר מועצת העיר, ד"ר שולמית ביסמנובסקי – חברת מועצת העיר, עו"ד שלום לוי – חבר מועצת העיר, מר אלי מוסרי – חבר מועצת העיר, מר ליעד אילני – חבר מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, עו"ד גלעד שריר – חבר מועצת העיר, מר אריה מזרחי – חבר מועצת העיר, עו"ד רועי ברזילי – חבר מועצת העיר, עו"ד שי בכור – חבר מועצת העיר. מר משה רווח – סגן ראש העיר, מר שמואל לרמן – יו"ר מועצת העיר.

לא השתתפו: גב' רחל מרום – חברת מועצת העיר.

נוכחים: מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה, מר רון קוגמן – סמנכ"ל מינהל ותרבות, מר גרשון טוסק – גזבר העירייה, עו"ד דוד שואקה – היועץ המשפטי ומנהל השירות המשפטי, מר דני רייף – מבקר העירייה, גב' נורית דיין – מנהלת אגף נכסים, גב' גלי אבני אורנשטיין – דוברת העירייה, גב' דליה לין – מנהלת אגף החינוך, מר שמעון שומרוני – מנהל אגף ביטחון ואכיפה, גב' ויוי הרשטיין – מנהל אגף קשרי קהילה, עו"ד גיל סימנהויז – מנהל לשכת התאגידים, מר אודי לבון – מנהל מחלקת מדיה, גב' שרון מוטליס – חשבת העירייה, גב' מיכל עובד – סגנית מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר, מר שמוליק פרקש - מנהל אגף משאבי אנוש.

מוזמנים נוספים: גב' עמליה כהן – מנהלת מחלקת תכנון וארגון עירוני, עו"ד דוד זילכה – סגן היועץ המשפטי.

הקראת פרק תהילים.

1. **עדכוני ראש העיר.**

2. **<u>שאילתות:</u>**

א. **<u>שאילתה מטעם מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא:</u>**

"נושאי תפקידי ניהול בעיריית רמת-גן"

ב. **<u>שאילתה מטעם מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא:</u>**

"השמירה והטיפוח על פינת ההנצחה לזכרו של החייל אייל עזורי ז"ל"

ג. **<u>שאילתה מטעם עו"ד שי בכור חבר מועצת העיר בנושא:</u>**

"מעיר הגנים לעיר הקבלנים"

ד. **<u>שאילתה מטעם עו"ד שי בכור חבר מועצת העיר בנושא:</u>**

"שיפוצי בחירות בשכונות העיר"

ה. **<u>שאילתה מטעם עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא:</u>**

"העתירה של ועד כפר אז"ר נגד עיריית רמת-גן והותמ"ל עת"מ 67657-11-17"

ו. **<u>שאילתה מטעם עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא:</u>**

"תוכנית מתאר"

ז. **<u>שאילתה מטעם מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר בנושא:</u>**

"שינוי בשמות רחובות וסימונם במספרי בתים"

3. **<u>הצעות לסדר:</u>**

א. **<u>הצעה לסדר מטעם ד"ר שולמית ביסמנובסקי חברת מועצת העיר בנושא:</u>**

"עבודות תשתית".

ב. **<u>הצעה לסדר מטעם גב' אדוה פולק המשנה לראש העיר בנושא:</u>**

"אופניים חשמליים".

ג. **<u>הצעה לסדר מטעם מר רמי פדלון חבר מועצת העיר בנושא:</u>**

"הכנת המקלטים לשעת חרום".

ד. <u>הצעה לסדר מטעם עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא:</u>

"אי כיבוד הוראות ההסכם לאיחוד עם כפר אז"ר ופגיעה חמורה ברצון התושבים".

4. <u>סדר יום:</u>

א. שימוש חברי מועצת העיר במשאבי העירייה על מנת לקדם אותם ואת סיעתם בבחירות המוניציפאליות הקרובות.

ב. <u>כספים:</u>

1. אישור מתן ערבות העירייה להלוואה למכבי "הארזים" רמת גן (ע"ר) על סך של 320,000 ₪, בהתאם לקריטריונים, וזאת כנגד פירעון יתרת הלוואה קיימת על סך של כ-170,000 ש"ח.

2. פתיחת 3 חשבונות בנק בהתאם לצורך, עבור חשבונות ניהול תיקי ני"ע בהתאם להחלטת ועדת השקעות.

3. אישור תבחינים לחלוקת תמיכות לשנת 2019, ללא שינוי משנה קודמת.

4. אישור מתן כתב הוראה בלתי חוזרת ואוטונומית לעמותת ידידי מכבי רמת חן על סך של 430,000 ₪ לתקופה 1.1.19 ועד 1.9.19.

5. אישור מתן כתב הוראה בלתי חוזרת ואוטונומית להפועל ר"ג גבעתיים כדורסל על סך של 500,000 ₪ לתקופה 1.1.19 ועד 1.10.19.

ג. <u>נכסים:</u>

1. <u>בקשה לביטול החלטת מועצת עיר מס' 82 מיום 14.6.2018 בנושא הסכם שכירות עם השוכר פיגלזון אילן אליהו להשכרת קפיטריה בתיכון "בליך" ברחוב המאה ואחד 24 ברמת גן בחלקה 942 בגוש 6143.</u>

מצ"ב מכתבו של מר אילן פיגלזון לביטול הסכם השכירות.

2. <u>אישור הסכם הקצאה עם עמותת "יד שרה" לנכס ברח' קרניצי 108-106 רמת-גן, חלקה 678/1 בגוש 6125.</u>

מצ"ב חוות דעת משפטית והסכם הקצאה.

3. **אישור הסכם הקצאה עם "ועד החינוך היהודי" לנכס להפעלת שתי כיתות גן ברח' אצ"ל 22 רמת גן, חלקה 270 בגוש 6183.**

מצ"ב חוות דעת משפטית והסכם הקצאה.

4. **אישור הסכם הקצאה עם "חזון למועד" לנכס להפעלת שלושה גני ילדים "קרני ראם" ברח' מבצע עין 9 רמת גן, חלקה 270 בגוש 6183.**

מצ"ב חוות דעת משפטית והסכם הקצאה.

5. **אישור הסכם שכירות עם השוכרת ר.ע. להשכרת חנות ברח' שדרות ירושלים 96 רמת גן, חלקה 503/5 בגוש 6186.**

מצ"ב חוות דעת משפטית והסכם שכירות.

6. **אישור העברת זכויות חכירה עפ"י הסכם מכר מיום 1.8.18 ברחוב הכלנית 6, רמת גן – חלקה 93 בגוש 6203 מהחוכרים, יהודית לסק ת.ז. 000022152 וחוה (אלפרידה) שברוצקי ת.ז. 000405415 לרוכשים, דרור הולינגר ת.ז. 027398627 ונעה הולינגר ת.ז. 034420950.**

מצ"ב הסכם מכר.

ד. **אישור הצעת חוק עזר לרמת-גן (מבנים מסוכנים), התשע"ח-2018.**

ה. **אישור החלטות פרוטוקול (מצ"ב) ועדת שמות מיום 15.5.2018:**

1. **שמות הגינות בשיכון הצנחנים החדש:**

אישור קריאת גינות/פינות משחק לפי השמות שהציעו ועד תושבי השכונה.

2. **אישור הוספת המילה "עמק" לשם רחוב החולה.**

3. **שינוי שם רחוב החרושת:**

מינוי ועדה בראשות עו"ד גיל סימנהויז, נציג השירות המשפטי, נציג קשרי קהילה, הגב' בתיה אלון, נציג מח' GIS של ההנדסה, לשינוי שם הרחוב והסדרת מספרי הבתים.

4. אישור הנצחת הראל איתן במגרש הספורט של בית הספר "ערמונים".
5. אישור קריאת המשעול מאחורי רחוב הרי הגלעד ע"ש צבי ינאי.
6. אישור קריאת סמטה ללא שם שחוצה את רחוב הקוממיות ע"ש שלום ג'מילי.
7. אישור קריאת כיכר זיסמן במתחם הבורסה ע"ש דאדא אג'איי קומאר שנטי.
8. אישור קריאת גינת ישעיהו/דניאל ע"ש קובי מילשטיין.
9. אישור קריאת הגינה בשכונת הגפן ע"ש צביקה גפן.

ו. <u>אישור החלטות פרוטוקול (מצ"ב) ועדת תרומות מיום 3.7.2018:</u>

1. תרומה בסך של 108,000 ₪ מצוואתו של המנוח בני רוזנברג ז"ל להקמת גינה במתחם גלעד.
2. תרומה בסך כ-300,000 עד 350,000 ₪ עבור קריאת כיכר ברחוב זיסמן בבורסה ע"ש דאדא אג'איי קומאר שנטי.
3. דיווח: התקבלה תרומה בסך 5,000 $ מהתורם אד גולדברג דרך הסוכנות היהודית בפילדלפיה עבור שדרוג גינת אד גולדברג ברמת השיקמה.
4. דיווח: בנוסף לתרומתם השנתית העבירה הנהלת בנק מזרחי – חטיבה קמעונאית תרומה נוספת בסך 3,000 ₪ עבור ילדי ספיבק.

ז. <u>ועדות חובה:</u>

1. <u>ועדת כספים:</u>

מינוי עו"ד שי בכור חבר מועצת העיר במקום מר צחי זליכה חבר הנהלת העיר.

2. <u>ועדת המשנה לתכנון ובניה:</u>

מינוי עו"ד שלום לוי חבר מועצת העיר כחבר בוועדה.

3. <u>ועדת זהירות בדרכים:</u>

מינוי מר אבי סרוסי מנהל מח' ביטחון המרחב הציבורי כחבר בוועדה.

4. **ועדת תנועה:**

מינוי מר אבי סרוסי מנהל מח' ביטחון המרחב הציבורי כחבר בוועדה.

5. **ועדת שימור אתרים:**

מינוי עו"ד מנחם דוד סגן ראש העיר כחבר בוועדה במקום מר משה רווח.

6. **ועדה להנצחת זכרם של נרצחי טרור:**

מינוי גב' מיקה סלוין כנציגת המשפחות השכולות במקום גב' דבורית שרון.

7. **ועדת ביטחון:**

מינוי מר דני גולדשטיין חבר מועצת העיר כחבר

בוועדה במקום מר מוקי אברמוביץ חבר הנהלת העיר.

8. **ועדה לקידום מעמד הילד:**

מינוי עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר כחבר בוועדה

במקום מר גבי נחמיאס חבר מועצת העיר.

ח. **ועדות רשות:**

1. **ועדת מנהלת נוער צעירים וסטודנטים:**

מינוי מר ישראל זינגר ראש העיר כיו"ר הוועדה במקום עו"ד שי בכור חבר מועצת העיר.

2. **ועדת רישוי עסקים:**

מינוי מר שרון ירחי מנהל מח' רישוי בניה באגף ההנדסה כחבר בוועדה במקום גב' איילת שחר מנהלת מח' רישוי בניה באגף ההנדסה לשעבר.

3. **ועדת ספורט:**

מינוי מר גבי נחמיאס חבר מועצת העיר כחבר בוועדה במקום עו"ד שי בכור חבר מועצת העיר.

4. **ועדת רווחה:**

א. מינוי מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר כחבר בוועדה.

ב. מינוי גב' לילי שמה חברת מועצת העיר כחברה בוועדה.

5. **<u>ועדת שמות:</u>**

מינוי ד"ר שולמית ביסמנובסקי חברת מועצת העיר כחבר בוועדה.

6. **<u>ועדת קשרי חוץ:</u>**

מינוי עו"ד שלום לוי חבר מועצת העיר כחבר בוועדה.

7. **<u>ועדת "הקהילה הגאה ברמת גן":</u>**

א. מינוי עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר כחבר בוועדה.

ב. מינוי עו"ס גילה טאושטיין מנהלת אגף שירותים חבריים כחברה בוועדה.

8. **<u>ועדת יקיר העיר:</u>**

א. מינוי מר מוקי אברמוביץ חבר הנהלת העיר כחבר בוועדה.

ב. מינוי מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר כחבר בוועדה.

ט. <u>ועדת אד הוק:</u>

<u>המועצה לאכיפה עירונית:</u>

מינוי מר ליעד אילני חבר מועצת העיר כחבר בוועדה.

מר שמואל לרמן: רבותי, אני מתחיל את ישיבת המועצה מן המניין מס' 86, היום יום חמישי, י"ב באלול תשע"ח, 23.8.18, אולם מועצת העיר. השעה 3 דקות ל-7.
אני רוצה הקראת פרק תהילים ולאחר מכן יש לי כמה דברים לומר. ראש העיר רוצה פה להגיד איזה שהוא עדכון. כמה דברים לומר, ברשותכם.
בבקשה, מי רוצה פרק תהילים? שלום, רוצה פרק תהילים? לא שאלתי היום אף אחד. שולמית.

- ד"ר שולמית ביסמנובסקי, קוראת מתוך ספר תהילים פרק א' –

מר שמואל לרמן: תודה רבה. אני רוצה להגיד כמה מילים. אני שלחתי מייל לכולם, בתקווה שמשהו יחלחל פנימה. מה שקרה בישיבה האחרונה היה, בלשון המעטה, מורת רוחי. לא יכול להיות שישיבה לא מסתיימת ולאף אחד פשוט לא אכפת, לא להאריך אותה ולא לבוא לישיבת המשך. כאילו גמרנו את הקדנציה. אנחנו חייבים להבין שעד ה-30 באוקטובר זה הג'וב שלנו. ואם מישהו לא רוצה ואין לו זמן, מוזמן להתפטר, לטעמי לפחות, לתת מישהו אחר שיש לו רצון לעבוד פה עוד חודשיים.

מר אריה מזרחי: ישלמו לנו על כך?

מר שמואל לרמן: לא משלמים לך ככה ולא ישלמו לך אחרת. לא יכול להיות מצב שאני שואל מי רוצה לישיבת המשך – אף אחד לא מצביע. מי רוצה ללכת ביום אחר, אנשים פשוט לא יכלו יום שני, אז אמרו – אם אני לא בא, אף אחד לא יבוא, לא תהיה ישיבה. לא נתקלתי עוד בכזה דבר. אמנם אני היום לא בקואליציה, אני באופוזיציה, אבל אני חושב שמחובתנו לדעת להמשיך לקיים את העירייה. אי אפשר אחרת לעבוד פה.

מר ישראל זינגר: צודק מאד היו"ר.

מר שמואל לרמן: לא יכול להיות מצב שאנשים פשוט לא רוצים יותר לבוא לישיבות. זה לא מכבד לא אותנו, לא את העירייה ולא את התושבים בעיר שאנחנו צריכים לדאוג להם. ולכן כתבתי את המייל הזה. תחת תקווה שאם היום לא נסיים עד שעה 11 בלילה, ויש סיכוי שזה יקרה

שלא נסיים, אני לא אציע להמשיך את הישיבה כי השעה היא 11 בלילה, זה מאוחר, דיברתי עם עו"ד שואקה, אני ישר אגיש בקשה להמשיך אותה ביום אחר. אני חושב יום שני הוא יום מתאים, אנחנו נעשה פה איזה שהוא שאלון ונמצא את היום המתאים. אנחנו חייבים לסיים את סדר היום. לא יתכן שחודשים הדברים פה לא נעים כי אף אחד לא רוצה להגיע יותר לישיבות. זה לא מכבד אותנו. ראש העיר, בבקשה, עדכון שלך.

1. עדכוני ראש העיר

<u>מר ישראל זינגר:</u> דבר ראשון, אישור ניהול תקין לשנת 2017. כמדי שנה משרד הפנים עושה ביקורת על כל הרשויות המקומיות במספר פרמטרים, על אופן ההתנהלות הכספית של הרשות. בשנת 2017 קיבלנו הודעה ממנכ"ל משרד הפנים, כי למרות שהעירייה עומדת בכל הפרמטרים לקבלת אישור ניהול תקין, בשל החקירה שלא הסתיימה אז, לא ניתן האישור באופן רשמי בטקס שהתקיים בירושלים. אתמול, כמובן לאחר שהוחלט על סגירת התיק, אתמול קיבלנו ממשרד הפנים באופן פורמאלי את האישור, למרות שכמו שאמרתי, כבר לפני שנה העירייה עמדה בכל הפרמטרים, אישור ניהול תקין לשנת 2017.

העדכון השני – לגבי מכללת רמת גן. אני רוצה לעדכן את המועצה לגבי נספח טוב יותר לעירייה, נספח להסכם החכירה, שנחתם בין העירייה למכללת רמת גן, שעיקרו צמצום תקופת ההסכם בחוזה באופן שיבטיח מעל לכל ספק כי העירייה לא תהיה חשופה לדרישה לתשלום מע"מ בגין תשלום דמי חכירה לאורך כל תקופת החוזה כבר במועד חתימת ההסכם. על כן צומצמה תקופת החכירה בחוזה לסך כולל של 20 שנים ו-11 חודשים בלבד, בעוד יתרת תקופת החכירה המאושרת על ידי המועצה, שהיא 4 שנים, היתה 4 שנים, תינתן כאופציה בתוספת להסכם רק בתנאי שרשות המיסים תסכים לראות בכל תקופת החכירה, כלומר, החוזית פלוס האופציה, כחכירה ולא כמכירה. כיוון שאז שלטונות מע"מ עלולים לדרוש תשלום המע"מ בגין כל דמי החכירה במועד חתימת החוזה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> ישראל, מישהו בדק את זה?

<u>מר ישראל זינגר:</u> רגע, רגע, תיכף תשמע אם יש שאלות, שניה. בוודאי.

ושלוש – לגבי טיפול במקלטים הוקרה לעיר – רק לאחרונה, העירייה השתתפה החל משנת 2016 בתחרות המקלוט והמיגון במרחב האזרחי מטעם המועצה לישראל יפה. ב-2016 העירייה זכתה ב-5 כוכבי יופי במחוז; 2017 – 5 כוכבי יופי בעיר המובילה במחוז דן במדרג הערים הבינוניות, מבחינת גודל; והשנה זכינו בדגל היופי הארצי במדרג הערים הבינוניות מבחינת גודל. תודה.

אם יש הבהרות, מה שרועי שאל, נורית, בבקשה, איפה המיקרופון? לגבי הנושא של המכללה, בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: תראה, החוק קובע שלא ניתן להתנות ולהאריך את התקופות גם באופציה. האופציה נחשבת כחלק מתקופת החכירה. אם היא עוברת, בוא נגיד, האופציה היא לא אופציה, לא ניתן לראות את זה אחרת. עברת את ה-25 שנה,

מר ישראל זינגר: לא שמעת, קיצרנו אותה ל-20.

עו"ד רועי ברזילי: הבנתי. קיצרת אותה ונתת אופציה של 4 שנים.

מר ישראל זינגר: במקום 24 מראש.

עו"ד רועי ברזילי: האופציה היא חלק מהזה, היא לא, אי אפשר להתנות על בסיס החלטה של רשות המס גם עסקאות מקרקעין.

מר ישראל זינגר: או קיי. נורית, בבקשה.

גב' נורית דיין: עדיף ש-שואקה יענה אבל.

מר ישראל זינגר: כן, דוד, בבקשה.

עו"ד דוד שואקה: לא מדובר באופציה. החכירה תהיה 20 שנה ו-11 חודש. היה ושלטונות המס, הבעיה התעוררה כתוצאה מזה שה-24 שנים ו-11 חודש לא מתחילים עכשיו, הם מתחילים ב-2022, אחרי שייבנה הבניין. לכן היה חשש ששלטונות המס יוסיפו את ה-4 שנים האלה ואז עוברים את ה-5 שנים.

מר אלי מוסרי: 25.

עו"ד דוד שואקה: עוברים את ה-25 שנים. אם הם לא מוסיפים את ה-4 שנים האלה, אז החכירה תישאר כפי שנקבע בהסכם. אם הם מוסיפים את השנים האלה, החכירה תהיה 20 שנה ו-11 חודש.

עו"ד רועי ברזילי: אבל, שואקה, זה בהתאם לדיווח, איך אנחנו מדווחים את העסקה. ראש העיר הקריא עכשיו את המונח אופציה,

עו"ד דוד שואקה: רגע, אנחנו לא מתווכחים עכשיו ויכוחים משפטיים.

עו"ד רועי ברזילי: לא, אני שואל.

עו"ד דוד שואקה: שלטונות המס יקבלו לידם כמובן את שני ההסכמים, כי צריכים לגלות להם את כל ההסכמים. הם יקבלו את שני ההסכמים. איך שהם יראו את זה, אם הם יראו בסך הכול פחות מ-25 שנה, אז יהיה 20 שנה פלוס 4 שנים.

עו"ד גלעד שריר: לי יש שאלת המשך לזה, ליועץ המשפטי. הודעת עדכון זה בסדר, אבל אני רוצה לדעת, אם אנחנו אישרנו פה הסכם והערנו הערות על סעיפים ספציפיים בהסכם וזה ההסכם שמועצת העיר אישרה, האם יש בידי מישהו ברשות המקומית סמכות לשנות את ההסכם הזה מבלי להביא אותו לאישור מועצת העיר? גם אם הוא מקצר ב-4 שנים, אבל השתנתה העסקה.

עו"ד דוד שואקה: התשובה היא כן. המועצה אישרה 24 שנים ו-11 חודש. אם היו מאריכים את התקופה, היו חייבים להביא לאישור המועצה. אבל מאחר ומקצרים את התקופה, אין צורך להביא לאישור המועצה.

מר ישראל זינגר: אלי, בבקשה.

מר אלי מוסרי: אדוני ראש העיר, קודם כל, אני אחלק את זה לשני חלקים: א', צריך לברך על הפרס על מינהל תקין. צריך לברך על זה. דבר שני – לגבי ההסכם עם המכללה – אני רוצה להבין, למה ההתעקשות שהחוזה יהיה חוזה חכירה ולא חוזה שכירות? דיברנו על זה בעבר. תראו, עכשיו זה מתקצר מ-25 שנים ל-20 שנים פלוס האופציה של 4 שנים. למה ההתעקשות שזה חכירה? וכולם יודעים שלא דין חכירה כדין שכירות. דין חכירה זה כמעט כמו דין בעלים.

עו"ד רועי ברזילי: שכירות זה חכירה.

מר אלי מוסרי: לא, לא, שניה, שניה.

מר ישראל זינגר: תשמע תשובה.

עו"ד דוד שואקה: התשובה היא שזה רק עניין של מינוח, זה לא משנה. שכירות זה חכירה וחכירה זה שכירות, השאלה היא רק לגבי האורך. מעל 10 שנים נחשב לחכירה.

עו"ד רועי ברזילי: מעל 25 שנה זה חכירה לדורות.

עו"ד דוד שואקה: נכון.

עו"ד גלעד שריר: וכך או כך זה כבר נחתם אלי.

מר אלי מוסרי: זה גם נכון.

מר ישראל זינגר: טוב, תודה. זהו. בבקשה, אדוני היו"ר.

מר שמואל לרמן: אנחנו מתחילים עם השאילתות. יש לנו 7 שאילתות.

2. שאילתות:

א. שאילתה מטעם מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא: "נושאי תפקידי ניהול בעיריית רמת-גן"

מר שמואל לרמן: השאילתה הראשונה של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא: נושאי תפקידי ניהול בעיריית רמת גן. משה, בבקשה.

מר משה בודאגה: בתחילת כהונתי כראש העירייה החלטנו לבחון את המבנה הארגוני ולשם כך שכרנו את שירותיו של יועץ ארגוני. במהלך מסודר ומקצועי נבחנו הצעות ומודלים שונים, בין היתר ביקרנו במספר רשויות וזיהינו פערים במבנה הארגוני. השינויים שנעשו בשנים האחרונות נועדו להשיג מספר מטרות, ביניהן שיפור השירות לתושב, ניהול כספי תקין על ידי הקמת אגף רכש והתקשרויות, שיפור מערך הביטחון והאכיפה על ידי הקמת אגף ייעודי לטיפול בנושא. פיתוח הזרועות הכלכליות של העירייה על ידי מנהלת תאגידים חדשה וחברה כלכלית מחודשת. ובתחום ההנדסה, נערך רה-ארגון כולל שמטרתו להתאים את האגף למציאות העירונית החדשה.

בנושא רמת השירות של העירייה – זיהינו פער בתהליכי הרישום והמעקב אחר פניות התושבים וקביעת מנגנוני בקרה לזמני תגובה לכל פניה. לשם כך הקמנו את אגף קשרי קהילה, שכולל גם מחלקת בקרה ומעקב אחר פניות והצגת נתונים באופן קבוע למנהלי האגפים לשם שיפור והתייעלות.

בנוסף, הקמנו את סיירת התיקונים 109, בכפיפות ישירה למוקד העירוני, לטיפול מיידי בתלונות שבר.

13.8.2018

לכבוד

מר ישראל זינגר

ראש העיר

רמת גן

א.נ

הנדון : שאילתה במושא נושאי תפקידי ניהול בעיריית רמת גן

בהתאם לסעיף 40 בפרק התשיעי של פקודת העיריות אבקשך להשיב לי על כל מרכיבי השאילתה הבאה בישיבת מועצת העיר שתתקיים ביום 23.8.2018:

כללי :

כידוע לכולנו המנגנון העירוני עבר בשנים האחרונות רה-אירגון נרחב מתוך תקווה שרמת השרותים לתושבים תתייעל ותשתפר בהתאמה.

שאלותי הן כדלקמן :

א – אבקש לקבל את כל רשימת האגפים והמחלקות בעירייה.

ב – אבקש לקבל את כל רשימת מנהלי האגפים ומנהלי המחלקות השונות בעירייה.

ג – האם לדעתך הרה-אירגון הנרחב שהתבצע במנגנון העירוני הוכיח את עצמו ורמת השירות לתושבים אכן עלתה והשתפרה?

העתקים :

מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר

מר משה בודגה מנכ"ל העירייה

עו"ד דוד שויאקה היועץ המשפטי

מר דני רייף מבקר העירייה

בכבוד רב

אלי מוסרי

חבר מועצת העיר

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

עיריית רמת-גן

ישראל זינגר
ראש העיר רמת-גן

16, אוגוסט 2018

לכבוד:
חבר מועצת העיר מר אלי מוסרי

הנדון: שאילתה בנושא תפקידי ניהול בעיריית רמת-גן

בתחילת כהונתי כראש העירייה החלטנו לבחון את המבנה הארגוני ולשם כך שכרנו את שרותיו של יועץ ארגוני. בתהליך מסודר ומקצועי נבחנו הצעות ומודלים שונים -בין היתר ביקרנו במס' רשויות מהימנו פערים במבנה הארגוני.

השינויים שנעשו בשנים האחרונות נועדו להשיג מספר מטרות, ביניהן - שיפור השירות לתושב, ניהול כספי תקין ע"י הקמת אגף רכש והתקשרויות, שיפור מערך הביטחון והאכיפה ע"י הקמת אגף ייעודי לטיפול בנושא, פיתוח הדרועות הכלכליות של העירייה ע"י מנהלת תאגידים חדשה וחברה כלכלית מחודשת, ובתחום ההנדסה נערך דה-ארגון כולל שמטרתו להתאים את האגף למציאות העירונית החדשה.

בנושא רמת השירות של העירייה, היהינו פעד בתהליכי הדישום והמעקב אחד פניות התושבים וקביעת מנגנוני בקרה לזמני תגובה לכל פניה - לשם כך הקמנו את האגף קשרי קהילה, שכולל גם מחלקת בקרה ומעקב אחר הפניות והצגת נתונים באופן קבוע למנהלי האגפים לשם שיפור והתייעלות. בנוסף, הקמנו את סיירת חיקונים 109 בכפיפות ישירה למוקד העירוני לטיפול מידי בתלונות שבד.

ע"פ הנתונים הקיימים כיום בעיריית, שביעות הרצון של תושבי רמת-גן מרמת השירות והמוקד העירוני הם גבוהים ומשתפרים מידי שנה מאז נערך דה-ארגון כולל במערך השירות לתושב.

ישראל זינגר
ראש העיר רמת-גן

ביאליק 35 רמת-גן 5246103 | טל. 03-6753511 | פקס. 03-6753222
Ramat-Gan Municipality 35 Bialik St. Ramat-Gan 5246103 Israel | P: 972-3-6753510/1 | F: 972-3-6753222
לשירותך: מוקד 109 מיסמוך עיריית רמת-גן www.ramat-gan.muni.il

על פי הנתונים הקיימים כיום בעירייה, שביעות הרצון של תושבי רמת גן מרמת השירות והמוקד העירוני הם גבוהים ומשתפרים מדי שנה, מאז נערך רה-ארגון כולל במערך השירות לתושב.

מר אלי מוסרי: טוב. אדוני ראש העיר, יש לי אליך שאלה – למה אתה לא עונה על שאלות? שאלתי אותך 3 שאלות:

שאלה ראשונה – לקבל את רשימת האגפים והמחלקות בעירייה – לא קיבלתי.

השאלה השניה – לקבל את רשימת השמות שלהם – גם לא קיבלתי.

אני רוצה רק שאלה אחת – למה? מה, זה סודות? זה אנשי מוסד? אנשי שב"כ? מה זה? זה דברים טריוויאליים שכולנו מכירים אותם, אז מה הבעיה להציג בפני המועצה, באמצעות השאילתה שהגשתי, את השמות של ראשי אגפים ומנהלי המחלקות.

מר ישראל זינגר: תודה. אין מה להוסיף. הלאה.

מר אלי מוסרי: מה זה אין מה להוסיף?

מר ישראל זינגר: שאילתה הבאה. יש את זה בנתונים.

מר אלי מוסרי: אבל למה אתה לא, אני שואל אותך את השאלה פעם נוספת – למה אתה לא עונה?

מר ישראל זינגר: אין לי מה להוסיף.תודה רבה.

מר אלי מוסרי: אז תראה, אז אני אענה לך את זה, כשנגיע לכספים אתה תראה את השמות שלהם.

מר ישראל זינגר: תענה, 100%.

מר אלי מוסרי: תודה רבה.

ב. שאילתה מטעם מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא: "השמירה והטיפוח על פינת ההנצחה לזכרו של החייל אייל עזורי ז"ל"

מר שמואל לרמן: שאילתה נוספת של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא: "השמירה והטיפוח על פינת ההנצחה לזכרו של החייל אייל עזורי ז"ל". בבקשה.

מר משה בודאגה: צר לי שחבר המועצה מוסרי מנצל נושא כה רגיש לצורך תעמולה פוליטית אישית. בשנים האחרונות פעלתי רבות להנצחת חללי צה"ל של העיר רמת גן, פעילות שלא נעשתה בזמן ישיבתו של מוסרי בהנהלת העיר בשנים שלפני כהונתי.

1. הר הבנים של רמת גן עובר שיפוץ כולל במיליוני שקלים, שיפוץ שעתיד להסתיים בקרוב.

2. בית יד לבנים עבר שדרוג משמעותי במסגרת שיפוץ גן הבנים

3. הוקם אתר אינטרנט גל-עד לזכרם, בו ניתן למצוא מידע אודות חללי העיר רמת גן עם סיפור חייהם והמסגרות החינוכיות בהן למדו.

4. הוקם גן בנים חדש בשכונת רמת חן.

5. שופץ גן הבנים ברמת אפעל.

6. טקסי יום הזיכרון הועברו לכיכר רמב"ם וכיום באים לכבד את זכרם של נופלי העיר אלפי תושבים.

7. לראשונה נערך בשיתוף פעולה עם ערוץ 10 אירוע 'שרים וזוכרים' ששודר למאות אלפי תושבי ישראל שנחשפו לפעילות העיר ולהנצחת בניה ובנותיה.

זה רק חלק מהפעילויות שנעשו בקדנציה הנוכחית להנצחת יקירינו, חללי מערכות ישראל.

בנושא האנדרטה של החייל אייל עזורי ז"ל, בהנחייתי מחלקת גנים ונוף תבדוק את טענותיך ותוודא כי המקום נשמר נקי ומטופח כיאה לאנדרטה לזכר חללי מערכות ישראל.

13.8.2018

לכבוד

מר ישראל זינגר

ראש העיר

רמת גן

א.נ

הנדון : שאילתה בנושא השמירה והטיפוח על פינת ההנצחה לזכרו של החייל אייל עזורי ז"ל

בהתאם לסעיף 40 בפרק התשיעי של פקודת העיריות אבקשך להשיב לי על כל מרכיבי השאילתה הבאה בישיבת מועצת העיר שתתקיים ביום 23.8.2018 :

כללי

תושבים המתגוררים בשכונת הראשונים ברמת גן , הביעו בפני תרעומת רבה על ההזנחה הקשה של פינת ההנצחה לזכרו של החייל אייל עזורי ז"ל.

כידוע לכולנו, פינת ההנצחה לזכרו של החייל ותושב השכונה אייל עזורי ז"ל הוקמה ונחנכה על ידי הנהלת העיר הקודמת בראשותו של צבי בר, זו היתה אנדרטה צנועה ומרשימה על גבעה ירוקה, יפה ומכבדת, לתפארת העיר רמת גן.

נכון להיום , אין גבעה יפה וירוקה, האנדרטה הועברה לשוליים ונמצאת במצב פיזי ירוד, מוזנחת, לא מטופחת, לא נקיה, פוגעת בכבודו ובזיכרו של חלל צה"ל וגם בכבודה של העיר רמת גן.

שאלותיי הן כדלקמן :

א – מתי ביקרת בפעם אחרונה בפינת ההנצחה?

ב- מה בדעתך לעשות על מנת להחזיר מעט מהכבוד האבוד שלה על ידי שיקום ניקוי וטיפוח פינת ההנצחה לזכרו של החייל אייל עזורי ז"ל?.

ג – האם יש לך מדיניות ברורה בכל הקשור לשמירה, הגנה , טיפוח ושידרוג של אתרי ההנצחה לנופלים במערכות ישראל, לא רק לכבודם ולזיכרם, אלא גם לכבודה של רמת גן?.

העתקים

מר אדם דניגסברגר חבר המועצה וי"ר האופוזיציה

מר משה בודגה מנכ"ל העירייה

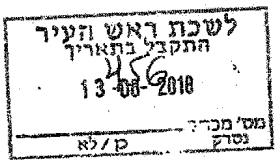
עו"ד דוד שואקה היועץ המשפטי

מר דני רייף מבקר העירייה

בכבוד רב

אלי מוסרי

חבר מועצת העיר

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

עיריית רמת-גן

ישראל זינגר
ראש העיר רמת-גן

16, אוגוסט 2018

לכבוד:
חבר מועצת העיר מר אלי מוסרי

הנדון: שאילתה בנושא הנצחת חללי צה"ל

צר לי שחבר המועצה מוסרי מנצל נושא כה רגיש לצורך תעמולה פוליטית אישית. בשנים האחרונות פעלתי רבות להנצחת חללי צה"ל של העיד רמת-גן, פעילות שלא נעשתה בזמן ישיבתו של מוסרי בהנהלת העיד בשנים שלפני כהונתי.

1. הר הבנים של רמת-גן עובר שיפוץ כולל במיליוני שקלים, שיפוץ שעתיד להסתיים בקרוב.
2. בית יד לבנים עבד שדרוג משמעותי במסגרת שיפוץ גן הבנים.
3. הוקם אתר אינטרנט "גלעד לזכרם" בו ניתן למצוא מידע אודות חללי העיד רמת-גן עם סיפור חייהם והמסגרות החינוכיות בהם למדו.
4. הוקם גן בנים חדש בשכונת רמת-הן.
5. שופץ גן הבנים ברמת אפעל.
6. טקסי יום הזיכרון הועברו לכיכר רמב"ם וכיום באים לכבד את זכרם של נופלי העיר אלפי תושבים.
7. לראשונה נערך בשיתוף פעולה עם ערוץ 10 אירוע "שרים וזוכרים" ששודר למאות אלפי תושבי ישראל.

שמחשפו לפעילות העיר להנצחת בניה ובנותיה.

זה רק חלק מהפעילויות שנעשו בקדנציה הנוכחית להנצחת יקירנו, חללי מערכות ישראל. בנושא האנדרטה של החייל אייל עזורי ז"ל, בהנחייתי מחלקת גנים וגוף תבדוק את טענותיך, ותוודא כי המקום נשמר נקי ומטופח כיאה לאנדרטה לזכר חללי מערכות ישראל.

ישראל זינגר
ראש העיר רמת-גן

בן גוריון הראשון

ביאליק 35 רמת-גן 5246103 | טל. 03-6753511 | פקס. 03-6753222
Ramat-Gan Municipality 35 Bialik St. Ramat-Gan 5246103 Israel | P: 972-3-6753510/1 | F: 972-3-6753222
www.ramat-gan.muni.il | לשירותך: מוקד 106 בשעות עיריית רמת-גן

מר אלי מוסרי: טוב, אני מבקש להתייחס. א', אני חושב שעשית פה מעשה רע מאד, שייחסת לי כביכול פוליטיקה. זה חמור מאד, ישראל. שום דבר לא עשיתי שם. אני פשוט ראיתי אנדרטה לזכרו של חייל, שתדע שהיא היתה מוזנחת ולא נקיה. ואני חייב לציין שמיד אחרי שהשאילתה הגיעה אליך המקום נוקה. יומיים אחרי כן שתלו פרחים. דרך אגב, הפרחים חלקם כבר התייבשו, למה לא משקים שם כמו שצריך. נכון להיום, יש לי תמונות, שהמקום הוא לא נקי. ותדע לך, אם אתה זוכר, אתה לא היית שם, כאשר עשו את האנדרטה הזאת לזכרו של החייל, היתה שם גבעה יפה, מוריקה, והיום זו לא גבעה, היום זאת אבן שמנציחה את זכרו של חייל תושב השכונה. זה פוגע לא רק בנו כנבחרי ציבור אלא בעיר כולה ובעיקר במשפחה השכולה.

לגבי כל מה שאתה אומר לי כאן – בוא לא נתווכח מי עשה יותר בקדנציה הקודמת או בקדנציה הזאת, צריכים לשמר ולכבד את זכרם של הנופלים. זה לא נופלים שלך, גם לא שלי, זה נופלים של כולנו. תודה רבה.

מר ישראל זינגר: הלאה.

ג. שאילתה מטעם עו"ד שי בכור חבר מועצת העיר בנושא: "מעיר הגנים עיר הקבלנים"

מר שמואל לרמן: שי בכור עכשיו. שאילתה מטעם עו"ד שי בכור חבר מועצת העיר בנושא: "מעיר הגנים לעיר הקבלנים". משה, בבקשה.

מר משה בודאגה: מגדל האחדות הינו מגדל מגורים אשר קיימת תב"ע בתוקף עבורו משנת 2006. באתר מתוכנן מגדל מגורים וחניון תת קרקעי גדול, אשר בחלקו יהיה חניון ציבורי לטובת התושבים. החניון יוקם מסביב למבנה המשטרה, אשר הינו מבנה לשימור, הן בחלק המערבי והן באזור המזרחי. לחניון יהיו כניסות ויציאות לרחוב קריניצי. בשל חפירת כל המגרש, פרט למבנה המשטרה עצמו, לא ניתן לשמר עצים בתחומו, דבר אשר הצריך מתן רישיונות כריתה לעצים. כל רישיון שניתן נעשה בתיאום עם פקיד יערות ארצי ולאחר קבלת ערך הפיצוי הנופי כקבוע בחוק. במהלך 5 השנים האחרונות נטעו בעיר רמת גן 2,700 עצים חדשים, זאת ללא העצים שנטעו על פי דרישות היתרי הבנייה מקבלנים פרטיים, כמות המוערכת במאות עצים נוספים בשנה בשטחים פרטיים.

Shai Bechor, Adv. & Economist
Ramat-Gan City Council Member

שי בכור, עו"ד וכלכלן
חבר מועצת העיר רמת-גן

14/08/2018

לכבוד:
מר ישראל זינגר
ראש עיריית רמת גן

הנדון: מעיר הגנים לעיר הקבלנים
שאילתא לישיבת מועצת העיר שתתקיים ביום 23/08/2018

לאחרונה אנחנו עדים ליותר ויותר כריתות של עצים ברמת-גן כדי לבנות בניינים וזאת כתוצאה ממדיניות הבנייה המוגזמת של העירייה בראשותך. כמו כן נכרתו 75 עצים במתחם משטרת רמת-גן, עצים שקיימים שם כבר הנראה מלפני קום המדינה.

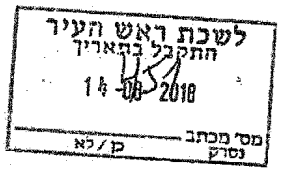
אבקש לברר:

1. מגדל האחדות המתוכנן במתחם המשטרה הוא בצד אחד של המתחם ואילו בצד השני נכרתו 75 עצים. מדוע נכרתו העצים הללו ללא סיבה הגיונית?
2. במתחם המשטרה נותרו עוד מספר עצים ותיקים. האם ניתן להקפיד ולדאוג לכך שלא יכרתו, אפילו "בטעות" על ידי היזמים הבונים שם?
3. כמה עצים נכרתו ברמת-גן בקדנציה שלך (בחלוקה לפי שנים)?

בברכה,

שי בכור, עו"ד וכלכלן
חבר מועצת העיר רמת-גן

העתקים:
מר משה בודאנה – מנכ"ל העירייה
עו"ד רעות בנק אלון - מתאמת פעילות חטיבת העיר ומועצת העיר

רשימת הצעירים – לב
כתובת: ארלוזורוב 1, רמת-גן טלפון: 077-5150337 פקס: 153-77-5150338
נייד/Mobile: 050-6540746 דוא"ל: sb.ramat.gan@gmail.com אתר: www.yrg.co.il

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

עיריית רמת-גן

ישראל זינגר
ראש העיר רמת-גן

16, אוגוסט 2018

לכבוד:
חבר מועצת העיר מר עוי בכור

הנדון: שואילתה בנושא עצים ברמת-גן

"מגדל האחדות" הינו מגדל מגורים, אשר קיימת תב"ע בתוקף עבורו משנת 2006. באתר מתוכנן מגדל מגורים וחניון תת קרקעי גדול, אשר בחלקו יהיה חניון ציבורי לטובת התושבים. התניון יקום מסביב למבנה המשטרה (אשר הינו מבנה לשימור) - הן בחלק המערבי והן באזור המזרחי, לחניון יהיו כניסות ויציאות לרחוב קרינצי. בשל חפירת כל המגרש (פרט למבנה המשטרה עצמו) לא ניתן לשמר עצים בתחומו, דבר אשר הצריך מתן הישיונות כריתה לעצים. כל הישרין שניתן נעשה בתאום עם פקיד יערות ארצי, ולאחר קבלת ערך הפיצוי הנופי כקבוע בחוק.

במהלך החמש שנים האחרונות נטעו בעיר רמת-גן כ- 2700 עצים חדשים, וזאת ללא העצים שנטעו ע"פ דרישות היתרי הבניה מקבלנים פרטיים, כמות המוערכת במאות עצים נוספים בשנה בשטחים פרטיים.

באשר לכריתת עצים ברחבי העיר בשנים 2014-2018 אושרו לכריתה 1875 עצים.
2014 – 303 עצים / 2015 – 470 עצים / 2016 – 426 עצים / 2017 – 443 עצים / 2018 – 233 עצים.

ישראל זינגר
ראש העיר רמת-גן

ביאליק 35 רמת-גן 5246103 | טל. 03-6753511 | פקס. 03-6753222
Ramat-Gan Municipality 35 Bialik St. Ramat-Gan 5246103 Israel | P: 972-3-6753510/1 | F: 972-3-6753222
www.ramat-gan.muni.il :לשירותך: מוקד 106 | באינטרנט: עיריית רמת-גן

באשר לכריתת עצים ברחבי העיר – בשנים 2014-2018 אושרו לכריתה 1,875 עצים. ב-2014 – 303 עצים; ב-2015 – 470 עצים; ב-2016 – 426 עצים; 2017 – 443 עצים; ו-2018 – 233 עצים.

מר ישראל זינגר: בבקשה.

עו"ד שי בכור: תודה.תראה, ממה שאתה כותב, אני מאד מתפלא. כי מה שנראה לי, זה שההעדפה היא קודם כל לבנות את החניון ורק אחר כך העצים. זאת אומרת, לא היתה ברירה, היינו צריכים לבנות שם חניון אז כרתנו 75 עצים מלפני קודם המדינה. מה שאני מציע זה לחשוב על הדבר הזה שוב, לתכנן מדיניות ברורה בנושא של כריתת עצים. פקידי היערות לא תמיד הם המפלט שלנו ולהפיל את האשמה עליהם, אלא לבוא ולהגיד שהעצים הם כן חשובים לנו ברמת גן. בתכנון של הבנייה אנחנו רוצים שישתלו יותר עצים, אנחנו כן רוצים ירוק ברמת גן. התושבים היום מרגישים שהם באתר בנייה. אנחנו צריכים לפחות לשמור על העצים ולשתול כמה שיותר עצים חדשים במרכז העיר. זו ההצעה שלי אליך. תודה רבה.

מר ישראל זינגר: תודה.

ד. שאילתה מטעם עו"ד שי בכור חבר מועצת העיר בנושא: "שיפוצי בחירות בשכונות העיר"

מר שמואל לרמן: שאילתה נוספת של שי בכור: "שיפוצי בחירות בשכונות העיר". משה, בבקשה.

מר משה בודאגה: עיריית רמת גן מבצעת את עבודות התשתית והשיפוץ של המרחב הציבורי בהתאם לתוכנית עבודה סדורה ומקצועית. במידה והיית קורא את תוכנית העבודה של אגף תשתיות ותקציב ה-תב"ר לשנת 2018, שהיית שותף לאישורו בהצבעות השונות, לא היית מופתע מהיקפי שדרוג ושיפוץ התשתיות בעיר. לשמחתי, העירייה עומדת בתוכנית העבודה ושדרוג המרחב הציבורי מורגש ברחבי העיר. באשר לשאלותיך:

Shai Bechor, Adv. & Economist
Ramat-Gan City Council Member

שי בכור, עו"ד וכלכלן
חבר מועצת העיר רמת-גן

14/08/2018

לכבוד:
מר ישראל זינגר
ראש עיריית רמת גן

הנדון: שיפוצי בחירות בשכונות העיר
שאילתא לישיבת מועצת העיר שתתקיים ביום 23/08/2018

מעניין לראות כי בשנת הבחירות הבאה עלינו לטובה, מגדילה העירייה לעשות ומבצעת כמות עצומה של עבודות, שיפוצים ושדרוגי תשתיות. למרות המדיניות הזו, יוצא שכרך בהפסדך, מאחר והתושבים מתלוננים בצורה יוצאת דופן על כך שעם כמות אישורי הבנייה שהנפקת וכמות שיפוצי תבחירות הללו, החיים בעיר מרגישים כמו חיים באתר בנייה אחד גדול.

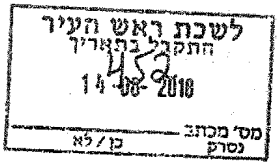
אבקש לברר:

1. בשכונת שיכון ותיקים תנית הקבלן ערימות גדולות של חול על תניות ציבוריות בשעות הצהריים ומנע מתושבים לחנות בחן עד לבוקר למחרת. בנוסף לכך הוצבו גדרות שמונעות מתושבים לחנות ברחוב רננים. מדוע לא מתחשבים בתושבים ומתזמנים את לוחות הזמנים לפי הקבלנים, במקום לפי נוחות התושבים?
2. ברחוב עוזיאל המדרכה פורקה לגמרי, הוצבו גדרות מסביב למדרכה ונחסמו חניות פרטיות וחניות נכים. כתוצאה מכך גם נפגעה תושבת העיר. מדוע לא מתחשבים בתושבים כדי שיוכלו לחיות חיים סבירים במקביל לשיפוצים אלו?

בברכה,

שי בכור, עו"ד וכלכלן
חבר מועצת העיר רמת-גן

העתקים:
מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה
עו"ד רעות בנק אלון - מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר

רשימת הצעירים – לב
כתובת: ארלוזורוב 1, רמת-גן טלפון: 077-5150337 מקס: 153-77-5150338
נייד/Mobile: 050-6540746 דוא"ל: sb.ramat.gan@gmail.com אתר: www.yrg.co.il

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

עיריית רמת-גן

ישראל זינגר
ראש העיר רמת-גן

16, אוגוסט 2018

לכבוד:
חבר מועצת העיר מר שי בכור

הנדון: שאילתה בנושא שיפוץ רחובות

עיריית רמת-גן מבצעת את עבודות התשתית והשיפוץ של המרחב הציבורי בהתאם לתוכנית עבודה סדורה ומקצועית, במידה והיית קורא את תוכנית העבודה על אגף תשתיות ותקציב התב"ר לשנת 2018 שהייתי שותף לאישורו בהצבעות השונות, לא היית מופתע מהיקפי שדרוג ושיפוץ התשתיות בעיר, לשמחתי העירייה עומדת בתוכנית העבודה ושדרוג המרחב הציבורי מורגש ברחבי העיר.

באשר לשאלותיך

1. ברחוב רנים מתבצעות עבודות של תאגיד מי רמת-גן, לטובת העבודות נחסמו מספר חניות ציבוריות אשר ישוחזרו בשבוע הקרוב.
2. ברחוב עוזיאל אין כל עבודות תשתית של העירייה.

ישראל זינגר
ראש העיר רמת-גן

ביאליק 35 רמת-גן 5246103 | טל. 03-6753511 | פקס. 03-6753222
Ramat-Gan Municipality 35 Bialik St. Ramat-Gan 5246103 Israel | P: 972-3-6753510/1 | F: 972-3-6753222
לשירותך: מוקד פנה מיטבית עיריית רמת-גן www.ramat-gan.muni.il

1. ברחוב רננים מתבצעות עבודות של תאגיד מי רמת גן. לטובת העבודות נחסמו מספר חניות ציבוריות אשר ישוחררו בשבוע הקרוב.

2. ברחוב עוזיאל אין כל עבודות תשתית של העירייה.

עו"ד שי בכור: תודה. אז קודם כל תיקון לגבי עוזיאל – זה עזריאל ולא עוזיאל, אז זו טעות דפוס שלי, אז אנחנו נשים את זה בצד. אבל כן נפלה שם מישהו ונפצעה, אז צריך לבדוק את זה ולראות מה אפשר לעשות כדי שזה לא יקרה.

מר ישראל זינגר: רגע, אז בסוף זה עוזיאל או עזריאל?

עו"ד שי בכור: עזריאל.

מר ישראל זינגר: עזריאל, ברמת השקמה, או קיי.

עו"ד שי בכור: אני מציע כן לבדוק איך אפשר להתחשב בתושבים בכל נושא השיפוצים והשדרוגים של התשתיות בעיר. לבדוק לצורך העניין האם אפשר לבצע את זה בזמנים שהם נוחים יותר לתושבים. אם צריכים לחסום חניות על ידי מכולה, האם אפשר לפנות את המכולה או לשים אותה שם על החניות בזמנים שהם נוחים יותר, כדי להפחית למינימום את הנזק ועוגמת הנפש שנגרמים לתושבים. כי בסוף, כמו שרשמתי לך, יוצא שכרך בהפסדך, כי אם אתה שבוע שבועיים חוסם להם עכשיו את החניות וזה משהו שמפריע להם ביום יום שלהם, זה באמת משהו שאחר כך פחות טוב מבחינתם. שווה לשים לב לזה.

מר ישראל זינגר: אני רוצה טיפה, בהמשך למה שהערת, להבהיר רק את הדילמה בכללותה בקצרה. לפעמים, לא לפעמים, אם רוצים לסיים מהר יותר, אז עדיף לעשות בשעות הלילה. מצד שני, זה גורם למטרד אחר. כלומר, זה לא תמיד ברור מה. זה בהכללה

דבר שני – העירייה מיידעת בשנים האחרונות מראש, כדי שלא תהיה הפתעה, כמו איזה פתק פעם שהיו שמים יש מים או אין, יידוע מראש, וזה בכל זאת עוזר, אין ספק.

ודבר שלישי – חלק מהדברים שמבוצעים הם חלקם על ידי העירייה וחלקם על ידי תאגיד המים, ולכן אנחנו שואפים שיהיה באמת יותר תיאום. באופן כללי, צריך לדאוג, זאת אומרת, בלי הפרעה כדי לעשות משהו לשפץ זה לא ניתן, צריך לראות מה גורמים ומתי הנזק, ממזערים את הנזק. תודה.

ה. שאילתה מטעם עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא: "העתירה של ועד כפר אז"ר נגד עיריית רמת-גן והותמ"ל עת"מ 67657-11-17"

<u>מר שמואל לרמן:</u> שאילתה חמישית מטעם עו"ד רועי ברזילי: "העתירה של ועד כפר אז"ר נגד עיריית רמת-גן והותמ"ל עת"מ 67657-11-17". בבקשה, משה.

<u>מר משה בודאגה:</u> ראשית, על מנת לדייק בעובדות, גב' גילי טסלר, אשת מקצוע מוערכת מאד, יחד עם זאת היא איננה אדריכלית. העתירות שנדונו בבית המשפט היו הן של עיריית רמת גן והן של כפר אז"ר. העתירות היו הפוכות במהותן. העירייה דרשה להגדיל את הקצאת שטחי הציבור, לרשום אותם על שמה ובנוסף לשנות את המרחק של חלק מדרך רפאל איתן, מהבתים הסמוכים לו. לעומת זאת, עתירת כפר אז"ר היתה על עודף שטחי ציבור בתוכנית ומיעוט מגורים. אין ולא היה הסכם בין עיריית רמת גן לבין כפר אז"ר. במסגרת הליך התכנון כל אחד מן הנוגעים בדבר יכול להביע את עמדתו התכנונית ולהעיר ביחס לתוכנית המופקדת. כך עשתה עיריית רמת גן וכך עשו גם תושבי כפר אז"ר. ביחס למקצת העניינים שנדונו לא היו חילוקי דעות, ואולי מכאן הדברים שמיוחסים לגב' גילי טסלר.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תודה. בבקשה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> קודם כל, מי נתן את התשובה? אפשר לדעת מי? ראש העיר נתן?

ROI BARZILAI, ADV
Member of Ramat-Gan City Council

עו"ד רועי ברזילי
חבר מועצת העיר רמת-גן

14/8/2018

לכבוד,
מר ישראל זינגר
ראש העיר

לכבוד,
שמוליק לרמן
יו"ר מועצת העיר

לכבוד,
מר משה בודאגה
מנכ"ל העירייה

הנדון : שאילתא

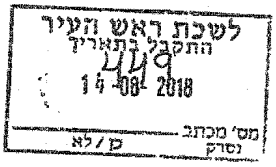
בתאם להוראות לפקודת העיריות (נוסח חדש) הריני לבקשך לחשיב בנדון וכדלקמן :

ביום חמישי ה2/8/2018 התקיים דיון בבית המשפט המחוזי בתל אביבי בעתירה של וועד כפר אזר נגד עירייית רמת גן ותוותמל עתיים 67657-11-17, במסגרת הדיון הציגה גב' גילי טסלר, נציגת המינהל והממונה על עסקאות במחוז תל אביב ואדריכלית ותיקה כי קיימת טיוטת הסכם ו/או שנערך הסכם בין עיריית רמת גן לבין האגודה השיתופים ו/או וועד היישוב כפר אזר, אשר על כן אבקשכם לחשיב :

1. האם נערך ו/או נחתם הסכם לאחרונה בין כפר אזר לבין העירייה ואם כן מתי נחתם ?
2. מהם פרטי ההסכם ומהם עקרונותיו?
3. מי ערך את ההסכם וייצג כל אחד משני הצדדים?
4. מדוע לא יוצג ההסכם ופרטיו ו/או תכוונה לערוך הסכם לתושבי כפר אזר ולחברי מועצת העיר?

רועי ברזילי, עו"ד

חבר מועצת העיר

משרד: כיכר אורדע, רמת-גן. טלפון: 03-5241010, פקס: 077-5066500, 35 Bialik St. ,Ramat-Gan, Israel
נייד/Mobile : 052-6064528 אתר האינטרנט של הסיעה www.yrg.co.il
Email: roi-b@ramat-gan.muni.il

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

עיריית רמת-גן

ישראל זינגר
ראש העיר רמת-גן

16, אוגוסט 2018

לכבוד:
חבר מועצת העיר מר רועי ברזילי

הנדון: שאילתה בנושא בפר אז"ר

ראשית על מנת לדייק בעובדות, גב' גילי טסלר אשת מקצוע מוערכת מאוד, יחד עם זאת היא איננה אדריכלית.

העתידות שנדונו בבית המשפט היו הן של עיריית רמת-גן והן של כפר אז"ר. העתידות היו הפוכות במהותן - העירייה דרשה להגדיל את הקצאת שטחי הציבור, לדשום אותם על שמה, ובנוסף, לשנות את המדרג של חלק מדרך דפאל איתן מהבתים הסמוכים לו. לעומת זאת, עתידת כפר אז"ר הייתה על עודף שטחי ציבור בתכנית ומיעוט מגורים.

אין ולא היה הסכם בין עיריית רמת-גן לבין כפר אז"ר. במסגרת הליך התכנון כל אחד מן הנוגעים בדבר יכול להביע את עמדתו התכנונית ולהעיד ביחס לתכנית המופקדת. כך עשתה עיריית רמת-גן וכך עשו גם הנשבי כפר אז"ר. ביחס למקצת הנושאים שנדונו לא היו חילוקי דעות, ואולי מכאן הדברים שמיוחסים לגב' גילי טסלר.

ישראל זינגר
ראש העיר רמת-גן

ביאליק 35 רמת-גן 5246103 | טל. 03-6753511 | פקס. 03-6753222
Ramat-Gan Municipality 35 Bialik St. Ramat-Gan 5246103 Israel | P: 972-3-6753510/1 | F: 972-3-6753222
לשירותך: מרכז מידע וייעוץ, עיריית רמת-גן | www.ramat-gan.muni.il

מר משה בודאגה: תמיד ראש העיר.

עו"ד רועי ברזילי: אתם עומדים על זה, אחרי שטסלר קמה באמצע דיון בבית משפט, נעמדה ואמרה – יש הסכם. מיד הורידו אותה שני עורכי דין של העירייה והשתיקו אותה. אתם עדיין עומדים על כך שאין הסכם כזה?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כן, אנחנו עומדים,

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, שניה, שניה,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, רק ראש העיר,

עו"ד רועי ברזילי: אני מבקש שתהיו בטוחים במה שאתם אומרים עכשיו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: יש לי התכתבות עם גילי טסלר, אני מצטערת שאני מתפרצת, אבל זה משהו שבאמת היה ביני לבינה, כי פנו אלי התושבים ואמרו לי – איזה הסכם סודי יש בין עיריית רמת גן לבין כפר אז"ר? לא היה לי מושג על מה הם מדברים. אני סימסתי, למזלי זה ב-SMS מה-6 באוגוסט, אם תרצו אני גם אקריא אותו, אם תרצה גם לראות אותו, שאלתי אותה – היי גילי, מה העניינים? בישיבה אמרת שיש הסכם סודי בין העירייה לבין האגודה השיתופית כפר אז"ר ושאלו אותי על זה ואין לי מושג על מה דיברת. זוכרת את זה? אז היא כותבת לי: איזה ישיבה? כתבתי לה: בבית המשפט. והיא אומרת במפורש: מה פתאום? אמרתי שיש הסכמים מול הכפר ויש התגבשות של הסכם מול עירייה, כלומר, מול המינהל לבין העירייה. הכוונה לחוד כל גורם מולנו. אז אחד אמר, ומי אמר שהבין? ואני לא אגיד מה היא אמרה פה. ואז כתבתי לה: ההסכם שלנו, כלומר של עיריית רמת גן, הכוונה של התשתיות, הסכם הפיתוח מי עושה מה? היא כתבה לי: כן. אז אני רואה פה את התושבים ולא כל כך הבנתי למה, אם היה כאן איזה שהוא,

עו"ד רועי ברזילי: אז רגע, קודם כל היא ענתה לך שיש הסכמים. זה לא הסכם אחד.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, יש הסכם בין כפר אז"ר למינהל ובין העירייה למינהל.

מר ישראל זינגר: אביבית ורועי,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא בין כפר אז"ר.

מר ישראל זינגר: אביבית ורועי, ההסכם היחידי החתום,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני אראה לך את זה.

מר ישראל זינגר: שניה. אם יש נתונים אחרים – נא להביא לידיעתי. ההסכם היחידי החתום בין העירייה לבין כפר אז"ר זה הסכם הסיפוח בזמנו.

עו"ד רועי ברזילי: נגיע אליו.

מר ישראל זינגר: לגבי כרגע מה שיש, אם יש נתונים אחרים – אז נא להביא.

עו"ד רועי ברזילי: יש נתונים,

מר ישראל זינגר: רגע, אבל לא יהיה פה דיון.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: היועץ המשפטי ישב כאן, הוא יכול להגיד אם יש הסכם, אם הוא חתם על משהו.

מר ישראל זינגר: רועי, זאת שאילתה,

עו"ד רועי ברזילי: לא דיון, אני רק מזקק את מה שנאמר.

מר ישראל זינגר: תעצור, תעצור רגע.

עו"ד רועי ברזילי: אבל התשובה היא אחרת מהתשובה שקראתי בנייר. היא תשובה קצת שונה.

מר ישראל זינגר: תעצור. תעצור שניה, או שאני אעבור לשאילתה הבאה. תעצור. אני שומע. יש לך זכות לעוד הערה, ואם יש משהו שלא ברור פה – אבדוק. תמשיך. מה אתה עוד רוצה להעיר? ולא עונים כרגע.

עו"ד רועי ברזילי: אני אומר, שני דברים שאני מזקק מהתשובה של אביבית שהיא אמרה, בסדר?

מר ישראל זינגר: כן.

עו"ד רועי ברזילי: אחד – המילה הסכמים, זה נאמר ביחס ליחסים בין רמת גן לכפר אז"ר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא לכפר אז"ר. בין רמת גן לבין המינהל. לא לכפר אז"ר.

עו"ד רועי ברזילי: או קיי, בסדר.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, אני אעצור,

עו"ד רועי ברזילי: בסדר, אני שם את זה רגע בצד. שניה, ישראל.

(השתקת מיקרופונים)

מר ישראל זינגר: אם יש אי דיוקים לדעתך, אתה צודק אדם, תודה, אם יש – לא נקיים כרגע דיון.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא מבקש לקיים דיון. אני רק רוצה לזקק את התשובה.

מר ישראל זינגר: רגע, תגיד מה שיש לך. אף אחד לא עונה כרגע.

עו"ד רועי ברזילי: זה מה שאמרתי. אני לא הערתי על זה.

מר ישראל זינגר: ואני אבדוק. בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: והדבר השני שנאמר, שמתגבש הסכם, נאמר משהו כזה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא בין כפר אז"ר.

עו"ד רועי ברזילי: לא בין כפר אז"ר?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא קשור לכפר אז"ר. זה הכול.

עו"ד רועי ברזילי: טוב. בסדר. טוב.

מר ישראל זינגר: או קיי, זו התשובה. אם יש לך נתונים אחרים – אני מבקש מאד להביא לידיעתי.

מר איצ'ה שחם: ...

מר ישראל זינגר: רגע, חברים, איצ'ה, לא שייך מה, אף אחד לא בא פה לדון.

ו. שאילתה מטעם עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא: "תוכנית מתאר"

מר ישראל זינגר: שאילתה הבאה מטעם עו"ד ברזילי: "תוכנית מתאר". בבקשה, משה.

מר משה בודאגה: תוכנית מתאר כוללנית היא תוכנית חשובה ביותר לעתיד העיר רמת גן. תוכנית זו איננה קשורה לבחירות והחלה להתגבש לפני מספר שנים בתיאום משרדי ממשלה, משרדי תכנון מהטובים בארץ ואגף ההנדסה. הנהלת העיר מצאה לנכון להציג את התוכנית לאחרונה בפני מליאת הוועדה המקומית, לרבות מתכננת המחוז, שהיתה שותפה בישיבה והסבירה את תהליך שלבי התכנון של התוכנית. באשר לשאלותיך:

1. עורכי התוכנית הכוללנית והדרג המקצועי בעירייה עדיין בעיצומו של הליך הכנת המסמכים שמטבע הדברים בתוכנית כוללנית הוא מורכב וארוך. התוכנית לא תעלה לוועדה המקומית לדיון המלצה לפני הבחירות.

2. 8 תוכניות אב שכונתיות כבר אושרו בוועדה המקומית. הכנת 2 נוספות הסתיימה והן יעלו לדיון בוועדה המקומית לאחר הבחירות. 5 תוכניות אב נוספות נמצאות בשלבי הכנה מתקדמים. מהות ועיקרי התוכניות השכונתיות יוטמעו במסמכי התוכנית הכוללנית. כל התוכניות שאושרו, לרבות אלה שעברו הליך שיתוף ציבור נמצאות באתר האינטרנט ההנדסי של העירייה.

3. נתוני הפרוגרמה של התוכנית הכוללנית הינם חלק בלתי נפרד ממסמכי התוכנית, וכמו יתר המסמכים יפורסמו מיד לאחר הדיון בוועדה המקומית.

ROI BARZILAI, ADV
Member of Ramat-Gan City Council

עו"ד רועי ברזילי
חבר מועצת העיר רמת-גן

לכבוד,
מר ישראל זינגר
ראש העיר

לכבוד,
שמוליק לרמן
יו"ר מועצת העיר

לכבוד,
מר משה בודאגה
מנכ"ל העירייה

הנדון : **שאילתה בנוגע לתכנית המתאר**

בנאם להוראות לפקודת העיריות (נוסח חדש) הריני לבקשך להשיב בנדון וכדלקמן :

1. האם בכוונת העירייה להמליץ על הפקדת תכנית המתאר עד הבחירות?
2. האם הסתיימה עבודת המתכננים על עריכת תכניות שכונתיות קודם להצגת תכנית המתאר בפני חברי המועצה?
3. מדוע הנתונים הפרוגרמתיים ביסוד תכנית המתאר אינם מפורסמים ולא מוצגים?
4. האם במסגרת תכנית המתאר כיום ניתן מענה למלוא צורכי הציבור הנובעים מהגידול באוכלוסיית רמת גן על פי היעדים המופיעים בתכנית?

רועי ברזילי, עו"ד
חבר מועצת העיר

משרד: כיכר אודיא, רמת-גן. טלפון: 03-5241010, פקס: 077-5066500, 35 Bialik St. ,Ramat-Gan, Israel
נייד/Mobile : 052-6064528 אתר האינטרנט של הסיעה www.yrg.co.il
Email: roi-b@ramat-gan.muni.il

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

ישראל זינגר
ראש העיר רמת־גן

עיריית רמת־גן

16, אוגוסט 2018

לכבוד:
חבר מועצת העיר מר רועי ברוילי

הנדון: שאילתה בנושא תכנית מתאר

תכנית מתאר כוללנית היא תכנית חשובה ביותר לעתיד העיר רמת-גן, תכנית זו אינה קשורה לבחירות והחלה להתגבש לפני מספר שנים בתיאום משרדי ממשלה, משרדי תכנון מהטובים בארץ ואגף ההנדסה. הנהלת העיר מצאה לנכון להציג את התוכנית לאחרונה בפני מליאת הועדה המקומית, לדבות מחכנת המחוז שהייתה שותפה בישיבה, והסבירה את תהליך שלבי התכנון של התכנית.

באשר לשאלותיך -

1. עורכי התכנית הכוללנית והרגז המקצועי בעירייה, עדיין בעיצומו של הליך הכנת המסמכים, שמטבע הדברים, בתכנית כוללנית הוא מורכב וארוך. התכנית לא תעלה לוועדה המקומית לדיון המלצה לפני הבחירות.

2. שמונה תכניות אב שכוכתיות כבר אושרו בוועדה המקומית. הכנת 2 נוספות הסתיימה, והם יעלו לדיון בוועדה המקומית לאחר הבחירות. 5 תכניות אב נוספות נמצאות בשלבי הכנה מתקדמים. מהות ועיקרי התכניות השכונתיות יוטמעו במסמכי התכנית הכוללנית. כל התכניות שאושרו, לרבות אלו שעברו הליך שיתוף ציבור, נמצאות באתר האינטרנט ההנדסי של העירייה.

3. נושני הפרוגרמה של התכנית הכוללנית הינם חלק בלתי נפרד ממסמכי התכנית. הם כמו יתר המסמכים, יפורסמו מיד לאחר הדיון בוועדה מקומית.

4. תכנית המתאר נותנת מענה מלא לצרכי הציבור הנובעים מגידול באוכלוסיית העיר, למעשה זו הסיבה שראיתי חשיבות עליונה בגיבוש תכנית מתאר שלא נעשתה משנת 1979 בעיר רמת-גן.

ישראל זינגר
ראש העיר רמת-גן

ביאליק 35 רמת־גן 5246103 | טל. 03-6753511 | פקס. 03-6753222
Ramat-Gan Municipality 35 Bialik St. Ramat-Gan 5246103 Israel | P: 972-3-6753510/1 | F: 972-3-6753222
לשירותך: מוקד 106 פייסבוק: עיריית רמת־גן www.ramat-gan.muni.il

4. תוכנית המתאר נותנת מענה מלא לצרכי הציבור הנובעים מגידול באוכלוסיית העיר. למעשה זו הסיבה שראיתי חשיבות עליונה בגיבוש תוכנית מתאר שלא נעשתה משנת 1979 בעיר רמת גן.

<u>מר ישראל זינגר:</u> בבקשה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אני רוצה להתייחס לסעיף 3, והוא גם ממחיש איפה הבעיה וחוסר הזה. נספחי התוכנית, בייחוד הפרוגרמה, שזה אחד הנתונים החשובים ביותר, הם מסמכים שצריכים להיות מפורסמים לא אחרי הדיון בוועדה המקומית אלא לפני הדיון בוועדה המקומית, שהציבור יידע מאיזה טעמים יצרו את התוכנית הזו ועל איזה טעמים הוא יכול להתנגד. איך אנחנו מפרסמים את הנתונים עליהם נסמכת התוכנית הזאת אחרי שמתקיים הדיון בוועדה המקומית? מה הטעם? אתה נותן לציבור להתנגד לפרוגרמה שלא נחשפו אליה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני אפרט לך.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אז שימו לב איך העסק הזה עובד.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא, לא, קודם כל, היו כ-5 אם אני לא טועה מפגשים פומביים שבהם הוסברו, פומביים עם התושבים,

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אני מדבר על הפרוגרמה, ישראל, תתמקד בפרוגרמה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> רגע, רגע, על הפרוגרמה, והיו הערות. כתוצאה מכך זה שונה, לפני שזה הובא באמת גם להנהלה וגם למליאת הוועדה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> לא הוצגה פרוגרמה עד היום.

מר אדם קניגסברגר: לא פרוגרמה, תוכנית מתאר הוצגה.

מר ישראל זינגר: תוכנית מתאר.

עו"ד רועי ברזילי: תוכנית מתאר הוצגה. הפרוגרמה מעולם לא הוצגה, בשום הזדמנות, ולפי מה שנאמר היא גם לא תוצג לציבור. הציבור לא יודע על איזה מסד נתונים מתיישבת התוכנית הזו. נשמע לך שעשינו את כל המאמץ הזה בשביל לאשר תוכנית שהציבור לא יכול בכלל להעיר הערות?

מר ישראל זינגר: רועי, מכיוון שאולי פה כולם יודעים, אתה אני מניח שכן, מהם השלבים של הכנת תוכנית מתאר, אז קודם כל פעלנו לפי, לא רק לפי הספר, לפי מה שמקובל. זה נכון מה שאתה אומר, אבל כרגע, לכן זה לא הופקד עוד, לא נעשה, יש עוד שלבים. השלבים הללו הראשונים נעשו בדיוק כפי שצריך.

עו"ד רועי ברזילי: אז מה הבעיה שהפרוגרמה תוצג לציבור לפני שהיא תאושר בוועדה, מה הבעיה? זה לא משהו מקצועי, זה בסיס הנתונים העיקרי שלנו.

מר רמי פדלון: זה משהו מקצועי. זה בסיס נתונים שקשה לך להבין את זה. לציבור מוגשות המשמעויות המפורטות של מה הולך להיות בעיר. וזה מה שמקובל בכל תוכנית תב"ע של עיר. ולא מגישים את המסמכים של מה עשה המהנדס מאחורי זה.

עו"ד רועי ברזילי: זו פרוגרמה, זה מסמך עיקרי.

מר רמי פדלון: זה לא מסמך עיקרי.

עו"ד רועי ברזילי: סעיף 8/61/א דורש שתציג את הפרוגרמה.

מר ישראל זינגר: טוב, תודה רבה. השאילתה הבאה.

ז. שאילתה מטעם מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר בנושא: "שינוי בשמות רחובות וסימונים במספרי בתים"

מר ישראל זינגר: שאילתה של אריה מזרחי חבר מועצת העיר: "שינוי בשמות רחובות וסימונם במספרי בתים". בבקשה, חברים.

מר משה בודאגה: מחלקת פרסום ושילוט באגף שפ"ע אחראית על הצבת עמודי השילוט של שמות הרחובות ברחבי העיר. המחלקה מקבלת מלשכת מנכ"ל את הפרטים לביצוע, לאחר שאלו אושרו בוועדת השמות והובאו לאישור סופי במועצת העיר. בשלטי הרחובות כיום אין הסבר על שם הרחוב, מאחר וקיים הסבר מלא ומפורט על כל רחוב ורחוב באתר חדש של בית קריניצי. מנהל אגף שפ"ע עתיד להביא לדיון אצל מנכ"ל העירייה תוכנית להחלפת כל שלטי הרחובות בעיר ובהחלט תיבחן האפשרות להוסיף הסבר לשמות הרחובות בשלטים החדשים. התנאים לשינוי שם רחוב נקבעים על פי פקודות העירייה ובהתאם לסעיפים 235 ו-235/א.

מר ישראל זינגר: אריה, בבקשה, יש עוד הערה?

מר אריה מזרחי: כן. יש רחוב שנקרא רחוב החרושת, שמשום מה שינו את שמו לפני שנתיים וברחוב הזה יש שם בלבול אדיר. פנו אלי המון תושבים שהם לא מקבלים דואר, לא מגיע אליהם דואר. מי שמחפש אותם לא יכול למצוא אותם. משום מה, בשאילתה לא הופיע שם הרחוב, כי שלחתי 2 ולא התקבלו, רעות בדיוק יצאה לחופש ומיכל לא קיבלה.

מר ישראל זינגר: משה, תוכל להתייחס?

מר אריה מזרחי: אז אני מבקש שברחוב החרושת לפחות,

מר ישראל זינגר: הוא יענה.

אריה מזרחי חבר מועצת העיר ר"ג

13.8.2018

לכבוד: רהע' מר ישראל זינגר

הנדון : שאילתה בנושא, שינוי בשמות , רחובות וסימונם ומספרי בתים,

במקומות רבים בעיר, שילוט שמות הרחובות, לא נראה, ואין הסבר מי

נשא את שם הרחוב, מספרי הבתים בלתי נראים,

רחוב בשם שונה ל ועדין אין שלט
חדש, מדוע יותר משנתיים , מטעים את הציבור,

1, מי האחראי לנושא שלוט ומספור הרחובות, ומי המבצע בפועל נראה שזה נופל בין הכיסאות,

2. מדוע אין ברוב השלטים הסבר לאישיות על שם הרחוב,? (בחלק מזערי יש,)

3. מה התנאים כדי לשנות שם רחוב. וכיצד מחליטים ?

העתקים:

מנכ"ל העירייה - מר משה בודגה

מבקר העירייה – מר דני רייף

מתאמת המועצה – עו"ד רעות בנק אלון

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

עיריית רמת-גן

ישראל זינגר
ראש העיר רמת-גן

16, אוגוסט 2018

לכבוד:
חבר מועצת העיר מר אריה מונחי

הנדון: שאילתה בנושא שלטים ושמות רחובות

מח' פרסום ושילוט באגף שפ"ע אחראית על הצבת עמודי השילוט של שמות הרחובות ברחבי העיר.

המחלקה מקבלת מלשכת מנכ"ל את הפרטים לביצוע, לאחר שאלו אושרו בוועדת השמות והובאו לאישור סופי במועצת העיר.

בשלטי הרחובות כיום אין הסבר על שם הרחוב מאחר וקיים הסבר מלא ומפורט על כל רחוב ורחוב באתר החדש של "בית קריניצי", מנהל אגף שפ"ע עתיד להביא לדיון אצל מנכ"ל העירייה תוכנית להחלפת כל שלטי הרחובות בעיר, ובהחלט תבחן האפשרות להוסיף הסבר לשמות הרחובות בשלטים החדשים.

התנאים לשינוי שם רחוב נקבעים על פי פקודת העיריות בהתאם לסעיפים 235 ו-235 א.

ישראל זינגר
ראש העיר רמת-גן

ביאליק 35 רמת-גן 5246103 | טל. 03-6753511 | פקס. 03-6753222
Ramat-Gan Municipality 35 Bialik St. Ramat-Gan 5246103 Israel | P: 972-3-6753510/1 | F: 972-3-6753222
לשרותך: מוקד 106 פיקוד העיר | עיריית רמת-גן www.ramat-gan.muni.il

מר אריה מזרחי: יוצאו השלטים הישנים ויוכנס השם החדש.

מר משה בודאגה: ברחוב החרושת אני אישית סיירתי שם במקום, נפגשתי עם תושבים, וסיכמנו איך אנחנו עושים סדר במקום הזה. איפה רחוב החרושת נגמר ואיפה הרחוב החדש מתחיל. בקיצור, אנחנו בתהליך של עשיית סדר על כל מה שאמרת.

מר אריה מזרחי: מתי זה ייעשה?

מר משה בודאגה: בקרוב. אנחנו כבר היינו שם בסיור.

מר אריה מזרחי: לא, מתי זה ייעשה הלכה למעשה?

מר משה בודאגה: אני מעריך שבשבועות הקרובים זה ישתנה.

מר אריה מזרחי: זאת אומרת, אני יכול לתת תשובה לתושבים שבשבועות הקרובים יטופל הנושא?

מר משה בודאגה: כן.

מר ישראל זינגר: אני רוצה להוסיף עוד משהו. חברים, שניה.

מר אדם קניגסברגר: רק שניה. יש כבר בטופס שאתם מקימים ועדה שתטפל בזה.

מר ישראל זינגר: כן. כן. אריה, לגבי נושא של זיהוי רחובות או זיהוי רמזורים, אז פה עשינו סדר וגם פה, גם לגבי הנושא של,

מר אריה מזרחי: גם מספור הבתים.

מר ישראל זינגר: גם מספור. הנושא הזה, נכון, כמו שאמר המנכ"ל, לכן צריך לטפל בצורה, בן אדם צריך לא להזדקק ל-GPS או ל-WAZE כדי לדעת איפה הוא נמצא. ותושב צריך שהדואר יגיע אליו כראוי ואתה צודק. תודה.

מר ליעד אילני: יש אגב, אדוני ראש העירייה, היה על זה דיון בישיבת הנהלת העיר לפני כמעט 5 שנים, בהשתתפות שמר, שבה כבר נאמר שיוחלפו השלטים יחד עם הסבר על שם הרחוב. אז אני אשמח שתבדקו. זה נאמר אז מפורשות, אני מקווה שזה גם כתוב בפרוטוקול.

מר ישראל זינגר: תודה.

מר שמואל לרמן: הצעות לסדר.

מר אדם קניגסברגר: רגע, לפני זה רק הערה קצרה. שאילתה שלי, התקבלה השאילתה אבל לא נענתה בגלל לחץ של זמן. אני הייתי רוצה שהציבור יידע שכן הגשתי שאילתה.

מר שמואל לרמן: או קיי. בסדר גמור.

3. <u>הצעות לסדר</u>:

א. הצעה לסדר מטעם ד"ר שולמית ביסמנובסקי חברת מועצת העיר בנושא: "עבודות תשתית".

מר שמואל לרמן: הצעה לסדר מטעם ד"ר שולמית ביסמנובסקי חברת מועצת העיר בנושא: "עבודות תשתית". רק שניה, את ראשונה, מי שני?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי
חברת מועצת העיר

22.7.18

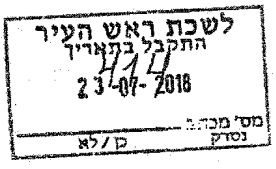
לכבוד
ראש העיר
מר ישראל זינגר

<u>הנדון: הצעה לסדר בנושא עבודות תשתית</u>

בישיבת המועצה הקרובה מן המניין שתתקיים בחודש אוגוסט 2018 אבקש להעלות על סדר היום את הדיון בסוגיית עבודות התשתית הפוגעות באיכות חיי התושבים בכלל ובשכונת רמת חן בפרט.

בתודה ובכבוד רב,
ד"ר שולמית ביסמנובסקי

העתק: מנכ"ל העירייה, מר משה בודאגה.

נייד: 050-7228553 פקס: 03-6776271
Email: shulamitbis@gmail.com

עו"ד רועי ברזילי: ואני שני. אדוה שלישית.

מר שמואל לרמן: רמי שלישי, אדוה רביעית. נגמר. תחליטו מה שאתם רוצים, לא אכפת לי הסדר, רק תגידו. בבקשה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: כבוד ראש העיר, יו"ר המועצה וחברים יקרים. הנושא שלי לסדר היום הוא הנושא של תכנון עבודות התשתית בעיר והפיקוח עליהן, בהמשך לדברים שגם שי קודם אמר אני אוסיף כמה דברים. כבר כמה חודשים שאזורים גדולים בעיר חסומים לצורך עבודות תשתית. גם בן אליעזר, גם רמת השקמה, רמת חן ועוד אזורים בעיר. אבל אני רוצה לשים את הפוקוס על שכונת רמת חן.

אני בטוחה שיש כוונות טובות בעבודה ברמת חן, אבל התוצאות מראות שהכוונות הטובות לא כל כך עוזרות לתושבים. לפחות לא עבור התושבים של רמת חן. כי גם כאשר העבודות תסתיימנה והמטרדים יוסרו, תושבי רמת חן, שעד עכשיו עברו שבעת מדורי גיהינום, ימשיכו לסבול בגלל התוצאות של העבודות ולאו דווקא רק מהתהליך עצמו.

לגבי התהליך – מבחינת התושבים, אפשר לסכם אותו בשתי מילים – סיוט מתמשך. רק מי שגר ברחוב רזיאל יכול לספר מעדות ראשונה על הימים הנוראים, מלאי האבק, האבנים, המכשולים בכניסה לבתים, על מכולות שיושבות חודשים על מקומות של חניה, על גדרות ברזל המהוות סכנה לכל הולך רגל ששכבו ימים על גבי ימים על המדרכות בהן צריכים הילדים וההורים ללכת, ועל האזורים שפעם היוו מקומות חניה של תושבים. הם יכולים לספר על תינוקות שמבקשים לישון שנת צהריים ובמקום לישון הם חווים רעש בעוצמה בלתי מתקבלת על הדעת, של אבנים הנזרקות למכולה ממש צמוד לחדר השינה שלהם. הם יספרו על הערב כשמגיעים הביתה לשכונה הנחמדה והשקטה (במירכאות), רק כדי לגלות שאין להם איפה להחנות את רכבם ושעליהם לקחת את מטלטליהם ואת ילדיהם הישנים על הכתפיים וללכת מרחקים בין ומעל כל המכשולים, עד הגיעם לפתח ביתם. וניחא אם התהליך היה חד, קצר ומהיר, אבל לא, התהליך נמשך חודשים על גבי חודשים ולא רואים את הסוף. חודשים שבהם פותחים את הכביש ואחר כך סוגרים אותו. פותחים אותו שוב. חוסמים דרכי גישה לבתים. חוסמים כבישים וכניסות ויציאות לרחובות ראשיים בשכונה. חודשים שבהם חלק מהימים או ימים רבים כלל לא היתה תנועת עבודה בשטח. הדברים לא התקדמו, הכול נעצר והציבור ממשיך לסבול. במקום לעבוד יום ולילה במאמץ מרוכז ולסיים בבת אחת את כל הסבל הזה, מושכים

ומושכים ומושכים. חברים, אנחנו בשנת 2018, למה אי אפשר להתייעל? למה אי אפשר לעבוד בלוח זמנים קצר ובתיאום עם כל הגורמים?

ואחרי כל זה, כשהתהליך סוף סוף יסתיים, מה יהיו התוצאות? מה נקבל? התושבים כבר היו מוכנים לבלוע את כל הצפרדעים האלה, אם התוצאות לפחות היו מהוות מעין פיצוי עבורם, כדוגמת תוספת של מקומות חניה למשל. אבל ראו זה פלא, לא רק שלא הוספתם מקומות חניה לשכונה שהולכת ומתרחבת, גרוע מכך, עוד גרעתם כ-100 מקומות חניה ממספרם שהיה לפני כן.

אז מה הועלנו בזה? מה הועילו חכמים בתקנתם? לשם מה כל הסבל הזה? בשביל קטע גינה שתייפה לכאורה את הדרך לכל אורחי העיר הבאים לספארי וחוסמים את השכונה? או אולי בשביל קטע שביל אופניים שאין לו התחלה ואין לו סוף והוא כרגע לא מוביל לשום מקום. ואולי רק בעוד כמה שנים תהיה לו איזו שהיא התחלה או איזה שהוא סוף, אם בכלל. בואו נשאל את עצמנו מי קודם למי – האם הרמת גנים קודמים ובמקרה הזה הרמת-חנים, שמשלמים ארנונה בדרגה הגבוהה ביותר? או שאולי האורחים שבאים מבחוץ לעיר קודמים, אלה שרוצים לנסוע ולהגיע באופניים מתל אביב, אלה שרוצים לבוא מגבעתיים, אלה שמגיעים מכל קצווי הארץ לפארק הלאומי ולספארי? מי נמצא בראש סדר העדיפויות כאן? מה יותר חשוב לנו, הנראות שפתאום הפכה למקום ראשון בסולם העדיפויות כמו נציגת העירייה שאמרה לתושבים שיהיה פה יפה, ותלכו ותשימו את המכוניות שלכם בפארק או בספארי ותלכו ברגל, לא יזיק לכם, העיקר שיהיה פה קצת גינות וקצת יופי. או הפרקטיקה היום יומית של ההתנהלות ברחוב מגורים, שיפור איכות החיים של התושבים ברחוב שכבר מזמן לא עומד בקריטריונים של אזור א', לא מבחינת מטרדי הרעש, לא מבחינת מטרד עומס התנועה והפקקים, שבעצמם לא נופלים בעוצמתם מרחוב סואן במרכז העיר, ולא מכמות מקומות החניה העומדים לרשות התושבים.

התושבים ניסו לעצור את זה, את התהליך הזה, ולמנוע את התוצאה העגומה, אבל נתקלו בסירוב. אני חושבת שמה שחשוב היום להעלות לסדר היום זה שתי שאלות: איך ניתן לייעל את עבודות התשתית בעיר בכלל? ואיך אפשר לעזור לתושבי רמת חן לקבל עוד מקומות חניה, בעיקר ברחובות הראשיים, ולמזער את הנזק שנגרם להם בשכונה. תודה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אנחנו מנסים למזער את הנזק ולייעל את הדברים ואני מבקש להוריד את זה מסדר היום, אלא אם כן את מבקשת הצבעה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא, אני רוצה הצבעה שמית בבקשה.

מר שמואל לרמן: בבקשה. מי בעד להשאיר את הנושא בסדר היום?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: בואו נדבר על זה. בואו נשמע מה,

מר שמואל לרמן: זה הרעיון להעלות לסדר היום. מי בעד להשאיר את הנושא בסדר היום? יצביע, בבקשה.

מר רון קוגמן: דני -1, אריה – 2, אדם – 3, שולמית – 4, שלום – 5,

מר שמואל לרמן: גלעד, מה קורה איתך?

מר רון קוגמן: גלעד – 6, ליעד – 7, אלי – 8, שי – 9, רועי – 10, לרמן – 11.

מר שמואל לרמן: רק רגע, אני סופר. מי בעד להוריד את הנושא מסדר היום? יצביע.

מר רון קוגמן: יש לו רוב.

מר שמואל לרמן: לא משנה, בשביל הפרוטוקול אתה צריך לספור. תספור.

מר רון קוגמן: ישראל – 1, אדוה – 2, אביבית – 3, חיים – 4, לילי – 5, מוקי – 6.

מר שמואל לרמן: מי נמנע?

מר רון קוגמן: אין נמנעים.

מר שמואל לרמן: רמי.

מר רון קוגמן: רמי, סליחה.

מר שמואל לרמן: נמנע אחד.

החלטה:

הצבעה שמית. 11 – בעד (מר אלי מוסרי, מר ליעד אילני, עו"ד גלעד שריר, עו"ד שלום לוי, ד"ר שולמית ביסמנובסקי, מר אדם קניגסברגר, מר אריה מזרחי, מר דני גולדשטיין, עו"ד שי בכור, עו"ד רועי ברזילי, מר שמואל לרמן), 6 – נגד (מר ישראל זינגר, גב' אדוה פולק, עו"ד אביבית מאור נמרודי, גב' לילי שמה, מר מוקי אברמוביץ, מר חיים גרמן), נמנע – 1 (מר רמי פדלון), להעלות את ההצעה לסדר היום.

מר שמואל לרמן: בבקשה, סדר יום, מדברים. שולמית מתחילה את הדיון.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני אמרתי את שלי, אני אשמח לשמוע תגובות.

מר שמואל לרמן: מי רוצה לדבר בנושא? תנו לי לרשום אתכם: אדם, רועי, אריה, אלי. אם תרצו עוד – אחר כך. קדימה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני רוצה רק להגיד גילוי נאות, הילדים שלי גרים ברחוב רזיאל, אני מרגישה את זה ממש ממקום ראשון. אני לא מספרת סיפורים. כל השכונה, כל התושבים, כל החברים, פשוט קטסטרופה.

מר שמואל לרמן: או קיי, בשביל זה מדברים. בסוף צריך להצביע, ההצבעה היתה כרגע רק להעלות את זה לסדר היום.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ואחר כך לדבר על תוספת של מקומות חניה.

מר שמואל לרמן: אחרי הדיון צריך להצביע על נושא.

עו"ד רועי ברזילי: תעלי את ההצעה בסוף.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: או קיי.

מר שמואל לרמן: בסוף. נכון, דוד, אני צודק?

עו"ד דוד שואקה: כן.

מר שמואל לרמן: כרגע אין הצבעה עוד בנושא, יש רק נושא. בבקשה אדם.

מר אדם קניגסברגר: אני הייתי רוצה להתייחס לנושא באופן כללי, לאו דווקא לשכונת רמת חן. כמעט כל העיר נמצאת במהפכה של הפיכת המדרכות – במקומות שצריך ובמקומות שלא צריך. התיאום בין תאגיד המים לבין העירייה לקוי ביותר. אבל, מה שמפריע לי לפעמים זה מקרים שבהם אני לפעמים פונה פה במועצה ומעלה את הנושא ואיש לא מתייחס לזה. ואני אתן דוגמא, משהו שכתבתי עליו בפייסבוק.

ברחוב רננים היה בניין 2 ו-4. יש שלט מאד גדול, סליחה, לרמן, אתה היו"ר – תקשיב.

מר שמואל לרמן: רמי רצה משהו לבקש.

מר אדם קניגסברגר: בסדר, שיחכה. שיקשיב.

מר אריה מזרחי: שיכתוב לך על פתק.

מר שמואל לרמן: זה עבר ממני אליו? בסדר.

מר אריה מזרחי: שיכתוב לך על פתק וישלח לך.

מר שמואל לרמן: אין לו יונה.

מר אדם קניגסברגר: ברחוב רננים, חבר'ה ,סליחה, אני מדבר, אני מבקש, לפחות תן כבוד למורה שלך לשעבר.

מר שמואל לרמן: בבקשה, כבוד רב, בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: ברחוב רננים עכשיו פותחים את המדרכות. אבל ברחוב רננים 2-4 יש כבר שלט גדול שעומדים להרוס את הבניין. אז יפתחו את המדרכות, יכניסו את צינורות המים, אחר כך יפתחו את המדרכות ויכניסו את הביוב. ואחר כך יהרסו את הבניין ושוב יפתחו את המדרכות ושוב יצטרכו לתקן. ואחר כך ייזכרו שלא שמו שם כבלי חשמל, כי צריך תאורה ברחוב, וכך הלאה. אבל חמור יותר, מצד שני של רחוב רננים, יש את שדרות השושנים 1, בין אבא הלל לשדרות העם הצרפתי, שם הקימו כבר גן חדש. אבל, כאשר ירצו להרוס בניין ענק כזה כמו ברננים 2-4 יצטרכו אזור להכנה, כלומר, אזור בשביל להוריד, להביא את כל המכשור הגדול הזה. אז איפה יכולים להביא אותו? רק בשדרה. אז שוב יהרסו את הגינה היפנה שבנו וכך הלאה.

העיר הזאת חלם שכזה דבר אפילו בחלם היו מתביישים. אני באמת צעקתי על זה בתחילת הקדנציה כאשר סיפרתי לכם על מה שקרה ברחוב רוקח, בדיוק כמו שסיפרה לכם כרגע חברתי לסיעה על מה שקורה ברמת חן. הולכים, פותחים, במשך שנה שלמה התושבים סובלים כי אין תיאום בין תאגיד המים לעיריית רמת גן. אני לא אספר לכם דברים שאני גם יודע מעבר לעניין, יש גם מקומות אחרים, שכתוצאה מחוסר שיתוף הפעולה

וההתמשכות של הדברים הקבלנים תובעים את העירייה והציבור כולו משלם, משלם קנסות על העניין הזה, ואיש לא אכפת לו. הגיע הזמן שתעשו סדר, ואמרתי את זה, מה קורה באגף התשתיות? מה קורה פה? את כל המדרכות מחליפים. בתוך הישיבה כאן, בישיבה שלנו, אני העליתי את הנושא של רחוב גידי, ששם היתה מדרכה יפהפייה, חדשה לחלוטין, הלכו, הפכו אותה, שמו מדרכה עלובה וחבל שלא ישלחו לשם לראות מה קורה. למה החליפו את זה? התשובה הראשונית שקיבלתי, שהסמנכ"ל אומר שמישהו פנה אליו וביקש שיחליפו. הדברים האלה לפעמים גורמים לי צמרמורת,

<u>מר אריה מזרחי:</u> חלחלה. חלחלה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> למה אתה מפריע?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> איך יש בזבוז כספי ציבור בעירייה הזאת. מה הצורך הגדול להפוך את כל המדרכות בלי לתאם בין אגף ההנדסה לאגף התשתיות? מה הבעיה הגדולה? שניהם יושבים באותו בניין, אגף התשתיות ואגף ההנדסה, ואין שום תיאום ביניהם. כבר הושקעו מאות אלפי שקלים בשביל לעשות ממשקים ממוחשבים. אנחנו עיר חכמה, יש ממשקים ממוחשבים, אבל האגפים לא עובדים זה עם זה. אז מה קורה? במקום אחד פותחים את המדרכות בשביל מים, אחר כך נזכרים, העירייה נזכרת ששם הורסים את הבתים. ברחובות הנהר, אני פניתי שברחובות הנהר פינת יואב הולכים להרוס את הבניין, אז חידשו את כל המדרכות. מה אומרים לי בתור תשובה? זה שינויים גיאומטריים. בעוד שנה יהרסו את זה ויעשו שינויים גיאומטריים. ברחוב סמדר, בבניין רוקח 116, לפני 3 שנים או 4 שנים החליפו את כל המדרכות לחדשות. אחר כך הרסו את הבניין, אני כבר מסיים,

<u>מר שמואל לרמן:</u> דקה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> פחות. הרסו את הבניין ושוב עושים את כל המדרכות חדשות, וככה זה מתנהל בעיר. ויותר מזה, היות שבאזור מסוים יש בנייה, אז לפעמים המדרכות באזור הזה נהרסות וגם בהמשך נהרסות. תחוסו על כספי הציבור. הגיע הזמן שמישהו ינהל את העיר הזאת. ראש

העיר, כשאני מדבר יוצא, מדוע? הוא לא מסוגל לשמוע שהוא לא מנהל את העיר הזאת כמו שצריך. זו בושה וחרפה.

מר שמואל לרמן: תודה, אדם. מי רצה עוד? ליעד.

מר ליעד אילני: קשה שלא להסכים עם הדברים של אדם, שהתופעה, קודם כל שולמית, דיברת על החודשים האחרונים. תקופת השיפוצים היא למעשה מקבילה לפתקה שמקבלים בתיבת הדואר של הזמנה לבחור ביום הבוחר. זה הולך ביחד. זה תמיד בקווים מקבילים. אבל עצם העניין, אנחנו כבר 5 שנים נמצאים במצב הזה של פותחים-סוגרים-פותחים. רחובות שלמים שנמצאים כבר תקופה ארוכה בשיפוצים, יד ימין לא יודעת מיד שמאל, תאגיד המים עושה מה שהוא רוצה, אגף התשתיות עושה מה שהוא רוצה. יש רחובות שבהם צד אחד, המדרכה עם לבנים מסוג אחד ובצד השני של הרחובות לבנים מסוג אחר. זה בוודאי לא תורם, ואני מדבר אליך אדוני המנכ"ל, כי אני מקווה שאתה תעשה סדר בעניין הזה. מתי? הוא יכול לעשות סדר ממחר גם, יש עוד פעולות שנעשות. לעשות סדר. לא יתכן שאנחנו נלך ונראה רחובות שצד אחד של המדרכה עם לבנים ורודות כתומות והשני עם לבנים אפורות. זה מזעזע, זה מכער את העיר,

עו"ד שי בכור: זה במקרה הטוב, סליחה שאני מפריע.

מר ליעד אילני: חכה, אני עושה לאט לאט.

עו"ד שי בכור: לפעמים זה לבנים ורודות ואז אפורות ואז שוב ורודות, באותו צד.

מר אריה מזרחי: זה העיצוב של גאודי.

מר ליעד אילני: אני חושב שהעניין הזה שאנחנו רואים רחובות שבהם גם לפעמים זה לא רק עבודה של פעם אחת תאגיד המים פתח ואחרי חודשיים פתח אגף ההנדסה ואחרי חודשיים פתח בזק או לא משנה מי, כל אחת מחברות התשתית, הגיע הזמן שתוקם איזו שהיא מנהלת שתאגם את פעולות התשתית לפי תוכנית עבודה שנתית או רב שנתית כדי לפתוח פעם

אחת ולסגור בפעם אחת. ולא פחות חשוב מזה, אם יש לנו רחובות שבהם פתחנו, סגרנו, על ידי אותו גוף ועוד פעם פתחנו, אז כנראה שמישהו כשל – או המתכנן, או הקבלן. ואני רק מקווה שמישהו משלם את המחיר על הטעות באחד משלבי הביצוע או התכנון. ואני אומר את זה לא בהתרסה. אני באמת חושב, אדוני מנכ"ל העירייה, ואני שמח ששולמית העלתה את זה היום ואולי זה עלה, האחריות של כולנו, כמה שנים מאוחר מדי בפורום הזה, אבל לא מאוחר גם בחודשיים שנותרו עד הבחירות לכנס את הגופים, ואתה בהחלט אחד שיודע לעשות סדר. תודה.

מר שמואל לרמן: יופי. אריה. רועי, אתה אחריו.

עו"ד רועי ברזילי: אז אני אחרון. אני אמשיך את ההצעה לסדר שלי.

מר ליעד אילני: שולמית רק לדעתי חייבת להיות אחרונה, לא?

מר שמואל לרמן: לא משנה. שולמית כבר העלתה את דבריה. היא לא מדברת יותר.

מר ליעד אילני: להקריא את הצעת ההחלטה.

מר שמואל לרמן: זה בסוף, כן.

מר אריה מזרחי: כתושב דרום העיר, בשנה האחרונה, לקראת הבחירות, הפכו את כל המדרכות ברמת שקמה ורמת חן, גם שלא לצורך. כי לפני שנתיים-שלוש החליפו כמה מדרכות ושוב החליפו אותן. אנחנו מנסים להגדיר את העיר חכמה, אדוני ראש העיר, אבל היא מתנהלת בטיפשות לצערי. אנחנו רוצים להיות חכמים, אבל ההתנהלות היא בטיפשות. ואני אמנה את הסיבות:

חוסר סנכרון בין מחלקות העירייה וחברת החשמל וחברת התקשורת גורמים למצב שאין סנכרון אחיד לכולם כשפותחים כביש ואז נוצר מצב, גוף אחד מסיים, פתאום נזכר הגוף השני לפתוח כי לא שמו. ולכן אני חושב

שצריכים להקים מערכת שתעשה סנכרון, שלפני שהעירייה יוצאת להחליף קו ביוב או להחליף או לשפר, להודיע לכל הגורמים, כדי שהעבודות יסתיימו.

והנושא של פיקוח, אין בכלל פיקוח הדוק, כמו ששולמית תיארה את התיאור, זה בדיוק כך. אני מנסה להגיע הביתה, אני חייב לחצות את רחוב רזיאל, רחוב רזיאל סגור. אני צריך לנסוע עד גבעתיים, לעשות סיבוב ולחזור. לא מודיעים לציבור. ההתנהלות היא לא נכונה.

מתי זה חמור? הנה פה מתגלים 18 מיליון שחיפשנו אותם בתקציב, בתב"ר, והנה הם יצאו לאור עכשיו – משפצים את הרחובות, כדי שנספיק לגזור את הסרטים ולהודיע לתושבים שעשינו עבודה, העירייה עובדת, עשתה למען התושבים. אנחנו, אדוני ראש העיר, מקבלים את האפקט ההפוך – אנחנו הרגשנו את התושבים, אתם הרגזתם את התושבים, התושבים כועסים וכולם אומרים – בשנת בחירות נזכרו עכשיו להפוך לנו את כל המדרכות. והנה אני רואה תושבים מנדנדים את הראש. סימן שזה אכן נכון.

לכן, הצעתי היא כזאת – לעשות סנכרון בין כל המערכות, לעשות באמת חלוקה של התב"ר צודקת. במשך השנה, כל שנה לעבוד על רחוב מסוים בתוכנית מסודרת. אתם תמיד אומרים את זה – יש לנו תוכנית מסודרת, הסמנכ"ל פה איננו, אבל לצערי הרב כל התוכניות התרכזו לשנה האחרונה. סמנכ"ל תשתיות, שהוא בא ואמר – אנחנו עובדים לפי תוכנית. וכשחיפשנו בתקציב לאן נעלמו ה-18 מיליון של התב"ר, אז רבותי, הם צצו בשנת בחירות.

<u>מר אלי מוסרי:</u> קודם כל, ראשית, הרבה תודה לשולמית שהעלתה את הנושא הזה של תשתיות. זה לא רק רמת חן. תראה, אדוני ראש העיר, כשהצגתם לנו את תקציב 2018, שמתי פה מצגת, והראיתי במצגת הזאת מה קרה עם נושא שנקרא קרנות פיתוח. יש לעירייה, במשך השנים היא צברה קרנות פיתוח, שכולם מיועדים לתשתיות, אבל על פי חוק מותר להעביר מקרנות פיתוח סכומים לתקציב רגיל. זה מותר על פי חוק, זה בסדר, אבל צריך לשמור על המידתיות וכמובן על הפרופורציה.

תראה, ב-5 השנים של עידן בר, העבירו ב-5 שנים 141 מיליון שקל כסף מתקציב של קרנות פיתוח לכיסוי גירעונות או כיסוי, לא משנה, כספים לתקציב הרגיל. בעידן שלך, אדוני ראש העיר, העבירו 267 מיליון שקל, גידול של 126 מיליון שקל שהם 90 אחוז יותר ממה שהועבר בכל 5 השנים האחרונות של צבי בר.

נשאלת השאלה, אם הכסף קיים ואנחנו העברנו אותו לכיסוי גירעונות או כספים בתקציב הרגיל, מה אנחנו עושים עם התשתיות? מצפים ממך את ה-א"ב של כלכלה שנה א' – תכנון. מה זאת אומרת? לבוא בתחילת הקדנציה, זה מה שהיית צריך להציג, להציג תוכנית חומש רב שנתית ל-5 שנים. ומה קורה? שפתאום תקציב הפיתוח ב-2018 הוא הכי גדול לעומת כל השנים הקודמות. למה? זו שנת בחירות. זאת אומרת, אם היית מחלק, מבזר בתכנון נכון את כל התקציבים שהיו לך, ל-5 שנים, מ-2013 עד 2018, לא היינו נתקלים בבעיות שנתקלים בהן היום. אף אחד לא מנע ממך לעשות את זה. יש לך הנהלה גדולה, הרבה סגנים, חלק בשכר, חלק בהתנדבות, יכולתם את זה לעשות. זה דבר ראשון.

דבר שני, שצריך לקחת את זה גם כן בחשבון, שהבעיה היא לא רק רמת חן. מי שמסתובב היום בעיר רואה שבעצם, אמר את זה יפה אדם, העיר כאילו התהפכה. וזה בסדר. שיהיה ברור, עיר כמעט בת 100 חייבת לעבור שיקום התשתיות שלה, כמו כל אחד מאיתנו שעובר מחלות ושברים וכאלה, צריך לטפל בהם, וזה טוב שזה כך. אבל מצד שני, רבותי, חייבים גם לשלב התכנון לחשוב גם על שלב הביצוע. יש פה באגים רציניים בשלב הביצוע. איך אני יודע את זה? גם ברחוב שלי יש עבודות. אני גר ברחוב אצ"ל, גילוי נאות, עושים שם עבודת קודש. לא עשו שם למעלה מ-35 שנה עבודת תשתיות ויפה שעושים את זה. אבל הכול הולך לאט, 'לאנגזם לאנגזם', הקבלן יום אחד בא לעבודה, לא בא לעבודה, מכונית נטושה באמצע הרחוב, לא מרימים אותה למה אסור לגעת בה. בטח, למה לגעת בה? אז הכול נעצר. מכינים את הביוב, דוחים אותו בחודש. יש איזה מן תחושה שיש דחיפות לעשות דברים ומצד שני יש איטיות מרגיזה אפילו שאין מה למהר.

אדוני ראש העיר, הבחירות הן ב-30 באוקטובר, אני מתפלא עליך, למה אתה לא מאיץ את העבודות? אם אתה רוצה לבוא לגזור סרטים, כמו שאומרים בשפה המקצועית, תן להם בראש. קח את כל קבלני הביצוע ותסביר להם – זה דחוף לי, דחוף לי, דחוף לי. אבל פה נראה שכאילו הקיץ לא ייגמר ו-30 באוקטובר כנראה אולי לא יגיע והכול בסדר. ותושבי רמת חן, ואני יכול להעיד, שעו"ד גדי בורשטיין שגר שם ממש בסמוך, עובר כל יום ואומר עליך דברים לא טובים רק בגלל זה, בגלל מה שהוא עובר ברחוב רזיאל. קח את זה בחשבון שאני ממש מופתע שהנושא הזה עובר ככה על סדר היום כאילו, איך אומרים, הכול בסדר. ומסתכלים ברחובות, אז הרחובות לא נקיים והמדרכות מתהפכות. ושיהיה ברור, אדם צודק, יש מדרכות שמחליפים את המדרכות כבר איזה פעמיים בשלוש שנים. למה? מה קרה?

מר שמואל לרמן: אלי, זהו.

מר אלי מוסרי: משפט אחרון. אדוני ראש העיר, לא יעזור כלום, כדי לעשות עבודות שיקום לתשתיות העיר ברמת גן צריך תכנון, צריך תקציבים וצריך רמת ביצוע גבוהה. תודה רבה.

מר שמואל לרמן: רועי.

עו"ד רועי ברזילי: אני אהיה קצר. אני אמור להיות אחרון. נכנסו עוד דברים באמצע?

מר שמואל לרמן: אתה רצית אחרון, תחליט.

עו"ד רועי ברזילי: אני רציתי להעלות את ההצעה שלי. כל הזמן נכנסות עוד, אני חייב לצאת, אני אמרתי.

מר שמואל לרמן: איזו הצעה.

עו"ד רועי ברזילי: יש לי מה להגיד, אבל אני חשבתי שאני אחרון, פתאום נוספו עוד אנשים.

מר שמואל לרמן: רמי רוצה לדבר, אני צריך לתת לו. זה תיק שגם קרוב לליבו.

עו"ד רועי ברזילי: רציתי להגיד משהו קצר.

מר שמואל לרמן: יאללה, רמי.

מר רמי פדלון: אדוני ראש העיר, חברי המועצה, ההצעה שלי לסדר במקרה הספציפי הזה זה להחליט שאנחנו לוקחים את תאגיד המים לעיריית רמת גן ומפסיקים עם הדבר הגרוע הזה שנקרא תאגיד מים. זה תפקוד גרוע, בכל פרמטר.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני איתך.

מר רמי פדלון: בשירות לתושבים, בפניות של התושבים, בעלויות הכספיות, בכל דבר זה עשה רק נזק לתושבי רמת גן. אני בעד זה שנהיה חלוצים במדינה ונוביל מהלך שלוקח את תאגיד המים,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: להחזיר חזרה, עטרה ליושנה.

מר אריה מזרחי: עשו לפנינו כבר.

מר שמואל לרמן: די. שקט.

מר רמי פדלון: ואז, אני אומר לכם שוב, ואז אלי מוסרי, הקבלנים יהיו שלך. היום הקבלנים שייכים לתאגיד המים, ותאגיד המים מוביל את זה, ואתה יכול לצעוק על תאגיד המים מפה עד פתח תקווה וזה לא עוזר שום דבר, כי יש מנכ"ל שמקבל את הסמכויות שלו מהמדינה, מהתאגיד הארצי, אני לא יודע מאיפה, ואנחנו,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ובסמכותנו להחליט את זה?

מר ליעד אילני: אין לו דירקטוריון? אין לו יו"ר דירקטוריון?

מר רמי פדלון: ליעד, יש לו,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זה בסמכותנו?

עו"ד גלעד שריר: בסמכותך להחליט. תנהלי את השיח מול המדינה. למה לא?

מר רמי פדלון: תאמין לי, אתה מסונדל. עזוב, עזוב.

מר שמואל לרמן: רבותי, די.

מר רמי פדלון: אני שם את הדברים כמו שהם, חברים, לא בפופוליזם כרגע, זו המציאות. אני מסונדל.

מר שמואל לרמן: תנו לרמי לדבר מה הוא רוצה, אחרי זה תגידו אחרת.

מר רמי פדלון: אם אני רוצה לפטר אותו אני לא יכול לפטר אותו.

עו"ד גלעד שריר: אפשר לנהל איתו דיון, שמוליק, זו המהות.

מר שמואל לרמן: זה לא דיון. כשיגיע תורך – תחלוק עליו.

עו"ד גלעד שריר: גם כשהוא מדבר אני יכול לחלוק עליו.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל שנשמע את כולם. עדיף שנשמע את כולם.

מר שמואל לרמן: אין בעיה. אתם מבינים למה הישיבה לא נגמרת אף פעם? כי כל אחד,

עו"ד גלעד שריר: כי מנהלים דיונים.

מר שמואל לרמן: אבל אתה רוצה לבוא 7 פעמים?

עו"ד גלעד שריר: אלי יש לו שאלה – שישאל.

מר אדם קניגסברגר: רמי באמצע הדיבור, למה אתם מפריעים לו? תן לו לדבר.

מר שמואל לרמן: אל תהיה מוטרד מהזמן של רמי, אני מסתדר איתו. כשאני מבקש להאריך את הישיבה או לבוא לעוד ישיבה, כל אחד מתנדף מפה, מתנדף, כאילו העניין לא נוגע לכם. אבל לגמור את הדיון בסעיף 10 שאנחנו 100 סעיפים, כולם רוצים.

עו"ד גלעד שריר: אין קשר בין הדברים.

(מדברים ביחד)

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אולי תבדוק מי לא רצה להאריך את הישיבה?

עו"ד גלעד שריר: לא, אני חושב שגם אין קשר בין הדברים, סליחה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זה לא קשור.

מר שמואל לרמן: לי אין בעיה שכולם ידברו, רק אתם צריכים לקחת אחריות עליכם ולבוא גם ביום שני, כדי להשלים את כל הסעיפים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אפשר להישאר עד הבוקר גם.

עו"ד גלעד שריר: שמוליק, גם אם יש לך בעיה, כולם ידברו, כי זו זכותם החוקית.

מר שמואל לרמן: אין לי בעיה, אבל תלמדו לגמור גם את הסעיפים. רמי.

מר רמי פדלון: אני שוב חוזר ואומר, הפיתרון הנכון זה לפעול ולהיות חלוצים, לעשות תקדים לכל הערים בארץ להוביל מהלך שתאגיד המים ייכנס חזרה לעיריית רמת גן. זה דבר אחד.

הדבר השני שקשור לנושא הרחוב – עד היום ברמת גן וגם בערים אחרות, מה שהיה במרחב הציבורי ברחוב, היה תכנון לרכב הפרטי. כמה שיותר חניות, כמה שיותר נתיבי תנועה, כמה שפחות מדרכות. זה הולך להשתנות ברמת גן ולא רק ברמת גן. אנחנו צריכים להבין שאנחנו נהיה עם מדרכות רחבות יותר, אנחנו נהיה עם שבילי אופניים, נהיה עם נת"צים ונהיה עם רכב פרטי. והרכבים הפרטיים ברמת חן שיחנו בתוך הבית, בתוך המגרש שלהם.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: סגרו להם את זה.

מר רמי פדלון: לא, הם סגרו לעצמם.

מר ליעד אילני: הם סוגרים לעצמם.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא משנה.

מר ליעד אילני: הם סוגרים לעצמם, שתי חניות בבית,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל יש כאלה שאין להם חניות בבית.

מר רמי פדלון: חברים, שניה, תנו לי לסיים.

מר ליעד אילני: יש להם חניה בבית – שיחנו בבית.

מר שמואל לרמן: רבותי, רמי רוצה,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל יש כאלה שאין להם כלום.

מר שמואל לרמן: רמי אבל רוצה לדבר.

מר רמי פדלון: אני אומר את האמירה שלי באופן כללי, אני לא נכנס כרגע לרחוב רזיאל, כי אני לא מכיר את כל הבעיות שנוצרו שם.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: גם מה עוזרת המדרכה הרחבה, רמי?

מר רמי פדלון: רגע, שולמית, תני לי רגע לסיים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא, אבל מה זה עוזר?

מר רמי פדלון: הקשבתי לך?

מר שמואל לרמן: רמי רוצה להגיד את דבריו.

מר רמי פדלון: הקשבתי לך? תקשיבי לי.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: תחדד גם מה זה עוזר.

מר שמואל לרמן: רמי יחדד.

מר רמי פדלון: תראו, הפיתרון ארוך הטווח זה שהמדרכה תשרת את הולכי הרגל, את הציבור שגר שם. אנשים יילכו ברגל, אנשים

ירכבו באופניים, אנשים ייסעו בתחבורה ציבורית ואנשים יחנו בבית שלהם בתוך המגרש שלהם, אם זה בבית פרטי ואם זה בית מגורים חדש שייהרס וייבנה מחדש, לכל משפחה תהיה חניה בתוך המגרש שלהם. היום ברמת גן לחלק גדול מהבתים אין בכלל חניה בתוך המגרש. בעתיד משפחות תחזקנה רכב אחד פרטי ובשאר הם ייסעו בתחבורה ציבורית, לשם אנחנו הולכים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: עוד 10 שנים.

מר רמי פדלון: לשם אנחנו הולכים, לשם אנחנו צריכים לבנות את העיר שלנו ולאט לאט אנשים יתרגלו לזה. זה לוקח זמן, זה שינוי חשיבתי, זה שינוי תרבותי, אבל זה הכיוון חברים ולשם צריך להגיע.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אתה צריך להביא את התשתיות לפני שאתה עושה את הבלגאן. קודם כל תביא תחבורה ציבורית,

מר שמואל לרמן: שולמית, שולמית, אי אפשר.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: תביא תחבורה ציבורית, תביא זה, אז באמת לא יצטרכו מכוניות.

מר ליעד אילני: שמוליק, היות ואתה עובד בנטו, אז 10 שניות, שולמית, בקשר לעניין של החניה בתוך הבתים ברמת חן,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: למי שיש.

מר ליעד אילני: למי שיש, ויש, והרבה חונים בחוץ, אולי שומרוני או שואקה יוכלו לומר,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אז זה לא בסדר.

מר ליעד אילני: אם יש דרך לאכוף למי שחונה בחוץ,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: שיעשו את זה.

מר ליעד אילני: ולא עושה שימוש בבקשה,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: שיאכפו את זה.

מר ליעד אילני: כן. תודה.

מר שמואל לרמן: טוב. הלאה. רמי סיים. גלעד, אתה רוצה אחרון?

עו"ד גלעד שריר: כן. אני לא רוצה אחרון, אני רוצה לדבר.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל להרבה אין חניות פרטיות.

מר שמואל לרמן: גלעד, רועי וזהו. אהה, אדוה,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ושי.

מר שמואל לרמן: שי, אדוה, גם ישראל. אין בעיה, דברו. עוד מישהו?

מר אדם קניגסברגר: לא, אבל היה צריך להירשם קודם, השאלה אם יש רשימה.

מר שמואל לרמן: יש רשימה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: כולם נרשמו.

מר שמואל לרמן: בילי גם ביקשה.

עו"ד גלעד שריר: אני חושב שהדיון הוא בעיני, נגעו פה בשתי נקודות – בין חוסר חשיבה לחוסר תכנון לבין כלכלת בחירות. אז אני רוצה, תיכף אני אדבר גם על חוסר החשיבה וחוסר התכנון, אני רוצה להקריא לכם את ההגדרה של כלכלת בחירות:

מדיניות כלכלית שמנהיגה הממשלה, במקרה שלנו הנהלת העיר, בתקופה שלפני בחירות, על מנת לפתות את ציבור הבוחרים לבחור במפלגה השולטת. כלכלת בחירות מתאפיינת בגידול בתקציב, בסעיפים שקשורים לרווחת התושבים. בהקטנת נטל המס, במקרה שלנו זה לא קרה, או קרה חלקית. ובנכונות גוברת של הממשלה להיענות לתביעות כאלה ואחרות.

כשאישרנו את תקציב 2018, את התב"ר, עו"ד רועי ברזילי העלה נקודה מעניינית, שסימן את הסעיפים שהם סעיפים תב"ריים שעתידים להסתיים במהלך השנה הקרובה. עשינו השוואה לבין אישורים מהעבר, אישורי תב"ר עבר, האם הם נכנסו והם כן היו עתידים להסתיים באותה שנה. והפלא ופלא, בשנה הזאת פי כמה וכמה, אפשר לתת מספר אם אתם רוצים, אבל חבל, זה יביך, יש פרויקטים שצפויים להסתיים השנה ולא פרויקטים ארוכי טווח. וההבדל המרכזי, אומרים הדוקטורים שבוחנים את הנושא של כלכלת בחירות, ההבדל המרכזי בין כלכלת בחירות למדיניות היא הרציפות. הוצאה כספית מבוססת מדיניות או מצע, בין אם היא מבוצעת שנה לפני הבחירות או בשנת בחירות, זה בסדר. אבל כשהיא לא מבוססת רציפות, הרי שהיא כלכלת בחירות.

הרוח וההרגשה הכללית, וזה לוקח לצד השני של חוסר חשיבה וחוסר תכנון, זה ההרגשה הכללית שרחובות העיר מלוכלכים, זה ברור לכולם, גם ראש העיר אפילו אמר את זה במילותיו באחת מישיבות מועצת העיר האחרונות. אז התחושה היא שמלוכלך, אז בוא נחליף את המדרכות. עזריאל, רזיאל. אז הוא שאל על עוזיאל והוא התכוון לעזריאל, אבל לא ענו. אבל עזריאל ורזיאל. קפלן בשנה האחרונה פעמיים החליפו את המדרכות. במרום נווה פעמיים. ברוקח, באזור סמדר, כמו שאמר אדם, פעמיים. אז, ראש העיר, אם המדיניות זה שהמדרכות מלוכלכות – בואו נחליף אותן, אז כדאי לעשות מדיניות שנגיד באיזו שכונה איזה צבע ויהיו לנו צבעים לפי שכונות וחבל שיהיה לנו זיג-זג בתוך השכונה. ואם אנחנו מדברים על כלכלת בחירות, לפחות בואו נגיד את זה, וכדאי אולי לנסות לבדוק, רמי רצה להיות חלוץ, בואו נהיה חלוצים שכל שנתיים תהיינה כאן

בחירות וכל שנתיים יהיו פה גינות חדשות ויהיו פה, כמה סרטים גזרת בחצי שנה האחרונה, ראש העיר, בגינות הציבוריות? לדעתי 6 או 7, ויש לנו עוד לפחו 2 או 3 לפניך, כמה כיכרות חנכת בחצי שנה האחרונה, כמה מדרכות, זה בדיוק השיטה והדרך לכלכלת בחירות.

אבל אני אגיד לך משהו, ראש העיר, יש לך שכן ממערב שעבד באותה שיטה. שנת בחירות, כל העיר שלו היתה מורמת. לא היו מדרכות ולא היו כבישים והכול היה סגור. בסוף הוא לא נבחר. אתה התחלת מנקודה הרבה יותר נחותה ממנו ואתה הולך בכיוון הלא נכון. וכמו שאמרו פה קודמי, הציבור לא מטומטם.

<u>מר שמואל לרמן:</u> תודה, גלעד. שי. אתה לא אחרון אבל, יש עוד אחריך, שתדע.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> רק שי. טוב.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אדוה ביקשה, גם ראש העיר ביקש להגיד משהו.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אז אני אגיד משהו קצר לגבי העניין הזה ואני אנסה להיות בחצי מדברי פרקליט של השטן אם תרצו, בלי לייחס את זה לכם. אלא לבוא ולהגיד, תסתכלו רגע, אנחנו בכמה וכמה פעמים, ואני גם באופן אישי, חשבתי שהדבר הנכון לעשות לרחוב רזיאל זה לחבר אותו, וזה גם מה שהיה השיח וכולם דיברו על הכול חוץ מאשר על הנושא שעלה לסדר היום. לחבר את רחוב רזיאל לציר האופניים שייפתח באלוף שדה ומשם לאוטוסטראדה, רזיאל היה אמור להתחבר לציר האוטוסטראדה שנמצא מדרום לכיוון הפארק. עכשיו כולכם, כשדיברנו על הנושא של אופניים, זה היה הדבר הכי חשוב בעולם לעשות שבילי אופניים. דווקא את רזיאל הרימו כדי לעשות שביל אופניים ובאותה הזדמנות גם נעשו עבודות תשתית באותו מקום. אז אני חושב שרזיאל זו לא דוגמא טובה לדבר שבאמת התכוונתם להגיד בשאר הדברים שלכם.

לעומת זאת, לגבי כלכלת בחירות, ואני גם אמרתי את זה, בתואר הראשון שלי אני עשיתי באמת השוואה בין המחזור הכלכלי למחזור הפוליטי, כאשר גיליתי, אז היתה חברת אקרשטיין, זו החברה העיקרית שעבדה, בשנת בחירות חברת אקרשטיין, המחזור שלה גדל ב-400%. אז כלכלת

בחירות זו לא איזו המצאה מרחפת, זה באמת קיים. אצלנו היה פה delay ישראל, לא תפסת את הגל מה שנקרא.

אבל אני רוצה רגע שתסתכלו, אנחנו עשינו הכרעה בין שתי עמדות ערכיות, שולמית, בין העמדה שאנחנו מעוניינים שיהיו שבילי אופניים, יש לזה מחיר. אתה לא יכול להצביע ביד אחת בעד שביל אופניים, ולהגיד ביד השניה אין לזה מחיר, אין לזה מחיר ולא נשלם מחיר בחניות. אז אני חושב שדווקא ברחוב רזיאל, המחיר שאנחנו משלמים במונחים של חניה, הוא מחיר מופחת יחסית בהשוואה למקומות אחרים. אני הייתי רוצה לראות את רחוב עוזיאל מרושת כבר בשביל אופניים. זה המקום.

אז אני תומך בעמדה הרחבה שמדברת על כך שבאמת צריך להיות סנכרון בין כל הגורמים של התשתיות, ואני גם אוסיף שחברת חשמל, אנחנו צריכים לנהל איזה שהוא מו"מ עם חברת חשמל להטמין את כל תשתיות החשמל והמתח הגבוה, כי היום כל קבלן עושה את זה במקטע שלו וזה מיותר וזה מעמיס. ושתיים, אני אומר, אם אנחנו מחפשים את הבעיה, וזה דומה מאד לדברים שגלעד אמר, הבעיה היא לא לזרוק באוויר ולהגיד – צריך להיות סנכרון. זו אמירה כללית, לא מבוססת ולא מסבירה מאיפה נוצרת הבעיה. הרי עזרא יושב ואומר, אני בכוונה רוצה לפתוח 9 פעמים את הרצפה? הוא לא אומר את זה. משהו גרם לזה. כלכלת הבחירות היא חלק מהעניין, היא חלק מהעניין, היא לא כל העניין. ולכן, אני אומר, יש בעיה בסנכרון, לא של הגורמים העירוניים, אלא של גורמים גם מחוץ לעירייה, וצריכה להיות פה עבודה הרבה יותר משמעותית בהקשר הזה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> תודה רבה, רועי. שי, בבקשה.

<u>עו"ד שי בכור:</u> התייחסו כבר למירב הדברים, אבל אני אנסה להגיד כמה מילים בקצרה כדי לא לחזור על החברים.

הסיפור הוא, באמת, לפי דעתי, זה התכנון והביצוע. זאת אומרת, יש כוונה טובה – כן רוצים לעשות שבילי אופניים וכן רוצים לחדש את העיר ורוצים לשפץ, וזה טוב מאד, כי באמת העיר היא עיר שקיימת הרבה מאד שנים וצריך לעשות את זה. ולכולם ברור, גם לנו וגם לתושבים, שכשאנחנו עושים שיפוץ או שדרוג של תשתית, זה גם יכול לבוא על חשבון משהו וגם יכול להיגרם איזה שהוא, בואו נגיד, אי נוחות מבחינת התושבים שגרים באזור כי עושים את השיפוצים האלה.

עכשיו השאלה – איך אפשר לעשות את הדברים בצורה הכי מדויקת והכי נכונה? זאת אומרת, גם שהשיפוץ שעשינו והשדרוג שעשינו יתבצעו בצורה

הכי טובה, כי יש תלונות על זה ששמים מדרכה ואחרי כמה ימים היא נשברת. יש תלונות על זה שקוראים לתיקון של איזה שהוא מכסה ביוב או מכסה של מים ומתקנים את זה ואחרי חודש עוד פעם קוראים לתיקון, ואחרי חודש עוד פעם קוראים לתיקון, כי איכות העבודה לא מספיק טובה. אז צריך לעשות בקרה על איכות העבודה. ואם בונים בניין חדש, עושים תמ"א של בניין חדש, אביבית תקשיבי, כי זה, אני באמת לא יודע איך זה קורה, שכל המדרכה היא בצבע אחד, בניין חדש בונים אותו, פתאום המדרכה ליד הבניין היא בצבע אחר לגמרי. זה מאד מוזר.

אף אחד מחברי המועצה פה, או שאולי יש כאלה, אנחנו לא מומחים בתכנון ערים ואני מניח שגם התושבים שמתלוננים לא מומחים בתכנון ערים וברור שיהיו תלונות אם יהיו שיפוצים. אבל כמות התלונות וההיקף שלהם הם באמת אסטרונומיים. זה אומר שמשהו לא בסדר. זאת אומרת, אם משפצים רחוב, מעולה שעושים שביל אופניים. אני בטוח שכולם בעד. אבל אם סוגרים את המדרכה והתושבים שגרים באותו צד של המדרכה לא יכולים להיכנס הבית, או שאין להם דרך ללכת ואישה מבוגרת נופלת, אז יש דרכים להימנע ולטפל בזה. יש דרכים לשים שביל הליכה באזור של שיפוצים, כמו 'דק' עץ, שאפשר ללכת עליו בצורה בטוחה יותר. יש אפשרות לחסום פחות חניות או בזמנים מסוימים. את הדברים האלה צריך לעשות חשיבה, כי לתושבים הדברים האלה מאד מפריעים. כולם רוצים לחדש את העיר, אבל כשעושים את זה בצורה שלומיאלית או באיכות עבודה שהיא פחות טובה או שלא משגיחים על הקבלנים, זה גורם לנזק מאד גדול. וגלעד, אני מצטרף אליך, באמת יש לנו ראש עיר שאנחנו מכירים, 5 שנים, הלך לכיוונים של שיפוצים-שיפוצים-שיפוצים, השיפוצים התארכו יותר מדי והכוונה הטובה גרמה לזה שהוא כבר לא יהיה ראש עיר יותר. אז צריך לשים לב לדברים האלה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אבל לא בגלל זה.

<u>מר ליעד אילני:</u> שי, מה שגלעד ואתה אמרתם זה כי אתם רוצים בעצם שישראל יתקן,

<u>עו"ד שי בכור:</u> אני רוצה לעודד אותו.

מר ליעד אילני: לא, חשוב לכם שהוא יעשה את המהלך הפוליטי הנכון אני מניח.

עו"ד שי בכור: כן. אני ככה מתמרץ אותו. אבל הסיפור הזה, בואו נגיד, מוסר ההשכל זה שהתושבים רוצים גם איכות חיים, הם רוצים לחיות בזמן, הם רוצים לראות שאיכות החיים שלהם היא טובה, שהם יוכלו ללכת במדרכה בצורה טובה ובלי לסכן את התושבים, וזה מה שצריך להקפיד עליו ולא הדבר אם ראש עיר ייבחר או לא, אלא זה שתושבים יוכלו לחיות כמו שצריך בעיר שלהם. תודה רבה.

מר שמואל לרמן: אני רוצה גם לומר משהו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתה רוצה לפני? אתה לא רוצה להיות אחרון?

מר שמואל לרמן: לא, אני אהיה עכשיו, זה לא חשוב. אני דווקא רוצה לדבר בעניין תשתית שקשורה לא לעירייה אלא לרכבת הקלה, אבל היא בתחום האחריות שלנו כאן, משה. אני כבר פניתי לאמנון בוץ, כי הוא הממשק שלנו לרכבת הקלה למיטב ידיעתי, בעניין,

מר אדם קניגסברגר: המתאם.

מר שמואל לרמן: נקודת הממשק. המתאם. בעניין הקו האדום, בקטע שקרוב לליבי. אני יוצא מהמשרד שלי ברחוב הרא"ה לביתי בשכונת תל בנימין רחוב אלונים, הקטע של תחנת יהודית, שדרות הילד, סליחה. אני כבר ראיתי, דיברתי עם אמנון לפני שנה ורבע – מתי יהיה אפשר לחזור לנתיב הרחב, שהכביש יהיה כולו רחב? חצי כביש טופל מהר, חצי כביש המון המון זמן תקוע שם בצורה שלא מטופל. הרי בנו את האזור שם בשני חצאים, כי אתה חייב לתת איכשהו לעבור שם בדרך. והוא דיבר איתי על ספטמבר שעבר ועל דצמבר שעבר ועל פברואר ויוני, ואנחנו כבר עוד מעט ראש השנה. ותאמין לי, אני בבנייה קצת מבין. לא מצליח להבין למה אי אפשר לגמור, למרות כל הזמן שאמנון אומר לי שזה אמור להתקדם, את המצב שבסך הכול רק, לא לגמור את הכול, לגמור לפחות שיהיה אפשר לפתוח עוד נתיבים שם. הסבל שאתם מדברים על איזה שהן חניות ברחוב

רזיאל הוא כאין וכאפס לעומת מי שנוסע לאורך התוואי של הקו האדום. זה סיוט. אתם לא מבינים עד כמה. גם לעירייה זה סיוט, כי אי אפשר לפנות את הזבל באזור בטח שפונה לבתים, אני לא מבין איך אתם עושים את זה, אבל אתם כנראה מפנים זבל. אבל לא נראה לי סביר שמיוני שעבר ונדחה לספטמבר, ספטמבר הוא אמר לי דצמבר, דצמבר – פברואר, אנחנו כבר בספטמבר, שנה מעל הזמן, ולא קורה עם זה כלום. ואני ראיתי את הפרויקט, אפשר בקלות רבה להרחיב לפחות לעוד שני מסלולים ולצמצם אותם. זה לא נראה סביר. לא נראה לי גם שלמישהו אכפת במיוחד הנושא הזה. פשוט תיסעו שם כל יום. אני פשוט עומד לפעמים, ברגל מהמשרד שלי לבית לוקח לי יותר מהר מאשר עם האוטו שלי. זה לא סביר. וזה לא סביר גם שזה כל הזמן נדחה ונדחה ונדחה, ולנו כעירייה, הרי זה בשטח שלנו, אני מבין שזה לא בטיפולנו, אנחנו לא עובדים שם, ולנו אין מה לומר. זה לא סביר.

<u>מר ליעד אילני:</u> אין לך סמכות בכלל.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אבל יש לי סמכות לדבר. אין לי סמכות לעשות, אבל יש לי סמכות לכתוב.

<u>מר אריה מזרחי:</u> רגע, אין לנו יועץ לנושא הזה?

<u>מר שמואל לרמן:</u> אמנון. הוא נקודת הממשק שלך לנתיבי איילון.

<u>מר ליעד אילני:</u> אתה לא יכול, אין לך היום שום סמכות להחליט, זה הכול הופקע מהעירייה הנושא של נת״ע.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אבל יש לי איזו שהיא יכולת לדבר עם מישהו. משה, אני רק מבקש לתת איזו שהיא תשובה.

<u>מר ליעד אילני:</u> הלוואי שרק נת״ע היתה הבעיה.

עו"ד רועי ברזילי: זה היה עושה לך את הייאוש יותר נוח.

מר שמואל לרמן: דקה אחת. אני רק מבקש לתת תשובה, אפילו לי, לכולם גם אפשר, תוך כמה ימים, מה קורה עם זה. אני כבר מעלה את זה, זה בלתי סביר שם. יש לנו מסלול נסיעה אחד. אתה יודע מה זה בז'בוטינסקי מסלול נסיעה אחד? הפקק להגיע להרצל מתחיל במשטרת רמת גן. וכל הזמן דוחים. זה כבר שנה של דחייה.

מר אדם קניגסברגר: לרמן, חיים כהן היה אומר לך – לך ברגל.

מר איצ'ה שחם: אופניים. אופניים.

מר שמואל לרמן: משה, אני רק רוצה למישהו אחר גם לדבר, חצי כביש לקח כמעט שנה. החצי השני כבר לוקח שנתיים. לא מבין למה.

מר משה בודאגה: אלה התהליכים שלהם, מה למה?

מר שמואל לרמן: אז תדברו. גם לנו יש שם איזה שהוא רצון לקדם. אני מבקש לבדוק מה קורה עם זה ולראות שאנחנו מצליחים להרחיב את זה. בבקשה, אביבית.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אנחנו בקדנציה הזאת, אין מה לעשות, הרבה דברים, שוב, היו הרבה דברים נפלאים בקדנציות הקודמות, אבל דבר אחד פחות היה, זה איזה שהוא תכנון. אני אדבר רגע על התכנון של התשתיות. כי גם להחליט איזה רחובות פותחים ואיזה רחובות משדרגים ולאיזה רחוב מחליפים מדרכה, אולי זה נראה לכם כי אתם לא בתוך העניינים, זה נראה כאילו החלטנו – או קיי, היום משדרגים את רחוב עוזיאל, יאללה. לא. נעשה סקר בתחילת הקדנציה שבחן את כל המדרכות ואת כל הכבישים בעיר. להגיד לכם שזה ב-100%? לא. להגיד לך, אדם, שאתה לא צודק שיש באמת מדרכות שאני יכולה לראות בעין שלי, לא עין מקצועית, שהם דווקא בסדר והיה עדיף להשקיע את המשאבים במדרכה אחרת? יכול להיות שאתה צודק ב-100%. אבל יש דברים שאולי אתה ואני לא רואים, שהסיבה נגיד לפתיחת אותו רחוב, יכול להיות שלפעמים גם נעשתה טעות, אבל

לפעמים זה קשור לתאגיד המים, לפעמים זה קשור לדברים שבעין שלנו אנחנו לא רואים. אז נעשה סקר כזה. חלק באמת החליטו לבוא ולהחליף את כל המדרכות, חלק יש רק תיקונים. ועוד פעם, אני אומרת לכם כבר עכשיו, יש הרבה דברים שאני חושבת שהם יכולים להתייעל, יכולים לעשות את זה יותר מהר, אפשר להאיץ. נראה לכם שאנחנו שמחים, איך אמר, נראה לי שי, לבוא רגע לפני בחירות והנה, אנחנו הופכים את העיר? איך אומרים, לא למדנו פוליטיקה אתמול בבוקר, ברור לנו שזה לא הדבר הכי פוליטי והכי לא נוח לתושב שכרגע משפצים לו את המדרכה לבית, והיום זה מפריע לו. יכול להיות ששבוע אחרי זה יהיה הדבר הכי נפלא שקרה לו. אבל אנחנו לא עושים דברים רק כי עכשיו בחירות. אם יש תוכנית עבודה וכרגע הרחוב הזה משופץ וכרגע הרחוב הזה משודרג, אנחנו נמשיך אותו. ואנחנו לא נעצור עכשיו כי עוד חודש יש בחירות. כי תוכנית עבודה אנחנו משתדלים לסיים. יש לנו מה ללמוד, יש טעויות, אומרת עוד פעם – כן.

לגבי קבלנים, דבר שנאמר כאן – לפעמים קורה, ולא מעט, שהחלפנו מדרכה ואחרי 3-4 שנים פתאום יש פרויקט של תמ"א והקבלן צריך להחליף, כי ברגע שיש פרויקט הקבלן מקבל הוראות ממחלקת התשתיות להחליף את כל המדרכה שליד החלק שלו, מחלק לחלק, הוא לא מרצף עכשיו מחדש את כל המדרכה, משתדלים מאד שזה יהיה בתיאום. לפעמים קורה שהמדרכה ישנה והחלק שלו הוא חדש, אז באמת מביאים את המדרכה החדשה, מתוך ראייה שבעתיד יחליפו כבר את שאר המדרכה. ולכן נוצרים גוונים. אנחנו משתדלים מאד לעשות את זה בתיאום.

דבר אחרון, לגבי שבילי אופניים – אתם מדברים עכשיו, שנת בחירות, והנה, כל המדרכות מוחלפות. תיקחו בבקשה 3 שנים אחורה, אתם הייתם רואים בדיוק את אותן פעולות. היום אתם אולי שמים לזה יותר לב, כי בגלל התקופה של הבחירות אתם יותר זמינים לתושבים, אתם אולי יותר גם ערים לחוגי בית שאתם נמצאים שם. אותו דבר. אתם יכולים לראות את הסדר, אתם יכולים לראות בתקציבים שאתם אישרתם אילו רחובות אמרנו שאנחנו מחליפים את המדרכות ואת הכבישים ב-2015-16, כי אז זה התחיל, ו-17-18, הקצב הוא אותו קצב. היום אתם יותר רגישים לתושבים, אתם יותר שומעים אותם. אז אני מבינה את התלונות.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לפני 3 שנים דיברתי על רחוב רוקח, בדיוק לפני 3 שנים, אז אל תגידי לי שלא דיברנו על זה. זה לא קשור לבחירות.

<u>מר אלי מוסרי:</u> ...

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, חס וחלילה. אני רק אומרת שאתם באתם ואמרתם שעכשיו הגברנו את הקצב בגלל הבחירות, אז אני אומרת לך שתלך לתקציב של 2015-16 ששם תוקצבו כל הרחובות, לא אמרתי אלי, אני אמרתי למי שאמר את הדברים, אמרתי שיש תוכנית עבודה שנעשה סקר והקצב הוא אותו קצב, לא הוגבר הקצב לפני בחירות. זה הכול.

בשבילי אופניים אנחנו משתדלים לעבוד לפי תוכנית עבודה, אני מזדהה מאד עם מה שרועי אמר, לבוא ולהתחיל עם עוזיאל. ההמשך הבא אני מקווה שיהיה גם האופנידן של אלוף שדה. ואת הצד האחר גם של הצפון וגם של ואדי כופר כבר נעשה, פשוט פחות מפריע לתושבים כי זה לא באמצע הדרך. ברור שרזיאל כרגע נורא מפריע לתושבים. מפריע להם, כי הם מרגישים את זה. אני מאמינה שכשנסיים, מקווה שחלקם הגדול יבוא וגם יברך על זה. כי מי שנוסע ורוכב על האופניים זה הילדים של תושבי, בעיקר רמת חן. הם באים לבליך, ואנחנו רואים את זה, עם אופניים, וגם אופניים בדרך כלל חשמליים, סכנת נפשות בלי שביל אופניים.

מר אדם קניגסברגר: אביבית, כיו"ר ועדת תכנון ובנייה, תתענייני מדוע מחלקת תשתיות לא מדווחת לכם באיזו מדרכה, באיזה מקום היא פותחת,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה לא קשור אגב ליו"ר ועדת תכנון ובנייה, זה שייך תשתיות.

מר אדם קניגסברגר: רגע, רגע. יש שלט גדול ברננים 2,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני מוכנה לבדוק מקרים נקודתיים, אדם. אדם, אני מוכנה לבדוק מקרים נקודתיים, אין בעיה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אפשר לסכם את הדיון?

מר אריה מזרחי: אביבית, אני ביקשתי שייעשה סנכרון. אנחנו יושבים בוועדת בניין עיר ואנחנו לא מקבלים את נושא התשתיות.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז אמרתי, יש סנכרון. אמרתי ואתם צודקים, יש סנכרון, נעשה כזה סקר של תשתיות, גם של המדרכה. אנחנו משתדלים לעשות את זה בשילוב תאגיד המים. לא 100% הצלחה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אביבית, בואו נסיים את הדיון הזה. קדימה.

עו"ד רועי ברזילי: בואו נסיים את הדיון הזה באמת כבר.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: רגע, אדוה רוצה להגיד כמה מילים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מבקשים להתחיל דיון, אנחנו רוצים לסיים אותו.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אדוה.

גב' אדוה פולק: אני רוצה להוסיף. אנחנו, כמו שאמר נדמה לי אלי, רמת גן בשנת 2021 חוגגת 100. כשאנחנו קיבלנו את העיר לניהול לפני 4.5 שנים מצאנו עיר מאד מאד ישנה, במצב נראות של המרחב הציבורי ירוד מאד, מצב תשתיות קשה מאד, ומצב של התחדשות עירונית של הבתים, של הבניינים, אני לא צריכה להגיד.

מה שאנחנו עשינו, עשינו כמה דברים: קודם כל, וסיפרתי לכם כבר פעם, יצאנו וכתבנו תוכנית אסטרטגית. התוכנית האסטרטגית למדה את העיר, קבעה מגדלור או כמה נקודות בולטות שלפיהן אנחנו מנהלים את העיר. אחת הנקודות הבולטות ביותר זה שהעיר מנוהלת כעיר, אבל גם מנוהלת כ-24 שכונות. גם אגף תשתיות, כמו כל האגפים האחרים בעירייה, עובדים בתשתיות מול 24 השכונות. זאת אומרת, אם מדובר, בדיוק מה שאביבית אמרה קודם, התוכניות נעשו במשך כל השנים, התשתיות מוחלפות – גם של התאורה, גם של המרחב הציבורי, גם של כל המבנים – נעשים פר שכונה וזה מתחבר אחר כך לתוכנית עירונית.

הדרך של רזיאל, אני רוצה לדבר עליה. רמת חן שכונה חמודה ויפה, גם רמת חן במרחב הציבורי נראית לא מספיק טוב. המדרכות שלה צרות,

הריצוף במדרכות מיושן ורעוע. רוב עמודי התאורה שם הם עמודי עץ של המאה הקודמת, שההחלפה שלהם, של עמודי עץ בעמודים מודרניים ומתקדמים, דורשת העמקה של תשתיות החשמל שהן מאד מאד בעייתיות ומורכבות מבחינת העבודה. מה שעשו ברזיאל, בדיוק כמו שאמר נדמה לי גם אלי, דווקא בקטע הזה היה הרבה מאד תיאום בין התאגיד לבין אגף תשתיות. התאגיד מצא ברזיאל תשתיות מים וביוב לקויות שהתחיל הביוב לחלחל לתוך האדמה. זה תשתיות של 30-40 שנים שלא נגעו בהן. זה נראה נחמד מלמעלה, זה היה רע מאד למטה. התאגיד התחיל את העבודות שלו. העבודות של התאגיד היו צריכות לקחת כ-8-9 חודשים, זה עבודות מאד מורכבות, כי זה גם קו ראשי של החלפה של קו ביוב וגם החלפה של קווי המשנה לתוך הבתים. אנחנו עצרנו את העבודות שלו באמצע והם עשו חישוב מחדש של התוכניות והפכו את התוכניות מתוכניות שהיו צריכות להיות עיליות והתחילו לחסום את כל הכבישים, שבהתחלה סבלנו מזה מאד, אנחנו דאגנו עם ראש העיר ועם מנכ"ל העירייה לשינוי של התוכניות, היה עיכוב של בערך חודש, אבל הם עשו את כל העבודות בקידוח, מה שאפשר פתיחה של רוב עורקי התנועה והפרעה מינימאלית לתושבים, אבל ייקר את הפרויקט לתאגיד בהרבה הרבה מיליונים, והעבודה נעשתה מתחת לאדמה. אנחנו אפשרנו לתאגיד לאפסן חלק גדול של הציוד שלו בתוך השטח של הפארק, החורשה של הפארק, כדי למנוע הפרעה לתושבים. אנחנו כל התקופה בקשר מאד מאד צמוד עם התושבים. ברגע שהתאגיד סיים את העבודה, שזה לפני בערך שבועיים, ובמקביל לסיום העבודה של התאגיד, נכנס אגף התשתיות. כשאגף התשתיות לא יכול היה לעשות את העבודה לפני שהתאגיד סיים את העבודה שלו.

הרעיון של אגף התשתיות הוא קודם כל להוסיף שביל אופניים. שביל האופניים הזה זה חלק מרשת שבילי אופניים, שגם זו תוכנית עירונית שלקח לנו הרבה מאד זמן לבנות, כשאנחנו מתחילים בשביל אופניים בדרום העיר, ברזיאל, שמתחיל מהפארק והולך לכיוון עוזיאל,

<u>מר שמואל לרמן:</u> אדוה, דקה.

<u>גב' אדוה פולק:</u> אני אדבר מהר. ואמור לחבור לתוכנית של אופני-דן שכבר התוכנית מאושרת לאלוף שדה ולדרך הטייסים מהצד השני, ואמור להיכנס לתוך העיר. רשת שבילי האופניים הזאת שאנחנו אישרנו את התוכנית שלה, אורכה 50 ק"מ בתוך העיר. היא תבוא על חשבון חניות. היא לא יכולה לבוא על חשבון כלום. אי אפשר לעשות את שבילי האופניים האלה על חשבון בתים, לא יהרסו בתים או יזיזו בתים. זה יבוא על חשבון

חניות, אין ברירה. זה יבוא עם רעש ועם לכלוך ועם בלגאן ועם אי נוחות ועם זמן, כן.

במסגרת התכנון שאנחנו עושים לתשתיות, שכחתי לספר שלקח לנו שנתיים וכתבנו תוכנית של תקן למרחב הציבורי, שכוללת מדרכות, ריהוט רחוב, עמודי תאורה, פחי אשפה. זה הכול היום תקן. היום כשקבלן בונה בית, הוא מקבל את התקן ורק לפי זה הוא עובד. אז זה נכון, יש מצב ביניים עכשיו שבית ששופץ המדרכה לידו תהיה אפורה וממול היא תהיה אדומה. אבל זה אמצע, זה שלב. לוקח זמן לחדש עיר. העיר הזאת מאד מאד מבוגרת והיא מאד מאד לא מטופחת. והתפקיד שלנו לעשות את זה. ולכל העבודה קדמה תוכנית חשיבה. אז זה נכון שלפעמים גם טועים, אנחנו בתשומת לב מאד גדולה לתושבים. גם לתאגיד המים, ואני לא מלמדת עליו זכות, הלוואי והיינו יכולים לקחת את התאגיד חזרה אלינו, אני בהחלט בעד מה שפדלון הציע. אבל גם התאגיד וגם לאגף תשתיות מוצמדת מחלקה או צוות של קשרי תושבים, שעומדים בקשר עם התושבים יום יום ופותרים אחד לאחד בעיות אישיות. במקרה של רזיאל אני מעורבת בכל בעיה ובכל קושי שיש.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> הבעיה שהשביל הזה לא מוביל לשום מקום.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> כרגע הוא לא מוביל לשום מקום.

<u>גב' אדוה פולק:</u> הוא מוביל לפארק.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> עוד 6-10 שנים.

<u>גב' אדוה פולק:</u> לא 6-10 שנים.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> צריך להתחיל אבל מאיפה שהוא.

<u>גב' אדוה פולק:</u> סליחה, אלוף שדה מאושר.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> עוד שנה לדעתי כבר מתחילים.

גב' אדוה פולק: התחלנו בדרום עם רזיאל ובצפון עם שביל יונתן,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: כן, אבל באמצע אין חיבורים.

גב' אדוה פולק: אבל זה יהיה. יש תוכנית.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אם אפשר להעביר אותו לברנשטיין כהן שהוא יותר רחב ולא מפריע לאף אחד.

גב' אדוה פולק: אבל הוא גם לא משרת אף אחד. אם הוא יהיה בבאר שבע הוא גם לא יפריע לאף אחד.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: הוא יחבר את הפארק עם אלוף שדה. למה דרך רזיאל?

גב' אדוה פולק: כי זה צריך לשרת את התושבים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: למה לא לקחת שביל יותר רחב שלא מפריע לאף אחד?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כי זה מתחבר לפארק הלאומי.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: גם זה מתחבר לפארק הלאומי.

גב' אדוה פולק: מי שתכנן את התוכניות,

מר שמואל לרמן: אדוה, מספיק. אדוה, די, די. עוד מישהו רוצה לומר משהו?

עו"ד רועי ברזילי: לא, לא, לא, תחתוך, די.

מר שמואל לרמן: ראש העיר וזהו, הצבעה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: חברי"ה, אתם לא יכולים להציע הצעות, לבקש דיון ולהגביל אותנו.

גב' אדוה פולק: אנחנו לא רצינו דיון. אתם רציתם דיון.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כמה שאתם רציתם לדבר, נדבר אותו דבר. מה זה?

גב' אדוה פולק: סליחה, אני רק רוצה להגיד עוד משהו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: 5 דקות לכל אחד.

מר ליעד אילני: אבל 5 דקות עברו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: סליחה רגע, זה נורא מכעיס. כל אחד מכם, כשאתם מדברים מותר לכם.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני דיברתי דקה.

גב' אדוה פולק: דקה?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: 3 דקות לקח לי.

גב' אדוה פולק: מה פתאום?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: את תקראי את זה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה לא רלוונטי. כל אחד מאיתנו ידבר.

גב' אדוה פולק: אני רק רוצה להגיד שההבדל המאד בולט הוא שבצד הזה אנחנו נמצאים האנשים שעושים את העבודה. רזיאל היה צריך להיכנס לביצוע כבר לפני שנתיים.

מר ליעד אילני: איך התהפכו היוצרות, זה מדהים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בדיוק, אל תעלו לדיון. רציתם דיון – גם אנחנו נדבר. לא רק אתם.

גב' אדוה פולק: בגלל כל מיני עיכובים זה התעכב.

מר שמואל לרמן: הנה, ראש העיר ואני רוצה לסיים. אבל הן רבות.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא, לא, לא, הכול בסדר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא רבות.

גב' אדוה פולק: חס וחלילה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: הכול בסדר.

מר אדם קניגסברגר: יש יושב ראש, שינהל את הדיון.

עו"ד דוד מנחם: אבל הוא מכיר את שני הצדדים.

(מדברים ביחד)

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לרמן, תן לראש העיר לדבר.

עו"ד רועי ברזילי: לרמן, תן לראש העיר לדבר.

עו"ד דוד מנחם: יש לנו יושב ראש של המועצה שהיה בקואליציה ועכשיו הוא באופוזיציה, הוא יודע בדיוק מה אתם טענתם כשהוא היה בקואליציה והוא למד איך להיות יושב ראש גם של האופוזיציה. גם אני רוצה לדבר 5 דקות, מה קרה?

מר אדם קניגסברגר: כיושב ראש הוא לא נתן לך לדבר. אם הוא היה יושב ראש הוא לא היה נותן לך לדבר.

עו"ד דוד מנחם: הייתם מדברים 20 דקות והייתם אומרים – דיברתי דקה.

עו"ד רועי ברזילי: מנחם, נו, כולם דיברו. כולם דיברו, די.

עו"ד דוד מנחם: רגע, רגע, רועי עוד לא דיבר. רגע, רועי עוד לא דיבר.

עו"ד רועי ברזילי: דיברתי.

עו"ד דוד מנחם: לא, לא דיברת. דבר עוד פעם.

עו"ד רועי ברזילי: דיברתי.

עו"ד דוד מנחם: קח 5 דקות שלי. קח, רועי, קח. אני לא מוותר לו עד שהוא לא ידבר.

מר ליעד אילני: אתה יכול לתת רק לגלרמן. רק לגלרמן אתה יכול לתת.

מר שמואל לרמן: אפילו לא לגלרמן. גם לגלרמן הוא לא יכול לתת.

עו"ד דוד מנחם: כשאתם רציתם לדבר אמרתם – מה אתה משתיק אותי?

מר שמואל לרמן: די. מספיק.

עו"ד דוד מנחם: איך אמרת, איך התהפכו היוצרות. אתה אמרת.

עו"ד רועי ברזילי: לרמן, אתה רוצה שאני אחליף אותך לשניה?

מר שמואל לרמן: אתה לא יכול.

(השתקת מיקרופונים)

עו"ד דוד מנחם: בואו נעשה הצבעה לגבי,

מר שמואל לרמן: די.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני על השעון ...

עו"ד דוד מנחם: לא, לא, לגבי ממלאת מקום. בואו נעשה דיון עכשיו על הנושא הזה.

מר ליעד אילני: שאתה תסכים ליושבת ראש אישה?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לרמן, תן לו לדבר כבר.

עו"ד דוד מנחם: היא ממלאת מקום, לא יושבת ראש. ליעד, אמרת משפט הכי נכון – איך התהפכו היוצרות – וזה נכון.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: מה יש בקדנציה הבאה?

עו"ד דוד מנחם: אני צוחק.

גב' אדוה פולק: תמונה אישה ליו"ר המועצה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אם אני אהיה פה.

מר אדם קניגסברגר: חבר'ה, רועי ביקש לדבר.

עו"ד רועי ברזילי: לא, לא ביקשתי לדבר. ביקשתי לגמור את הדיון הזה.

מר שמואל לרמן: רועי דיבר. רועי דיבר. אדם, רועי דיבר, הוא רוצה שישראל ידבר, כדי לסיים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לרמן, תן לראש העיר. דוד, אתה מפריע.

מר שמואל לרמן: הנה, נתתי לו, אבל הוא לא לוקח.

עו"ד דוד מנחם: לא, כי אדם אמר שרועי צריך לדבר.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: דוד, אתה מפריע לראש העיר.

עו"ד דוד מנחם: אני שומר על הזכויות של רועי ברזילי.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: די. די.

עו"ד דוד מנחם: תנו לו לדבר. להראות שהתהפכו היוצרות. שלום לוי, תסתכל, התהפכו היוצרות.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: איפה הפטיש? תביא פטיש.

עו"ד דוד מנחם: שלום לוי, תסתכל, התהפכו היוצרות.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אם הייתי שם הייתי סוגרת אותו. תסגור אותו.

מר שמואל לרמן: עם הפטיש עליו, לא עלי.

מר אדם קניגסברגר: כן, בדיוק.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: כבוד ראש העיר, נשמח לשמוע.

מר ישראל זינגר: חברים, נזכרתי כרגע שלפעמים הכיתה היא שקטה, עכשיו הכיתה כנראה, לא יודע, לפני הפסקה, רצתה להיות תוססת וכך הלאה. אבל תכבדו אחד את השני.

בקצרה, בנושא של תכנון, מקודם היה תכנון, נכון, יש לנו פגמים בביצוע, אנחנו נצטרך לשפר את זה. לא ארחיב על כל מה שנאמר, גורמי החוץ וגורמי הפנים, נצטרך לשפר את זה. אבל לתכנון לכל היה אצלנו. ואני לא מקבל את ההצעה של אלי שיהיה רשום, אנחנו לא, אם דווקא הייתי רוצה להגיע ולסיים את הרחוב לפני הבחירות, אז היינו מהר עושים. אבל אנחנו לא נעשה כמו שאביבית עשתה. מה שצריך לעשות נעשה לפי תכנון.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אנחנו מסכימים שתסיימו את זה לפני הבחירות.

מר ישראל זינגר: אני מחכה שתסיימי.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא, סליחה, סליחה.

מר ישראל זינגר: לא, אין לי בעיה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא, אנחנו מסכימים שתסיימו את זה לפני הבחירות.

מר ישראל זינגר: אבל אני לא מסכים שיפריעו לי, אבל אין לי בעיה לחכות.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: תודה. סליחה.

מר ישראל זינגר: ולכן, אמר אלי נכון, באמת פחות כסף נשאר לפיתוח. זה נכון. אבל מעשית, בפחות כסף נעשה יותר בנושא של תשתיות. אז זה קודם כל. תקראו את המספרים ותראו. הרבה יותר. ואמרו את זה פה אנשים שהיו גם בקדנציות קודמות. הזכירה אדוה לגבי ספר למרחב הציבורי. אני רק רוצה להוסיף בעקבות ההערה של שי, שגם נושא אחד שהוא מאד אקוטי, גם בנושא של עצים, נכון שיש, כשקבלן צריך, כשפקיד היערות או לפי היתר, להוריד עץ, אנחנו לא סתם אומרים, בדקתי את זה כי פנו אלי, לא סתם אומרים – תעשה רק מקום שיהיה עץ – אלא צריך

לדאוג שהעץ יוכל להיקלט. מה שלא היה בעבר. כלומר, הנקודה הזאת גם היא רגישים אליה בהנדסה לגבי היתרים.

תאגיד המים – נכון שזו לא החלטה שלנו. אני רוצה לומר שבשלטון המוניציפאלי יש אכן כוונה באיזו שהיא צורה, או לצמצם את המספרים, או להחזיר חלק מהסמכויות לרשויות. זה לא בידי עירייה זו או בודדת, אבל זה נכון שגם זו נקודה.

תשתיות – כולם דיברו על המדרכות. אבל היו שני דברים שאני טענתי באופן גורף לפני הבחירות הקודמות, שהעיר היא חשוכה, וזה גם לא בטיחותי. אז העיר היום העיר היא מאד מאד מוארת. נשארו דווקא בשני קצוות שתי שכונות, מבחינת העמודים הכי ישנים, בשתי שכונות – ברמת חן ותל בנימין. אבל רוב העיר, רוב מוחלט של העיר הוחלפה התאורה, שזה גם תשתיות. זה אחד.

מבחינת מדרכות – יש תוכנית, כמו שאמרה אביבית, והיא מתבצעת כל שנה. אני מקווה שבסך הכול לא נעשה משהו מלאכותי, כי אחרת היינו עושים. צריך לדאוג לזה. אני חוזר על זה שתכנון היה וישנו, ביצוע לא מספיק, גם לדעתי. אני חושב שלא הצעת הצעה קונקרטית, אני חושב, לפני שאת אומרת, שבנושא של יותר סנכרון, אמרו את זה יותר חברים, ודאגה, בלי להתייחס דווקא לרחוב רזיאל, נאמר מספיק, צריך להיות יותר סנכרון ויותר שליטה גם על גורמי החוץ, גם על גורמי הפנים. יש פה הרבה גופים, כמעט כולם הוזכרו. ואז גם התכנון יבוא לידי ביצוע טוב יותר.

<u>מר שמואל לרמן:</u> תודה. הצעה להצבעה.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> רגע, אני רוצה להגיד כמה מילים לפני. רציתי להעיר לכמה דברים שאמרתם במילה אחת. זה באמת לא רמת חן רק, זה כל העיר. הנושא של רזיאל, למה דווקא רזיאל? רזיאל הוא לא המקום הנכון. כן צריך להעביר את השביל לדעתי לרחוב ברנשטיין שהוא יותר רחב ואז הוא לא יפריע לאף אחד, והוא עדיין מחבר את אותם מקומות, גם את אלוף שדה וגם את הפארק. כך שאפשר עוד להסיט את הדבר הזה ולהציל את המצב.

והדבר השני, זה חשוב לא רק ה-מה אלא גם ה-איך, ולכן אני רוצה לעשות החלטה כזאת:

מועצת העיר מחליטה להזיז את שביל האופניים ברזיאל מרזיאל לרחוב רחב יותר, לדוגמא לברנשטיין כהן, לצורך פינוי מקומות חניה לתושבים.

או, לחבר אותו תוך חצי שנה לשביל אופניים מלא. זאת אומרת, שלא יהיה מצב שעכשיו הוא יישאר 6 שנים קטע כביש שאין לו התחלה ואין לו סוף. זה דבר אחד.

מר ישראל זינגר: התכנון הרב שנתי, שולמית, רק תביני לפני שאת מציעה משהו מה עשו, ולא משנה פה, אני רוצה להעיר לך רק, סליחה, מכיוון שהתכנון, וכמו שרועי אמר, התכנון נעשה לא 'חאפ-לאפ' רחוב זה או אחר, אני חושב שזה לא, תחשבי פעם נוספת, כל אחד יכול להגיד – אני רוצה למשל תמ"א אצלי לא מול הבית שלי, אני רוצה שביל לא מול הבית שלי. זה לא יהיה אחראי בכלל לדון לדעתי. התוכנית של כל השבילים קיימת והיו שותפים בה הרבה חברי מועצה, קואליציה-אופוזיציה, עברה הרבה גלגולים. לוח הזמנים זה סיפור אחר.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זה ברור. אבל היא תלויה גם בערים נוספות, לא רק בעיר שלנו.

מר ישראל זינגר: אז כנראה שאת לא בקיאה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: למה? זה תלוי גם בגבעתיים וגם בתל אביב.

מר ישראל זינגר: תציעי מה שתציעי,

(מדברים/צועקים ביחד)

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: או קיי. והצעה שניה,

מר שמואל לרמן: אין, אין, הצעה אחת.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אז רגע, אז הוא אומר לי לא להציע את זה כי זה לא רלוונטי, אז אני רוצה לשנות.

מר שמואל לרמן: מה?

מר אדם קניגסברגר: היא רוצה להחליף הצעה.

מר שמואל לרמן: בבקשה, מה שהיא רוצה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: מועצת העיר מחליטה להגביל את זמן הטיפול בכל קטע רחוב שמתחיל בשיפוץ למקסימום 3 חודשים, בתיאום עם כל הגופים, מיום תחילת השיפוץ. איך אפשר לעשות את הדבר יותר יעיל? תציע לי.

גב' אדוה פולק: נראה לך שמישהו ...

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, אבל למה אתם מתנפלים עליה? למה אתם מתנפלים? חברים, רועי, תרשו לי רגע, חברים,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: תציעו הצעה טובה.

מר שמואל לרמן: את מציעה.

מר ישראל זינגר: מרשה לי להציע משהו?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: כן, ראש העיר.

מר ישראל זינגר: ברשותה של שולמית, לאור כל מה שנאמר פה, ואני דווקא שמח שהנושא עלה באופן כללי וגם אני התרעמתי או אמרתי על חלק מהדברים, אני רוצה להציע משהו שאני חושב שנוגע בכל הנקודות הללו.

מר אדם קניגסברגר: ראש העיר מחכה לך.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: גלרמן, אתה מפריע.

מר שמואל לרמן: גלרמן, גלרמן, חיים.

מר ישראל זינגר: הקפדה יתרה על הביצוע לפי,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: פיקוח גם.

מר ישראל זינגר: והפיקוח על לוחות הזמנים,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: והתיאום בין כל הגורמים.

מר ישראל זינגר: והתיאום בין כל הגורמים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: על ידי, על ידי,

מר ישראל זינגר: כמובן על ידי,

מר שמואל לרמן: שולמית, אני לא מבין אותך.

מר ישראל זינגר: כמובן על ידי העירייה, לשלוט יותר בכל הגורמים. אני הודיתי בכך שלא תמיד היה סנכרון ותמיד שליטה. אמרתי את זה כללי, אבל בהחלט זאת ההנחיה, אם תסכימו, למנכ"ל וכל הדרגים האחרים.

מר שמואל לרמן: תגידי לי מה ההצעה שאת רוצה, זה מה שיהיה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: או קיי.

עו"ד דוד מנחם: הנה, מה שראש העיר אומר.

מר שמואל לרמן: ראש העיר לא יכול להציע הצעה.

עו"ד דוד מנחם: הצעה חלופית.

מר ליעד אילני: הוא יכול להציע הצעה נגדית.

עו"ד דוד מנחם: נכון, והיא רוצה את זה.

מר ליעד אילני: הצעה נגדית.

עו"ד דוד מנחם: הצעה חלופית.

מר שמואל לרמן: רק רגע.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: בואו נגדיר את זה. בואו נגדיר את זה לטובת התושבים, איך אפשר לעשות את זה הכי טוב. מי עורך הדין שיכול לעזור לנו?

מר דני גולדשטיין: שולמית, לפי כל מה שאת מתארת אפשר לראות את המצוקה שישנה, ובאמת אפשר לראות. אני אומר, אולי אפשר לחשוב, כמו שאנחנו לוקחים נשים שיתנו לנו אומדן, יועץ שיגיד כמה זמן זה צריך לקחת ועל פיו, להיצמד על פי היועץ הזה.

גב' אדוה פולק: אבל יש יועצים כאלה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל זה לא רק יועץ.

גב' אדוה פולק: העבודה של התאגיד היתה צריכה לקחת שנה ושל התשתיות לקחת עוד 9 חודשים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: צריך לסנכרן את המערכת.

מר ישראל זינגר: הגיוני מה שאמרתי?

מר דני גולדשטיין: ... ההסכמים עצמם. יכולים לשים קנסות אם הם לא עומדים בזמנים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לסנכרן את המערכת, אבל איך?

מר ישראל זינגר: פיקוח הדוק יותר.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אז אולי שהדברים יהיו אצל גורם אחד מרכזי בעירייה שנחליט עליו.

מר אלי מוסרי: אפשר הצעה לעזור לשולמית?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: יש פה מנכ"ל, יש סמנכ"ל וזה התפקיד שלהם.

מר ליעד אילני: סליחה, יש מנכ"ל עירייה,

מר משה בודאגה: אני רוצה לומר כמה מילים, לרמן.

מר ליעד אילני: יש מנכ"ל עירייה, התפקיד שלו לתאם בין כל הגופים.

מר ישראל זינגר: אני מבקש שהמנכ"ל יאמר מספר מילים, כי אני מודה שהיו, נכון, לא תמיד היה סנכרון בין היחידות השונות וזה בעצם התפקיד של המנכ"ל וכל המעורבים בלשכה באמת לתכלל. בבקשה.

מר משה בודאגה: אני לא אחזור על דברים שנאמרו. היה תכנון ויש תכנון ויש ביצוע ויש עבודות שצריך לבצע. התשתיות שלנו במצב חמור מאד ואני לא אחזור על כל הדברים שנאמרו. ולכן, אנחנו נכנסנו לכל מיני מקומות, כדי לבצע עבודות ולטפל בנושאים שהיה צריך לטפל בהם כדי שלא נגיע למצב שבר של ביוב שיזרום ברחבי העיר. אבל הבעיה העיקרית שלנו זה נושא התיאום, תיאום תשתיות, תיאום הגופים. ולכן, על זה ענינו כבר לפני כמה חודשים ואני כבר קיימתי לפחות שני דיונים בעניין הזה, וקבעתי את הכללים, מעבר לסיורים, קבעתי את הכללים איך אנחנו נתאם בין הגופים השונים ואיך נבצע דיוני מעקב על מנת לייעל את העבודה ולקצר את התהליכים. ואני חושב שזה מה שצריך להיות.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אז איך אפשר לעשות את זה כהחלטה?

מר ישראל זינגר: אפשר בלי להצביע, שכל,

מר דני גולדשטיין: משה, אני חושב שאין חכם ממך, שרצית בחינוך שתוך חודשיים יקום בניין כי זה היה חופש, הצלחת לעשות את זה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז אם משה לא הצליח, כנראה יש סיבה.

מר דני גולדשטיין: לא. יכול להיות שהוא לא ...

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא בטוח שמשה טיפל בזה.

(מדברים ביחד)

מר דני גולדשטיין: אני עד לזה שקמו בניינים בחודשיים. יותר מהר מסין, כשזה היה בידיים שלו.

מר משה בודאגה: אני לא קוסם וצריך לתאם פה בין מספר גופים, והבעיה העיקרית שלנו היתה תיאום בין תאגיד המים לגופים האחרים.

מר שמואל לרמן: מי לוקח את זה על עצמו?

מר משה בודאגה: רגע. אני לוקח את זה על עצמי.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: או קיי, יש לי הצעת החלטה, בסדר.

מר דני גולדשטיין: אני מציע שיתנו את זה לאבי היום, בחינוך.

מר שמואל לרמן: אני רוצה להציע לך איזו שהיא הצעה בדיוק בעניין הזה.

מר משה בודאגה: לא, רגע, תן לי שניה.

מר שמואל לרמן: בבקשה, למה לא?

מר דני גולדשטיין: הוא לוקח פרויקטים, הוא עומד בול בזמן. ב-1.9 זה בטוח.

מר משה בודאגה: אני חושב שהמבנה הקיים היום בכל מה שקשור לתשתיות, חייב להשתנות. חייב להשתנות, ואני מעריך שלקראת הקדנציה הבאה, אני לפחות אציע לראש העיר לשנות את המבנה וליצור מצב שכל הגופים יהיו תחת גוף אחד שישלוט בעניינים,

מר ישראל זינגר: ויפקח ביתר הקפדה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אז לאור זה אני רוצה להציע את ההצעה.

מר שמואל לרמן: תני לי צ'אנס. אני חושב שאני יודע מה,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני אגיד לך ואתה תגיד לי אם זה בסדר, או קיי?

מר שמואל לרמן: בבקשה. כן.

עו"ד דוד מנחם: שולמית, הקמת גוף מתאם בין הגורמים הרלוונטיים. זהו.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אז מועצת העיר מחליטה להקים ועדה בראשות המנכ"ל, שתקבע כללים והוראות לגבי קיצור משך העבודה ותיאום בין הגורמים בנושא התשתיות בעיר.

מר שמואל לרמן: אני הייתי רוצה להגדיר את זה קצת אחרת, ברשותך, אם לא אכפת לך.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל ראש העיר מסכים.

מר שמואל לרמן: זה לא קשור.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אהה, או קיי.

מר שמואל לרמן: אני חושב שהוועדה הזאת, עד שתגיע למסקנותיה, שנינו נזדקן בהרבה זמן.

מר ישראל זינגר: לא, לא, 3 חודשים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא, היא תקבע כללים.

מר שמואל לרמן: אז דקה, אני אגיד לך מה אני חושב שצריך לעשות. העירייה מכירה, לדעתי זה צריך להיות ככה: העירייה מכירה בעובדה שעבודות התשתית בעיר מתבצעות למשך זמן ארוך מעבר לסביר. אי לכך, לדעתי, צריכה העירייה להעסיק לכל פרויקט אינטגרטור, על מנת שיתאם בין כל הגופים שבה כדי לקצר את זמן העבודה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ואז יצטרכו אינטגרטור שיטפל בכל האינטגרטורים.

מר שמואל לרמן: לא, לא, ממש לא, לכל פרויקט יהיה את האינטגרטור שלו.

מר משה בודאגה: אבל יש, זה קיים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: יש את זה. זה כבר קיים. אני חושבת שההצעה שלי הכי טובה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: משה, שתהיה ועדה של כל הגופים האלה יחד.

מר שמואל לרמן: הוועדה הזאת לא תקדם שום דבר.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: בואו נקים את הוועדה הזאת בראשות המנכ"ל.

עו"ד דוד מנחם: עכשיו אנחנו מקיימים דיון, איזו הצעה להציע. שימו לב, חצי שעה. דיון מה להציע בהצעה.

מר אלי מוסרי: שולמית, אני יכול לעזור לך?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אם זה המנכ"ל, אני סומכת עליו.

מר אלי מוסרי: שולמית, אני יכול לעזור לך?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: כן, בטח.

מר אלי מוסרי: משפט, לא להפריע לי. המנכ"ל הוא המנכ"ל של כולם, או קיי? בואו נתחיל מזה. עם כל הכבוד, אם לא שמתם לב, הוא לא המנכ"ל של מר זינגר, הוא היה בעירייה עוד לפני שזינגר הגיע לעירייה. יש דבר שנקרא תרשים גאנט. כל מי שמכיר את זה יודע. אדוני המנכ"ל, מה שאמרת זה מצוין, בכפוף לתרשים גאנט.

מר משה בודאגה: קיים.

מר אלי מוסרי: אבל לא, להגיד את זה. זה צריך להיות. וברגע שזה יהיה,

מר משה בודאגה: זה א"ב.

מר אלי מוסרי: אבל זה לא נאמר פה אף פעם. ברגע שזה ייאמר ועל פי זה לעבוד, הדברים יתקדמו. תודה רבה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לרמן, אני אקרא את זה עוד פעם. אז ההצעה היא כזאת:

מועצת העיר מחליטה להקים ועדה בראשות המנכ"ל, שתקבע כללים והוראות לגבי קיצור משך העבודה ותיאום בין כל הגורמים בכל נושא התשתיות, בתוך חודש מהיום. הוועדה תקום תוך חודש מהיום.

עו"ד דוד מנחם: אני חושב, שולמית, אל תשתמשי במילה ועדה אלא גוף מתאם. גוף מתאם, לא ועדה, גוף מתאם.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: גוף מתאם בראשות המנכ"ל.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה עדיף.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: גוף מתאם, לא ועדה, צודק, צודק, צודק. לא ועדה אלא גוף מתאם.

מר משה בודאגה: עד ה-30 באוקטובר.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: גוף מתאם בראשות המנכ"ל, לא ועדה.

עו"ד דוד מנחם: יאללה, להתקדם, פה אחד.

מר רון קוגמן: שמוליק, אפשר פה אחד?

עו"ד דוד מנחם: פה אחד.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: גוף מתאם, לא ועדה.

עו"ד דוד מנחם: נכון.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר את הצעתה של ד"ר שולמית ביסמנובסקי:

"הקמת ועדה בראשות המנכ"ל שתקבע כללים והוראות לקיצור משך הזמן ותיאום עבודות התשתית בין כל הגורמים העירוניים".

מר רון קוגמן: אפשר לעבור לנושא הבא.

מר שמואל לרמן: אפשר.

ד.	הצעה לסדר מטעם עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא: "אי כיבוד הוראות ההסכם לאיחוד עם כפר אז"ר ופגיעה חמורה ברצון התושבים".

עו"ד רועי ברזילי: אני מקווה שהנושא שלי יהיה יותר פשוט, יותר מוסכם, יותר קונקרטי ועם פחות הערות.

מר ישראל זינגר: אולי הוא לא רוצה דיון.

עו"ד רועי ברזילי: לא, יהיה דיון.

מר שמואל לרמן: יהיה, יהיה, יהיה.

עו"ד רועי ברזילי: יהיה דיון, אבל נראה לי שיהיה צורך בלייתר את הדיון, כי הנושא צריך להיות מוסכם על כולם.

מר ישראל זינגר: תודה לאדוה שהתחלפה איתך.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: תודה, אדוה, באמת.

עו"ד רועי ברזילי: אהה, אני מודה לך. האמת שעבורי זה כבר אבוד, חוג הבית שתוכנן נאלצתי לדחות אותו, אז עכשיו אתם נאלצים להיות איתי יותר זמן.

עו"ד דוד מנחם: היה מישהו שנדמה לי שצילם אותי והבנתי שזה מישהו מטעמך. באת לפה ומישהו צילם, אז עכשיו יהיה לך לפייסבוק תמונה.

עו"ד רועי ברזילי: זה לא היה מתוכנן.

עו"ד דוד מנחם: מישהו, אני עושה עם המצלמה שלו ככה, על הפלאפון, מי זה?

מר אדם קניגסברגר: מי מנהל את הדיון? אדוה, אדוה,

(מדברים ביחד)

עו"ד רועי ברזילי: אני מתחיל. בשאילתה אני העליתי את הנושא של ההסכם מול כפר אז"ר. למה זה כל כך חשוב? עכשיו אני אתחיל לספר.

ב-30 בינואר 2008 נחתם הסכם בין עיריית רמת גן לכפר אז"ר, לוועד של כפר אז"ר. בהוראות ההסכם נקבע, אחד הסעיפים הראשונים להוראות ההסכם, שתוך שנתיים, כלומר, עד סוף דצמבר 2009 אותה שנה, יתקיימו בחירות לוועד האגודה, סליחה, לוועד כפר אז"ר, כאשר הבחירות יכללו את כל התושבים הבגירים שנמצאים בכפר אז"ר. כלומר, את אנשי האגודה ואת התושבים שגרים כבנים ממשיכים או הרחבות והכול. סך הכול היום עומדים התושבים של כפר אז"ר בסדר גודל של 60% ואילו אנשי האגודה, כלומר, האגודה החקלאית המקורית עומדים על 40%. כלומר, רוב התושבים הם לא חברי אגודה בכפר אז"ר היום.

בגלל זה, בדיוק כשאיחדה עיריית רמת גן את כפר אז"ר והפכה אותה לחלק מעיריית רמת גן, היא אמרה – אני למעשה מצרפת, מלבד אגודה חקלאית, אני מצרפת גם, אם תרצו, מעין שכונה נוספת לעיר, ומתחילה לתת לה ולהעניק לה שירותים מוניציפאליים. ובמסגרת השירותים המוניציפאליים אני צריכה להעביר את התושבים בכפר אז"ר מתודה, ולהסביר להם שמעכשיו הם תושבים של עיר גדולה ולכל אחד מהם יש זכויות גם בתחום התכנון והבנייה, גם בתחום התשתיות, גם בתחום שירותים מוניציפאליים. ומצד שני, צריך להגיד לוועד – רבותי, זה כבר לא איזה ועד עצמאי שמשתלט על איזה שהוא שטח והופך אותו לגן עדן פרטי.

אתם צריכים להבין שאתם חלק מהעיר. ולכל היותר, הדמיון שצריך להיות, הוא צריך להיות דמיון בין ועד אגודה או אם תרצו איזה שהוא ועד בקיבוץ שנותן שירותים תרבותיים, ערכיים, חינוכיים, אבל השירותים המוניציפאליים ניתנים לכפר אז"ר במסגרת הרבה יותר רחבה. ולכן, בהסכם ההתקשרות בין עיריית רמת גן לכפר אז"ר, אחד הסעיפים הראשיים בהסכם הזה והעיקריים בו, שגם מפורט אחרי זה בהמשך בדיוק מה סמכויות הוועד והכול, הוא שיתקיימו בחירות בתוך שנתיים. עד היום, בחלוף 10 שנים, לא התקיימו בחירות בכפר אז"ר. ולמעשה הוועד של האגודה החקלאית הוא זה שמנהל את העניינים. אותם 40% שדיברתי עליהם קודם.

למה זה כל כך משנה? כי יש שם 60% מהתושבים שהם לא מיוצגים למעשה על ידי הוועד, ואילו הוועד עצמו מציג את עצמו, והנה ראינו את זה במשפט שהיה בעתירה המנהלית, מציג את עצמו כמי שמייצג את כל התושבים בנושאים המוניציפאליים. יושבים פה אנשים מאחור שהיו בטוחים שהוועד מייצג אותם, ואותו ועד באופן לא ברור החליט שהוא לוקח אדמה של אחד מהחברים באגודה ומקים עליו תחנת דלק. רווחי תחנת הדלק שהיו צפויים, כתוצאה מהקמת תחנת הדלק, אגב, תחנת דלק אדירה בהיקפה ובשטחה, אני לא מדבר על ההשפעות הסביבתיות ועל ההשפעות של הזיהום, אותה תחנת דלק היתה אמורה לשרת באופן אקסקלוסיבי את אנשי האגודה. ולכן, התושבים שהיו סמוכים ובמקרה הם לא חברי אגודה, בכלל לא היו מודעים לכך שעומדים להקים תחנת דלק לידם. זה דבר אחד.

האגודה גם שלחה את הנציגים שלה כדי לנהל את המו"מ עם נת"ע, כאילו היו, כאילו באמת ייצגו את כל ה-100%, אבל למעשה הם ייצגו רק 40%. ואז יוצא שאנשים פה מאחור, שחלקם פתאום מאבדים באופן מפתיע מטרים מתוך החלקות שלהם מבלי שהם ידעו שיש איזה שהוא גוף שמנהל עבורם איזה שהוא מאבק כדי שלא יפקיעו להם. והיו פיתרונות אחרים. היו חלופות אחרות. אבל בגלל שהוועד, אותו ועד מצומצם, לא היה מודע או לא רצה להיות מודע לעובדה שיש אנשים שיש להם חלקות פרטיות והם לא משתייכים לאגודה, עומדים לחטוף, לא עניין אותם. אבל כן עניין אותם,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> ראש אגף החינוך, עכשיו רועי בזכות דיבור, תנו לו לדבר.

עו"ד רועי ברזילי: דליה, זה נוגע לכם. מה שכן היה חשוב מאד לוועד, להיאבק על כך שעיריית רמת גן לא תקים יותר ויותר שטחים ציבוריים או צרכי ציבור. על זה הוועד ניהל מאבק עם עיריית רמת גן, אבל במקום לנהל מאבק עבור התושבים שלו, הוא ניהל מאבק נגד התושבים של רמת גן ונגד התושבים של כפר אז"ר עצמו. כי יכלו לקחת, וגם נת"ע לא התנגדה לזה, לקחת את הציר בשיח בריא מול עיריית רמת גן ומול נת"ע, זה לא הרכבת הקלה של ההטמנה והכול, היה ניתן להזיז אותו 2 מטר לכיוון הקריה החקלאית ולעשות שינויים גיאומטריים כך שלא ייפגעו החלקות הפרטיות. אבל היות ולאנשים האלה לא היה קול, או שהם חשבו שיש להם קול בדמות הוועד שלא באמת ייצג אותם, אז האנשים האלה הפסידו עכשיו 2 מטר לאורך כל החלקות שלהם הפקעה ומפרקים שם גדר מקיפה והכול.

מה שאני מבקש זה לא לשנות סדרי עולם. אני מבקש לקיים את סדרי העולם שנקבעו. אני בסך הכול מבקש לקיים את הבחירות שלמעשה שני הגופים שחתמו על ההסכם הזה שנמצא פה מולי התחייבו. וההסכם הזה חייב את שני הגופים האלה להתקשר עם הוועד הנבחר, כשהוא ייבחר, כאשר יתקיימו בחירות לכל האנשים, לכל תושבי הישוב. כלומר, כל ה-100%. וכמובן, סמכותו של אותו ועד שייבחר בסופו של דבר, הוא לענייינים מצומצמים שלא קשורים לנושאים המוניציפאליים, שלכל אדם בישוב יש סמכות להתעסק בהם.

ולכן, מה שאני מבקש, שואקה, אתה בוודאי מודע להסכם הזה משנת 2008, היית חלק ממנו, ולא נראה לי שלא תסכים איתי שזה מה שנאמר בהסכם, אני מוכן להציג בפניך את ההסכם, אני יכול להקריא את הסעיף בבקשה.

עו"ד דוד שואקה: אין צורך.

עו"ד גלעד שריר: כולם מאמינים לך.

עו"ד רועי ברזילי: הוועד הנוכחי יקיים בחירות לוועד בדרך ועל פי הנהלים שייקבעו על ידו, אשר יכלול את כל תושבי המקום הבוגרים, וזאת לא יאוחר מה-31.12.2009. לאחר מכן יתקיימו בחירות לוועד כל שנתיים. אחרי זה מדובר על סמכויות הוועד.

היום אנחנו יודעים שהוועד מייצג 40% או רק את האגודה, ואנחנו מבקשים, אני מבקש, במסגרת הדיון, אם יתקיים, אם יש צורך בכלל בדיון,

מר אדם קניגסברגר: מי אתה רוצה ש-

עו"ד רועי ברזילי: לא, אני מבקש שבעוד 3 חודשים או בזמן אחר שניתן לבצע את זה, לקיים בחירות או לדרוש מהצד שלנו כעיריית רמת גן להורות לכפר אז"ר לקיים בחירות. במידה ולא מתקיימות בחירות, אנחנו לא יכולים להמשיך להכיר,

עו"ד גלעד שריר: הסמכות שלך זה לא להכיר בוועד.

עו"ד רועי ברזילי: מה זה הסמכות שלנו? אנחנו,

מר רמי פדלון: אנחנו נציע לא להכיר בוועד.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל לא מכירים בוועד.

מר רמי פדלון: מה לא מכירים? זה הובא לכאן לישיבות כנציג ועד, מה את אומרת לא מכירים אותו?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא נכון. לא נכון .

מר רמי פדלון: ודאי שכן. ודאי שכן.

עו"ד רועי ברזילי: אביבית, אני חושב שמעבר, ברור שהסנקציה של ההכרה או לא הכרה קיימת. אבל אני אומר, מעבר להכרה, לא סתם נערך הסכם שכמה מ - -

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני לא פוסלת את מה שאתה אומר. אני יכולה, אולי בוא, כי יכול להיות שאולי לא נצטרך על זה הצבעה. אני רוצה להגיד שני דברים: אחד,

מר ליעד אילני: רגע, אז אולי תשמעי עוד דברים.

מר אדם קניגסברגר: יש לך מה להוסיף?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אולי אני אמנע את הדיון, אלא אם אתם רוצים כולם להגיב. אין לי בעיה. יכול להיות שזה יחסוך. כי יש לי שני דברים לומר: אחד – לפי ההסכם, מי אמור לעשות את הבחירות האלה?

עו"ד רועי ברזילי: הוועד.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: או קיי, אז שיעשו.

עו"ד גלעד שריר: אבל אם הם לא עושים את לא אמורה לקבל אותם כוועד יציג, מה זאת אומרת?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זהו. זה העניין. אולי שואקה ירצה להתייחס לזה.

עו"ד גלעד שריר: אתה לא מכיר בהם כוועד יציג.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל רגע, אני רוצה להגיד לכם כיו"ר ועדה, בסדר? ככה, מה שאתה מתכוון ככל הנראה איזה שהוא גוף בוועד, אני חושבת שזה נכון ואמרתי את זה כבר לחלק מהתושבים בחוץ, שזה נכון שתהיה איזו שהיא נציגות. הרי מה קורה? יש היום ועד של האגודה. לאגודת כפר אז"ר, שזה לא כל תושבי כפר אז"ר, יש להם את הקרקעות. ולהם יש אגודה. אגודה שיתופית שהיא מתנהלת, היא מנהלת להם את הנכסים, היא מתנהלת. יש תושבים, אלה שיושבים פה מאחור, שהם לא מיוצגים על ידי ועד האגודה, נכון? הם לא מיוצגים. ולכן התחושה אולי שלהם שקולם לא נשמע.

אני אומרת כזה דבר, יש שתי אופציות, אני לא יודעת מה זה הוועד הזה שצריך, הבחירות שצריכים לנהל. אני לא חושבת שהעירייה היא באה ויכולה לחייב לעשות בחירות. ובוא נגיד אני אחייב, אז מה הסנקציה, ומה

זה הבחירות האלה? האם כל האגודה? רק לאגודה? אני לא כל כך יודעת. אם היועץ המשפטי ירצה להתייחס לזה, אין שום בעיה. אני מציעה, כאן הנציגים שהם לא חלק מהאגודה, תייצרו לכם נציגות שתרצה לשבת מולנו, שיש עניינים שקשורים לכפר אז"ר בכל עניין הם יוכלו לשבת מולנו. מעולם לא הגיע תושב, לא משנה מאיזה שכונה, כי אין לנו בשכונות ועדים,

מר ליעד אילני: תיכף נדבר על זה. איפה שנוח יש.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתם יודעים מה, אני אנסח את זה אחרת.

עו"ד רועי ברזילי: אביבית, אביבית,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: רגע, תנו לי לסיים משפט. רועי, שניה, משפט. כל שכונה, אני אומרת שאין ועדים שהם כביכול גוף שהעירייה באה ואמרה – בכל שכונה יהיה ועד. הם לא סטטוטוריים. גם ברמת אפעל יש נציגות. אם אתם רוצים לייצר איזו שהיא נציגות שמוסכמת עליכם, שתשב באופן קבוע, גם עם המנכ"ל, גם איתי כיו"ר ועדה, עם ראש העיר, אני לא חושבת שיש מישהו שיתנגד לזה. אתם רוצים לקיים בחירות? בבקשה. אבל העירייה לא עושה בחירות.

עו"ד רועי ברזילי: העירייה היא צד להסכם הזה וזה חלק מהותי מהסכם ההתקשרות.

עו"ד גלעד שריר: אבל זה היה חלק מ - -

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בבקשה, תעשו בחירות.

מר ליעד אילני: מי מנהל את הישיבה?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: היועץ המשפטי, אתה רוצה לבדוק את זה?

עו"ד דוד שואקה: לא.

מר ליעד אילני: דיון, דיון, למה לא?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מה זה הסעיף הזה?

מר ליעד אילני: שיהיה דיון.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז השאלה שלי, או קיי, ההסכם מדבר בעד עצמו. כתוב שם שצריך לעשות בחירות. העירייה צריכה לעשות להם בחירות?

עו"ד רועי ברזילי: לא.

עו"ד גלעד שריר: השאלה אחרת - מה הסנקציה שלך ומה הצד שלך שם?

עו"ד רועי ברזילי: מה היכולת שלנו לאכוף? להערכתי כל ההסכם הזה, שאגב, כרוך במתן שירותים מוניציפאליים והכול, יש לזה משמעות. ההתקשרות עצמה היתה מותנית בכך שיתקיימו בחירות.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שיעשו בחירות, אבל מה אתם רוצים מאיתנו?

עו"ד גלעד שריר: לא, את לא שומעת, אביבית.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: או קיי, אז מה הסנקציה?

עו"ד רועי ברזילי: את צד לעניין הזה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מה הסנקציה?

מר דני גולדשטיין: זו השאלה – מה הסנקציות שיש בהסכם עצמו?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני לא מקיימת להם בחירות.

מר דני גולדשטיין: חבל שלא קיבלנו את ההסכם מראש שיכולנו להתכונן גם כן לדיון.

עו"ד רועי ברזילי: ההסכם הזה, תראו, אם אנחנו חתמנו,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני מוכנה לשבת עם היועץ המשפטי ולבחון מה היכולות שלנו.

מר ליעד אילני: הסכם משפטי לא חייב לכלול בתוכו סנקציות. אם לא כתוב סנקציות, יש בתי משפט שמכריעים בסנקציה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ומה עושים בהם?

עו"ד רועי ברזילי: אז תנו לי רגע לדבר, אני אתן את ההצעה ותשמעו. רמי אמר לא נכיר בהם או לא נתקשר. זה בסדר, זו גם אפשרות, אבל זה לא הדבר שאני מציע. אני לא סתם אמרתי, על פי ההסכם הזה, להערכתי אין שום מניעה שכן אנחנו נקיים את הבחירות. כן אנחנו נסייע, אלי, זה נורא פשוט, תקשיב דקה עד הסוף,

מר דני גולדשטיין: זה ישים מה שהוא אומר. זה כן ישים מה שהוא אומר.

עו"ד רועי ברזילי: מה כל כך מסובך, בשלב הראשון לבוא,

מר דני גולדשטיין: מה הבעיה? יש לך את כל התושבים, ... לכולם, אתה עושה בתאריך מסוים בחירות ...

עו"ד רועי ברזילי: דני, תן לי שניה.

מר אדם קניגסברגר: תן לו לסיים.

עו"ד רועי ברזילי: אלי, אם מחר בבוקר יבוא לכאן ראש עיר, ושמעתי כמה מועמדים לראשות העיר שאומרים את זה, שהם רוצים שבכל שכונה יקום ועד,

מר אדם קניגסברגר: חבר'ה, סליחה, לא להפריע.

מר דני גולדשטיין: ועד או נציגות, תקרא לזה איך שאתה רוצה.

עו"ד רועי ברזילי: מחר בבוקר יקום פה ראש עיר, ויקום פה ראש עיר כזה, לפחות אחד שאמר את זה, שצריך להקים ועד בכל שכונה, ועד יציג, שיתקיימו בחירות והכול. ואז מה? עיריית רמת גן לא תקצה איזה שהם משאבים ותציב באיזה מקלט קלפי, ואולי תשים מפקחים והכול, ויקיימו – מי שיבוא יבוא. כל התושבים יוזמנו כדין, כל התושבים יעשו כדין. אם הם לא מסוגלים, ואני יודע גם מה האינטרס לא לאכוף. הרי אם אנחנו נשאיר תא זה בידיים שלהם, אביבית, הם לא יעשו את זה. אז אני אומר, היועץ המשפטי, יש כאן הפרה של ההסכם.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני אומר, בוא ניקח את זה, תן לנו לשבת עם היועץ המשפטי ולראות מה אנחנו יכולים לעשות.

עו"ד רועי ברזילי: לא, לא, אני לא משאיר את זה באוויר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתה רוצה להגיד מה אתה מציע?

מר רמי פדלון: הוא לא צריך להציע.

מר אדם קניגסברגר: רועי, תרשה לי להציע.

גב' אדוה פולק: אנחנו עושים דיון? זאת ההחלטה?

מר אלי מוסרי: כן, כן, כן, זה חשוב, יש פה אנשים.

גב' אדוה פולק: מי רוצה להציע?

מר ליעד אילני: רגע, צריך הצבעה אם את רוצה לקיים דיון.

גב' אדוה פולק: אז בבקשה, מי בעד לקיים דיון?

מר ליעד אילני: מה ההצעה לסדר? רגע, סליחה שאני,

גב' אדוה פולק: מה לסדר? לקיים על זה דיון.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לקיים דיון.

גב' אדוה פולק: תלמד אותי, זה בסדר, אני שמחה ללמוד.

מר ליעד אילני: לא, שלא אחרי זה יהיה דיון חוזר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: רועי, מה ההצעה בעצם?

עו"ד גלעד שריר: הוא רוצה לקיים דיון. עזבי, מותר לו לבקש לקיים דיון.

מר אדם קניגסברגר: לקיים בחירות, הוא אמר.

מר דני גולדשטיין: ההצעה שלו זה להיצמד להסכם.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני לא יודעת אם מותר לנו לקיים בחירות, והיועץ המשפטי לא נותן כאן תשובה.

גב' אדוה פולק: רועי, אמרת קודם שאתה לא רוצה שיהיה דיון, אתה רוצה,

מר אלי מוסרי: למה?

עו"ד רועי ברזילי: לא, אני אמרתי

עו"ד גלעד שריר: הוא רצה הצבעה.

גב' אדוה פולק: רגע, סליחה, זו הצעה לסדר של רועי, הוא התחיל אותה ואמר שהוא רוצה להשמיע את דברו.

עו"ד גלעד שריר: הוא רצה להצביע כבר על הצעת החלטה והוא חשב שכולם יסכימו ולא יהיה צורך בדיון.

גב' אדוה פולק: איזו הצעת החלטה?

עו"ד רועי ברזילי: אני חשבתי שלא יהיה צורך לקיים דיון, כיוון שההצעה תתקבל פה אחד.

גב' אדוה פולק: על איזו הצעת החלטה אתה רוצה להצביע?

מר ליעד אילני: אין הצעת החלטה. הוא מציע הצעה לסדר היום כרגע.

מר אלי מוסרי: לא, לא, הוא רוצה החלטה להעלות.

עו"ד רועי ברזילי: אתם רוצים להעלות את זה לסדר ונקיים דיון – נקיים דיון. זה בסדר.

מר ליעד אילני: אתה לא יכול להעלות הצעת החלטה אם לא העלית את זה לסדר היום.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מה ההצעה? מה ההצעה?

עו"ד רועי ברזילי: אז אני מעלה את זה לסדר היום – אני מבקש לאכוף את הוראות ההסכם, לקיים, בין אם בעצמנו, בין אם באמצעות הוועד, בחירות לוועד, כאשר כל התושבים הבגירים בכפר אז"ר יהיו בעלי זכות בחירה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בחירה למה?

עו"ד רועי ברזילי: בחירה לוועד הכפר.

עו"ד גלעד שריר: בסדר. השאלה מה הסמכויות של הוועד ומה הוא עושה, זו שאלה אחרת.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מה הוועד עושה? מה המטרה של הוועד?

עו"ד גלעד שריר: מה הוא עשה מול העירייה בשנתיים האחרונות, ב-5 האחרונות?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הוא לא עשה שום דבר.

עו"ד גלעד שריר: מה הוא עשה? איפה הוא ייצג? היה תושב מהוועד שבא אליה ותושב שלא מהוועד שהיא לא ספרה אותו?

עו"ד רועי ברזילי: בוודאי, בוודאי, בוודאי גלעד, זה כל העניין.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הם באים כנציגים, או נגיד אם זה הותמ"ל, אז זה הקרקעות שלהם.

מר אלי מוסרי: נכון.

עו"ד גלעד שריר: אתם לא עשיתם בחירות, קודם כל. קודם כל אתם לא עשיתם בחירות, לא הם.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא. אין שום בעיה. אני רק רוצה,

מר דני גולדשטיין: אתם הייתם צריכים לעשות את הבחירות.

עו"ד גלעד שריר: אבל אין בעיה.

עו"ד רועי ברזילי: הם לא יכולים.

עו"ד גלעד שריר: תגיד לי, מה זה הם לא יכולים? ובוועד הבית מי עושה את הבחירות, העירייה?

גב' אדוה פולק: סליחה רגע, רגע, חברים, אנחנו לא מתקדמים.

(מדברים ביחד)

גב' אדוה פולק: סליחה, אני רוצה רגע להצביע אם לקיים דיון,

מר אלי מוסרי: לקיים דיון.

גב' אדוה פולק: רגע, דקה,

עו"ד גלעד שריר: אדוה, אני יכול מילה? אני מתנצל. כבר הצביעו שיש דיון, נכון?

גב' אדוה פולק: לא, לא הצביעו.

עו"ד גלעד שריר: פה אחד היה פה לדעתי.

גב' אדוה פולק: לא יודעת. יש החלטה פה אחד? או קיי, החלטה פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד להעלות את ההצעה לסדר היום.

גב' אדוה פולק: מי רוצה לדבר? אלי, ליעד, רמי,

עו"ד רועי ברזילי: תרשמי את כולם.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, מה את רושמת עכשיו?

גב' אדוה פולק: מי רוצה לדבר. אדם. מישהו עוד רוצה לדבר?

עו"ד גלעד שריר: ברשותך, תני לי, אני רוצה להתחיל.

מר אלי מוסרי: אני ברשות דיבור, רגע, שניה.

עו"ד גלעד שריר: אבל איך אתה ברשות דיבור?

גב' אדוה פולק: רגע, אלי ביקש ראשון. אז תן לאלי ואחר כך אתה.

מר אלי מוסרי: קודם כל, תראו, התושבים מאחורי, אז אני אגיד את זה ככה – התחושה שלי, ולא מלמידה של החומר לעומק, שיש בכפר אז"ר אזרחים משני סוגים – סוג א' (במירכאות כפולות) וסוג ב'. סוג א' זה בעלי נחלות וסוג ב' תושבים רגילים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, לא סוג א',

מר אלי מוסרי: במירכאות כפולות.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא יפה להציג אותם ככה.

מר אלי מוסרי: לא, לא, לא, אמרתי מירכאות כפולות. הם מסכימים להגדרה שלי.

קהל: לגמרי נכון.

מר אלי מוסרי: לגמרי נכון. אז תנו לי,

עו"ד גלעד שריר: אלי, אלי, אבל,

מר אלי מוסרי: רגע, גלעד, למה אתה מפריע לי?

עו"ד גלעד שריר: אני נתתי לך את זכות הדיבור למרות ש -

מר אלי מוסרי: לא, אני ביקשתי לפניך.

עו"ד גלעד שריר: ביקשת לפני, לא ב ... הזה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל כולם ידברו. כולם ידברו. אנחנו לא הולכים הביתה.

מר אלי מוסרי: כולם ידברו.

גב' אדוה פולק: אלי, דקה, דקה, דקה. גלעד צריך לרוץ ל ... אז קודם שגלעד יגיד,

עו"ד גלעד שריר: אני לא נותן הרצאה, אי מאד זריז. דווקא מה שרועי הסביר off line, סליחה אלי, אני חייב לך,

מר אלי מוסרי: אני לארגי איתך, קדימה.

עו"ד גלעד שריר: אני לא הבנתי מהדברים של רועי והבנתי אותם דווקא בסוף בהערת חולין. בסוף רועי אומר – תשמעו, הוועד יושב על שטחים ציבוריים שנמצאים בכפר, שהם באחריות הוועד והם יכולים לעשות איתם דברים כלכליים, לרבות הכנסות שנכנסות לוועד. ואז ההכנסות הכלכליות האלה שנכנסות לוועד, משתתף בהן רק הוועד. אבל, יחד עם זאת, יש 100% מהציבור שהוא אמור להיות שותף להחלטות האלה

ושותף להכנסות האלה ולהחליט אם הוא שם תחנת דלק או שלט פרסום של אי אלו מאנשי השילוט, וכיום הם לא שותפים לא להחלטה ולא להכנסה. וזה בעצם מה שרועי אומר, וזה אני יכול להבין, כי עד עכשיו לא הבנתי מה הוועד קשור לעירייה ומה לנו בעניין הזה, ולכאורה אין. חוץ מזה שכנראה בהסכם שלא קראתי מעולם, אני מודה, אבל הוא קרה, לפני 10 שנים הוא נחתם, אז בוא נגיד שמותר היה לי לא לקרוא אותו כי לא הובאה לפני הבעיה, אבל לכאורה, בהתאם להסכם, שטחי הציבור שנמצאים בכפר אז"ר הם באחריות הוועד והוועד עושה איתם מה שהוא רוצה והוא מכניס לקופתו כנראה, לפי מה שרועי אומר להבנתי, כספים ציבוריים, פלוס מינוס, וכולל החלטות גם ציבוריות. אנחנו לכאורה לא צד לעניין, כי חתמנו עם כפר אז"ר. חבר'ה, תנהלו את זה בעצמכם, את שטחי הציבור תשמרו לעצמכם,

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> לא, מה פתאום? זה שטחים,

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אני לא יודע, אני לא קראתי את ההסכם. יש שטחים ציבוריים שהם בניהול עצמי כנראה של הוועד, עובדתית, ומייצרים לוועד הכנסות אביבית, זה לא מה פתאום. כלומר, לא מטריד את שאר התושבים הייצוג מול העירייה, כי כל תושב יכול לפנות לעירייה, עם ועד ובלי ועד. כן מטריד אותם אופן הניהול של השכונה הספציפית שלהם, שטחי הציבור, ההכנסות הכלכליות שנובעות מהם. זה אחד. שתיים, לכאורה, מה לנו? זה כמו שבוועד הבית אצלי בבניין השכן מקומה ג' ישים שלט חוצות ויקבל רישיון עירוני ויכניס כסף, ואני אכנס איתו לויכוח, אני צריך ללכת לאגודה לתרבות הדיור.

יחד עם זאת, פה, עם הרשות הזאת, עם האגודה הזאת, יש לנו כרשות מקומית הסכם שנחתם ב-2009, שבגינו ובעקבותיו אנחנו הפכנו אותם לחלק מתושבי העיר, על כל המשתמע מכך, כולל שירותים, ובין היתר צריך לעמוד ולאכוף את ההסכם. אם לא אוכפים אותו, יכול להיות שהעירייה צריכה להגיד – ועד יקר, ללכת לבית משפט, לקבל צו עשה לקיום הבחירות. אגב, לא אנחנו צריכים לקיים אותן, אבל אנחנו יש לנו אינטרס כי בסוף יש לנו ציבור, 60% משכונה, שנפגע מאי אכיפת הסכם שנחתם בין הרשות המקומית,

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> למה שלא נייצר ...

עו"ד גלעד שריר: אז אני חושב שזה התהליך. אני חושב שזה התהליך. אני לא חושב שאנחנו צריכים ללכת לבחירות.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אם אנחנו יכולים לנהל להם בחירות – נעשה בחירות.

עו"ד גלעד שריר: אני לא יודע אם אנחנו צריכים לנהל, את צריכה ללכת לבית משפט ולעזור להם.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני חושבת שהם צריכים שתהיה להם נציגות.

עו"ד גלעד שריר: הם גם צריכים ללכת בעצמם אני חושב, אבל אנחנו צד לעניין.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני אשמח שתהיה נציגות, גם מהצד שלא,

עו"ד גלעד שריר: ואני מתנצל שאני לא נשאר לשאר הדיון.

גב' אדוה פולק: גלעד, רפואה שלמה.

מר אלי מוסרי: בואו נעשה קצת סדר בעניינים. כפר אז"ר, עד כמה שאני יודע, קיים כמעט 100 שנה. בהיסטוריה של כפר אז"ר, וזה מתוך ידיעה אישית, כולם בהתחלה היו בעלי נחלות. כמעט כולם אמרתי. כולם היו בעלי נחלות. במשך השנים נוצרו שם 2 סוגי אוכלוסיות: אוכלוסייה אחת שנשארה בעלת נחלות; ואוכלוסייה שניה לא בעלת נחלות, בעלת זכויות מקרקעין על החלקה הספציפית שהם יושבים עליה. זאת אומרת, יש לנו פה שתי קבוצות – הקבוצה שמחזיקה בנחלות החקלאיות זאת הקבוצה שגם מנהלת מו"מ קנייניות על זכויות בנייה עם מינהל מקרקעי ישראל, עם הוועדה המקומית, ועדה מחוזית, ממשלת ישראל, כל הדברים האלה. עכשיו בואו נתקדם. מה שקורה עכשיו הוא, באים החבר'ה מה שנקרא של החלקות הקנייניות שלהם, לא הנחלות, ובצדק טוענים – איפה הזכויות שלנו? עכשיו, איפה הבעיה? יש פה שתי בעיות: א' – יש פה

בעיה משפטית; ב' – יש פה בעיה קניינית. מה זאת אומרת? יש פה שני סוגי שטחים – יש שטחים ציבוריים, שעליהם צריך להקים מוסדות ציבור לשירות כל התושבים בכפר. ויש שטחים שהם בבעלות בעלי הנחלות שהם יכולים בהם לסחור, במירכאות כפולות ומכופלות, עם העירייה, מול ממ"י, מול הוועדות המחוזיות לגבי הענקת זכויות בנייה עתידיות.

פה רועי מעלה נקודה – תחנת הדלק. תחנת הדלק אומרת שברגע שתחנת הדלק נמצאת על קרקע ששייכת לכולם, כולם צריכים ליהנות מהפירות שלה. זה המצב שזה לא קורה כביכול בפועל. העניין הוא שאותו הסכם מ-2009, מנסה, ופה אני מבין את היועץ המשפטי דוד שואקה שלא רוצה להתערב, מנסה לגרור אותנו לעניין ש-חתמתם – תעמדו מאחורי זה. מה זה בעצם בא להגיד? בא להגיד לנו, עיריית רמת גן, תיכנסו בינינו, בין שתי האוכלוסיות ותעשו סדר. מה זאת אומרת תעשו סדר? יש פה את הקבוצה שהיא במיעוט מספרי אבל היא עם רוב הנכסים. ויש פה קבוצה גדולה יותר, אבל לה אין את הנכסים. עכשיו השאלה אם אנחנו יכולים להיכנס פנימה, לאור ההסכם שנחתם ב-2009, לתוך העניין הזה. אני חושב שעדיף לנו לפתור את הבעיה בהדברות. זאת אומרת, שעיריית רמת גן תבוא כמו אבא גדול, עם נציגות של 60% שיש להם רק את הנחלות שלהם של זכויות מקרקעין על הבית שלהם, ובנוסף את ה-40% שיש להם את הנחלות הגדולות יותר, ואיתם להגיע לאיזה שהוא הסדר. מדוע? משום שגרים שם ילדים ומשפחות והם זקוקים למוסדות ציבור. אם אנחנו לא נדאג לאוכלוסיות במידה שווה, תהיה לנו בעיה בעתיד. תודה רבה.

<u>גב' אדוה פולק:</u> תודה, אלי. ליעד.

<u>מר ליעד אילני:</u> אני אשתדל לא לחזור על מה שדיברו. אני רק רוצה לדבר על העניין שהוא מבחינתי העקרוני, אני אקח את זה מכפר אז"ר לעוד שכונות בעיר.

בעניין השכונה הזו – לא יתכן, ואני יוצא מנקודת הנחה שהדברים ששמעתי השבוע הם נכונים, שהחלטות, התייעצויות מול גורמי תשתית לאומיים כאלה ואחרים, בהם נת"ע או גם מול עיריית רמת גן, נעשו מאחורי גבם של חלק מתושבי הכפר.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> של רוב תושבי הכפר.

מר ליעד אילני: נכון. לא יודע מה שטויות, לא שטויות, אבל,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הוא אמר רוב תושבי הכפר.

מר ליעד אילני: רוב תושבי הכפר. או קיי. והמצב הזה לא יכול להימשך והעירייה גם אם היא לא מקיימת בחירות, כן יש לה אחריות לכך שרוב תושבי העיר בכלל ורוב תושבי כל שכונה ירגישו שהם שותפים לתהליכים. אנחנו מדברים הרבה על נושא של שיתוף ציבור. דיברנו מקודם על שיתוף ציבור בעניין של עבודות התשתית. אז לא יכול להיות שאנחנו ניתן יד לכך שציבור שהוא לא בן חורג של העיר רמת גן, ואנחנו שמחים שהם חלק מאיתנו, ציבור גדול, חלק גדול מתושבי אותה שכונה, וסליחה שאני קורא לאותו כפר שכונה, אבל מבחינתנו היו היא שכונה בעיר, מסתובבים בתחושה שנעשו דברים מאחורי גבם. זה בעניין הזה.

הדבר השני, ואני רוצה מפה לקחת בכלל, ואני אשמח, אדוה, שתקשיבי לי בעניין הזה, כי אני רוצה לדבר, לא, לא, הכול בסדר, הוא קורא אחרי זה את הפרוטוקולים מה שאני אומר, זה בסדר, אבל אני רוצה לדבר על העניין של רמת חן. כי מבחינתי, אם כבר בענייני ועד עסקינן, אז אני רוצה לדבר על רמת חן, וזה לא עלייך באופן אישי, אלא על העניין העקרוני מבחינתי. ואת יודעת שגם מי שהיתה קודמתך בתפקיד, יו"ר העמותה, תומכת בי. אז אני מדבר על העניין באמת העקרוני. לא יתכן שיש עמותות שמתפקדות מעין ועד שכונה, בניגוד לרמי פדלון למשל, שהוא יו"ר ועד, מוצג כיו"ר ועד שכונת מרום נוה, אבל הוא יו"ר ועד בניינים משותפים. את יו"ר של עמותה, עמותה שנתמכת כספית על ידי העירייה, ולפי מידע שהגיע אלי, מסרבת לקיים בחירות אלא רק לאחר הבחירות לרשות המקומית. וזה מצב, זה מצב שהוא לא תקין בעיני, כי אנחנו לא יכולים לאפשר השפעה של גוף שכונתי על הבחירות. אני גם לכן חושב, ואמרתי, זה קשור גם לקודמתך בתפקיד כי זה באמת עניין עקרוני, שלא נכון שיהיה כפל תפקידים, שחבר מועצת עיר יהיה גם חבר ועד הורים באיזה בית ספר, וגם פה יש לנו דוגמאות,

מר דני גולדשטיין: אסור. אסור על פי חוק.

מר ליעד אילני: אז זה קרה בשנים האחרונות. זה קרה.

מר דני גולדשטיין: מי?

מר ליעד אילני: גלעד שריר חבר ועד הורים של קורצ'אק. אבל לא משנה. אני לא אומר אם בידיעה או לא בידיעה, אבל זה מצב שהוא לא תקין.

מר דני גולדשטיין: לא תקין.

מר ליעד אילני: תודה. ואני חושב שאותו דבר, ובאמת, אדוה, אני יודע שאולי יש נטייה, זה לא אישי. זה לעניין ה-באמת עקרוני. אני חושב שיש בזה פתח לתחום שאנחנו לא רוצים להיכנס אליו, והיה ראוי מראש, ואני אומר את זה עלייך ויכול להיות שיש עמותות נוספות, אני לא יודע מה הוקם פה משחר ההיסטוריה, שלא יהיה יו"ר עמותה או ועד שהוא גם חבר מועצת עיר, כי אני רואה בזה מקום לניגוד עניינים, בוודאי ובוודאי אם העמותה הזאת נתמכת כספית על ידי העירייה. ועל אחת כמה וכמה, אם כבר המצב הזה, היה ראוי לקיים בחירות לעמותה, לוועד העמותה, לפני 3 או 4 חודשים כשהגיעו הפניות. לא תכננתי לדבר על זה, אבל היות וכבר עסקנו בענייני ועד, אז אמרתי, נעלה גם ענייני ועד אחרים בשכונות אחרות בעיר. תודה.

מר דני גולדשטיין: אני רוצה להוסיף משהו.

גב' אדוה פולק: אדם.

מר דני גולדשטיין: אדם, אני יכול קצר? קצר, אדם.

מר אדם קניגסברגר: אנחנו שמענו חברי מועצה, רמי, עכשיו אני ברשות דיבור אז תן לי. שמענו חברי מועצה, את אלי מוסרי ואת גלעד, שהציגו את הבעיה בצורה יוצאת מן הכלל. אבל, צריך למצוא פיתרון. את הבעיה כבר כולם יודעים. צריך למצוא פיתרון. אני חושב שהיות שרועי העלה את הנושא הזה לדיון, אני הייתי רוצה שהוא יהיה שותף בפיתרון. והפיתרון שאני מציע זה שתיבחר איזו שהיא נציגות מטעם תושבי כפר אז"ר, של האנשים שיושבים כאן, כנציגות שתשב יחד עם נציגות עירונית

ורועי ברזילי, וימצאו פיתרון, יישבו עם ראש העיר וימצאו פיתרון איך לקיים את הבחירות לפי מה שכתוב בחוזה. הבעיה ברורה, כבר יודעים, יש 60% כאלה ו-40% כאלה, אבל צריך לעשות את הבחירות. ובתוך הוועדה הזאת אחר כך, צריכים לקבוע כללים מה סמכות הוועד הכולל ומה סמכות הוועד של האגודה. ההבדל ביני וביניכם שאני לא עורך דין, אני מחפש פיתרון לבעיה כי אני מתמטיקאי. צריך פיתרון. בקיצור, זה מה שאני מציע.

מר דני גולדשטיין: אדם, אני אוסיף שתי מילים.

גב' אדוה פולק: אדם, תודה.

מר דני גולדשטיין: אני יושב פה ויושבים מאחורי אנשים עם אצבע מאשימה, ובצדק, אומרי לי – אתם הרשות, אתם חתומים על ההסכם הזה. היועץ המשפטי, אני לא מבין גם למה הוא לא רוצה להביע את דעתו. אנחנו חתומים על ההסכם הזה. אנחנו לא אכפנו את ההסכם הזה.

מר אדם קניגסברגר: נכון.

מר דני גולדשטיין: בצדק הוא אומר לי – אתה אשם. הוא יושב מאחורי, הוא אומר לי – אתה אשם.

מר אדם קניגסברגר: אתה אשם.

מר דני גולדשטיין: בהחלט אנחנו אשמים בזה.

מר אדם קניגסברגר: לא אני. אני לא הייתי בקדנציה ההיא.

מר דני גולדשטיין: ואנחנו היום אומרים – לא ענייננו. מה זה לא ענייננו? אנחנו חתומים על ההסכם הזה או לא חתומים על ההסכם הזה?

מה עשינו עם זה? כתוב שם, כל שנתיים צריכות להיות בחירות שם. אנחנו אכפנו את זה? על מה אנחנו חתומים? אנחנו מדברים על ההסכם הזה כרגע. מה, אנחנו נדבר על כל מה שחתמנו?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: דני, זה היה ב-2008, רובנו לא היינו פה, או שזה היה ממש בתחילת הקדנציה.

מר דני גולדשטיין: את ואני היינו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני לא הייתי מודעת לזה.

מר רמי פדלון: אביבית, זה לא רלוונטי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני לא קוראת כל יום. יש פה איזה שהוא עניין, לא קראתי את זה,

(מדברים ביחד)

מר דני גולדשטיין: אני אומר שאנחנו, בתור רשות, אנחנו אחראים להסכם הזה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל אנחנו כולנו מבינים. כולנו גם מסכימים שצריך להיות כאן איזו שהיא נציגות וועד ובחירות. אני לא יודעת איך עושים את זה, בגלל זה הפניתי את זה ליועץ המשפטי, אבל גם הוא אולי צריך לקרוא את הדברים. בואו נסכם,

עו"ד רועי ברזילי: אביבית, כמו ב-

מר רמי פדלון: רגע, רגע, רגע, גם אני רוצה לדבר.

גב' אדוה פולק: אני רוצה להציע אולי משהו.

מר רמי פדלון: רגע, שניה אחת.

גב' אדוה פולק: סליחה, סליחה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ישראל, לא מאריכים אחרי עשר, כן?

מר רמי פדלון: תציעי מה שאת רוצה אחרי שאני אדבר.

גב' אדוה פולק: 100%.

מר ליעד אילני: אביבית, למעשה זה אחרי אחת עשרה, כי הישיבה החלה בשבע. לא בשביל 'לבאס' אותך, אבל,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: חבר'ה, תרגיעו ומהר לכו הביתה.

מר ישראל זינגר: מכבי מפסידים לצערי.

מר רמי פדלון: חברים, קודם כל אני רוצה לברך את רועי שהעלה את הנושא הזה לסדר היום. זה נושא חשוב. אני יכול לומר שמה שקרה לתושבים שלא מיוצגים בעמותה, הם נפגעו מייצוג לא נכון של העמותה. הם נפגעו במו"מ עם נת"ע. הסכימו לכל מיני דברים שפגעו בהם, כולל תחנת הדלק, שמזל שעצרנו אותה, כי אחרת היתה להם איכות חיים ירודה ביותר לאלה שגרים ליד. אלה שהם בעלי נחלות היו מרוויחים כסף, זה בסדר, אבל אלה שגרים ליד היו נפגעים מאד. בנושא של הקיר האקוסטי לא היו ערניים ולא טיפלו בבעיה הזאת ולא הציפו אותה, ואולי אפילו הסכימו לזה שחלק מהנחלות, הגינות, לא הנחלות, חלק מהגינות שבהן מקיימים את חיי היום יום שלהם המשפחות האלה, הגינות האלה נחתכות להם והחיים שלהם נפגעים בצורה מאד דרמאטית ומשמעותית.

קהל: נכנסים לחדר שינה ממש.

מר ישראל זינגר: שניה, גברתי, זה ידוע, אבל אסור.

מר רמי פדלון: מה שאנחנו רואים, שאותה נציגות היא נציגות שהיא לא מייצגת את כפר אז"ר. ולכן, אנחנו כרשות צריכים לקבל החלטה שאנחנו לא מקבלים את הנציגות הזאת במתכונת הנוכחית שלה היום כנציגות של כפר אז"ר. היא נציגות של X בעלי דירות, נחלות,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: יש להם נציגות של האגודה. אתה לא יכול,

מר רמי פדלון: תקשיבי לי, לא, אני לא מקבל אותה. היא לא הנציגות של כפר אז"ר. היא נציגות,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא של כפר אז"ר. נציגות של האגודה.

מר רמי פדלון: היא נציגות של 60 בעלי נחלות,

מר דני גולדשטיין: ...

מר רמי פדלון: שניה אחת, תנו לי לסיים, חברים, תנו לי לסיים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה שני ועדים שונים. צריך לעשות עוד בחירות.

מר רמי פדלון: אני חושב שהמסר, חברים, מהמועצה הזאת, אדוני ראש העיר ומהנהלת העיר הזאת צריך להיות מאד ברור – אנחנו לא מתייחסים לעמותה הזאת כמייצגת את כפר אז"ר. העמותה הזאת מייצגת חלק מהתושבים. וכשמדברים בנכסים שלהם, שידברו איתם, זה נכסים

שלהם. כשמדברים על כפר אז"ר, כשמדברים על תשתיות של כפר אז"ר, מדברים על פיתרונות חינוך של כפר אז"ר, מדברים על דברים שקשורים לכפר אז"ר, לדברים שהם רלוונטיים לכל תושבי כפר אז"ר – אין לעמותה הזאת שום מעמד בעירייה. ואת המסר הזה צריך להעביר בצורה הכי ברורה. יאלצו התושבים להקים שם ועד שכונה, ואני הצעתי להם שיקימו ועד שכונה שלה, כמו שיש במקומות אחרים בעיר, ויבואו עם נציגות נבחרת שלהם לעירייה – זה יהיה המודל הכי טוב שיכול להיות.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: נכון.

מר רמי פדלון: יכול להיות שאנחנו, לאור הסיטואציה הזאת, כמו שעשינו ברמת חן, יש עמותה של רמת חן, אולי כדאי להקים גם עמותה בכפר אז"ר, שהיא תטפל ותעזור להקים את הבחירות האלה, והיא תהיה מיוצגת על ידי כל התושבים. גם בעלי הנחלות יכולים להיות חברים בעמותה הספציפית הזאת.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ודאי. זה כולם ביחד.

מר רמי פדלון: אבל זה יהיה של כל כפר אז"ר וזה יהיה הגוף שייצג בעצם את הצרכים והדברים שתושבי כפר אז"ר צריכים. זה הפיתרון וצריך ללכת ולקדם אותו לדעתי, וזה מתבסס על ההסכם פחות או יותר שחתמנו, זה ברוח הדברים, אבל זה משהו שבאמת ייתן ייצוג לכל התושבים ולא לחלק מהתושבים. תודה.

מר ישראל זינגר: תודה. אביבית, בבקשה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני לא אוסיף יותר מדי. אני חושבת שני דברים – שבהחלט החלק, וגם חשוב להדגיש את זה, כי אולי זה לא ברור לכולם, יש ועד עמותה, ועד אגודה שיתופית, שזה בעצם ועד של אלה שיש להם נחלות. ובעצם מה שקורה, שמי שאין לו את הנחלות, אין להם את הוועד, הם בעצם מרגישים שהם לא שותפים. ולכן, זה נכון בהחלט לבוא ולקיים איזו שהיא נציגות, ועד, בחירות, או לשלב בין שניהם, או לעשות ועד גם של אלה שהם לא חלק מהאגודה השיתופית. זה לשיקולכם.

עו"ד רועי ברזילי: למה אנחנו צריכים להמציא את הגלגל?

מר דני גולדשטיין: אביבית, מה ההסכם אומר?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כי אתה יודע מה יכול לקרות?

עו"ד רועי ברזילי: אני לא יודע מה יכול לקרות.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: סליחה, זאת זכות דיבור שלי. יכול לקרות מצב שהם יעשו בחירות ועוד הפעם רק נציגים של העמותה ייבחרו. יכול להיות.

עו"ד רועי ברזילי: לא, זה לא יכול לקרות. וגם אם זה יקרה, אני אגיד לך גם למה זה לא יקרה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: רגע, רגע, רגע,

גב' אדוה פולק: רגע, רועי, דקה.

מר אריה מזרחי: הבחירות אמורות להיות דמוקרטיות והתוצאות שיתקבלו יהיו מקובלות עלינו.

מר דני גולדשטיין: הרוב יחליט.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני אומרת, בואו נקיים איזה שהוא דיון אצל היועץ המשפטי, שהוא יגיד איך זה צריך להתנהל.

גב' אדוה פולק: אני רוצה להציע משהו בבקשה. אנחנו לפני כשנתיים פתחנו מחלקה חדשה שנקראת מחלקת גישור, בראשה עומדת

עו"ד ריקי כספי. עורכת דין מאד בכירה, מתמחה בגישור, שמתעסקת עם יועצים חיצוניים של עורכי דין שעוזרים לה לקטע של הגישור. אני מציעה שבפולמוס הזה, שני הגושים או שתי הקבוצות תבחרנה ועדים קטנים או נציגות קטנה, של 3, של 5 אנשים, ושייעשה הליך גישור. שיבחרו וינסו למצוא את המכנה המשותף.

מר איצ'ה שחם: גישור לא מחייב.

מר אדם קניגסברגר: הם רוצים בחירות. הם לא רוצים גישור, הם רוצים בחירות.

גב' אדוה פולק: אנחנו כעירייה לא יכולים,

מר אריה מזרחי: בואו נשמע את התושבים. זו הזדמנות.

קהל: אני יכול להגיד?

גב' אדוה פולק: לדעתי לא. לא. במקום הזה אין מקום לתושבים. אין דבר כזה, סליחה, מצטערת.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: דוד, אנחנו יכולים לנהל להם בחירות?

גב' אדוה פולק: אנחנו לא יכולים להתערב.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: סליחה רגע. דוד, אנחנו רוצים לשמוע את עצתך, כי אנחנו יכולים לדון פה עוד שעות. מה אנחנו צריכים לעשות? זה כתוב הסכם, מה אנחנו עושים? אנחנו צריכים לעשות בחירות? הם עושים את הבחירות? בוא תנחה אותנו.

עו"ד דוד שואקה: הנושא הזה מאד מסובך ומורכב ורגיש ואני לא חושב שמישהו יכול פה לשלוף איזה פטנט או איזו תשובה או איזה

משהו פלא שיפתור את הבעיה הזאת, שאני מבין שהיא בעיה מאד מאד עמוקה ויסודית בכפר אז"ר בין שתי הקבוצות האלה. ואין לצפות שכאן באורח פלא, בתוך כמה דקות, אנחנו נפתור אותה. אני חושב שטוב שהבעיה הזאת הועלתה, זו בעיה רצינית, והנהלת העירייה יחד עם כל הגורמים המקצועיים צריכים לקיים התייעצויות ודיונים ולראות איך מתמודדים עם זה. זה לא עניין לתשובה מיידית.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה מה שאני חושבת.

עו"ד רועי ברזילי: אני מבקש רגע להתייחס.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני חושבת שהיועץ המשפטי יחד עם המנכ"ל,

עו"ד רועי ברזילי: אפשר רגע לדבר?

מר ישראל זינגר: רגע, אבל יש, חכה, חכה.

עו"ד רועי ברזילי: יש עוד מישהו שרוצה לדבר?

מר ישראל זינגר: לא, אתה פתחת, שניה. או קיי, חברים, גם אני דיברתי מקודם, איצ'ה, עם היועץ המשפטי. תראו, ועדים, עמותות, מי מייצגים, אני רוצה להגיד, הדבר היחידי, ויודע את זה אדם כמוני, גם אחרים, כמובן בודאגה ודליה, הדבר היחידי שהוא בחירות כפי שהן צריכות להיות, זה במוסדות החינוך. ולכן, יש גם עוצמה ויש גם מילה ויש גם SAY לא פורמאלי וגם פורמאלי לוועדי ההורים. זה קורה בעצם בכל העיר. וזה דבר שהוא גם מעוגן בכל הארץ ולכן זה גם עובד גוף שמייצג ומייצג מול כל הגורמים, כולם מבינים, כל המוסדות, יש פה תלמידים, יש פה הורים, יש פה רשויות, יש פה ממשלה. זה גוף שיש לו שיניים.

עיריית רמת גן הלכה כיוון אחד, אבל לא כפתה, זה קצת נוגע באופן כללי, ולכן אני רוצה להגיד, כפי שאמר שואקה, אי אפשר היום להחליט כך וכך. בעיר רמת גן יש עמותות, יש בקרית קריניצי, יש עמותת ארנונים בנווה יהושע, שעברו גלגולים שונים וידיים שונות ואנשים שונים, ברמת חן, יש

כאלה שקמו והלכו. כמו שהתחלנו בשיתוף תושבים, מה שלא היה מספיק בהחלט בעבר, בקדנציה הזאת, הצעד הבא שאני אמרתי את זה לא מהיום, אבל לא הגענו עוד לזה, זה בעצם לדאוג, יכול להיות מילה אחרת, למנהלות של שכונות, כדי לתת יותר כוח ויכולת הכרעה לתושבים. כי למעשה, ניקח דוגמא, לא בדברים גלובאליים של כל העיר, אבל למשל, כמו שאמרת פה אי אפשר. נגיד ששכונה מסוימת, כמו שקורה בנושאי תרבות, מה זה צריך לשנות להנהלת העירייה אם פה מעדיפים לפי האוכלוסייה יותר ילדים או יותר מבוגרים, למשל באירועים הרבים שיופיע זה או אחר? פעם זה היה דיון. זה לא נוגע לשולחן הזה. באותה צורה האם, כמובן אם זה לא נוגד איזה שהוא כלל או איזה שהוא חוק עזר וכך הלאה, אם לשכונה מסוימת חשוב במיוחד שתהיה גינת כושר וכך הלאה. החיים היום יומיים בעצם מתבצעים בשתי מסגרות: ברמת גן 25 שכונות שכל אחת הדמוגרפיה שלה, או קיי, כפר אז"ר יש לה קצת שוני משאר השכונות, אבל עקרונית בכל שכונה יש כאלה. רק דוגמא אני מביא, בשיכון הוותיקים, אז יש כאלה שיש להם צמודי קרקע ויש כאלה בבניינים. כלומר, יש ניגודים כמו בכל חברה נורמאלית.

ההצעה שלי כרגע זה יהיה, אני חושב, לא רק חסר שיניים, חסר אחריות. מה, אנחנו נקבע, אני רוצה להציע באופן כללי שכל שכונה תיקח, נכון, אנחנו יכולים, גם לאנשי מקצוע יש דוגמאות כאלה, נעשו כמו רובעים, כמו שכונות, איך התושבים תהיה להם יותר יכולת הכרעה והשפעה, ואז באמצעים דמוקרטיים, כמו שנאמר פה, אולי לא כמו באתונה, תלוי מה גודל השכונה, יצביעו מה הנציגות המייצגת כללית את כולנו. יהיו ניגודי עניינים. העירייה לטעמי, לא היום ולא בעתיד, לא צריכה להתערב לקוצו של יוד, אלא לקבוע את העקרונות. זה מה שאני שואף ולכן היום, אני שמח מצד אחד שעלה הנושא ויש גוונים שונים, ואף אחד לא מצא מה המודל הנכון. פה אולי בגלל העניין שהזכרתם וגם הזכיר אותו רמי ומקודם, לא שמעתי הכול, גם רועי, יש פה נושאים של נכסים מאד כבדים שאולי אין בצורה כזאת בשאר חלקי העיר. הנושא הוא יותר כאוב.

אני חושב שלגבי הנושאים, רמי, הרי כבר נפגשנו, יש עוד פגישות אביבית, לגבי נושאים כמו הקו הסגול או נושאים שנוגעים לקיפוח, אני לא נכנס בין שכנים לבין שכנים. אבל הנושאים ששייכים מול גורמי המדינה, העירייה כן צריכה לסייע, גם אם התושבים לא היו מספיק ערניים בזמנו. ושאלתי גם את היועץ המשפטי, זה לא שהעירייה מותר לה סתם כך להעמיד עורך דין. אבל העירייה יכולה לסייע, כי יש לה גם חלק וויכוחים במקרה זה עם נת"ע, להתערב ולסייע. וזה מה שאני מציע בנקודה הזאת.

מר רמי פדלון: אבל, ישראל, בהצעה שלך אנחנו צריכים לשים כן מסר אחד ברור – אנחנו, לגבי העמותה, לא רואים בהם כמייצגים את כלל תושבי כפר אז"ר. זה מסר. זה לא יכול להיות שאנחנו משאירים את המצב כמו שהוא ואנחנו נפגשים עם חברי העמותה כאילו שהם מייצגים.

מר ישראל זינגר: שניה, שניה, שניה, רמי, שניה, אני יכול להגיד, יכול להיות, אני לא מכיר, קודם כל טוב שיש דיון פתוח וטוב ששומעים התושבים, אני מהסס מלומר את מה שאתה אומר כי אינני יודע ואני אוהב ללכת רק על פי עובדות בדוקות. אם זה כך או לא, אינני יודע. אני רק יכול כרגע להיאחז, כמו שאמר רועי או אביבית, יש איזה שהוא הסכם שכנראה לא נגע בכל. באותו הסכם, מי שחתם, הם היו אז הנציגים לטוב או לפחות טוב. הנושא הזה הוא די מורכב, וכמו שאמר היועץ המשפטי, בעצם מי שצריך לקבוע אם זה לא משהו שהעירייה יכולה להגיד – אתה מייצג או אתה מייצג, באמת כלל התושבים צריכים להחליט. ואמרתי, יש וריאציות שונות. אין לי, אני לא יודע האם אלה שאנחנו דנים איתם בענייני דיומא, היו כמה ויכוחים איתם, בית הקברות וכך הלאה ואחרים, האם הם מייצגים או לא? אין לי כרגע את ה -

עו"ד רועי ברזילי: ישראל, ישראל,

מר ישראל זינגר: שניה. אין לי כרגע את הידע לכך. אלא אם כן, כדי לא למשוך את הדיון, אם יש משהו כתוב,

עו"ד דוד מנחם: רמי, עשו שם בחירות?

מר ישראל זינגר: היום, כל החלטה קרדינאלית זו או אחרת, היא תהיה מה שלא יהיה, כולנו רוצים להיות נחמדים, כולנו רוצים להיות בסדר,

עו"ד רועי ברזילי: ...

מר ישראל זינגר: רגע, אבל לא סיימתי. לא סיימתי. כולנו, זה יהיה חסר אחריות, זה יהיה פופוליסטי, בואו נסתכל על התאריכים. אני לא אומר אתה, אלא כולנו. כולנו רוצים לבוא עם רצון טוב. אדוה אמרה לי מקודם – למה לא גישור? אני מודיע, אולי כולכם יודעים את הכול, אני לא יודע האם הם נציגים אמיתיים או לא. לא הייתי שם למצוא את המנגנון. אלא אם כן, רגע, כשאני אסיים אני אשאל אותו, אני שאלתי את היועץ המשפטי, האם זה אחראי בכלל, אני לא רוצה להגיד מילה לא יפה, האם זה בכלל אחראי שכך מועצת עיר יכולה להחליט באיזה שהוא נושא שהוא יותר עמוק. ואמר לי, ואני מקבל את זה, זה לא יהיה אחראי לקבל איזו שהיא החלטה. יכולה להיות המלצה, מקסימום יכולה להיות איזו שהיא המלצה, בדיקה מהירה אם זה משהו שהוא דחוף היום, כחלק מבדיקה כללית לגבי מה עושים בכל השכונות ואולי לתחם אותה בזמן. בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: אני 10 שנים כבר במועצה, היו לי פנים חלקים ושיער שחור, יש לי שיער לבן מתחיל להיות לי,

עו"ד דוד מנחם: זה לא אומר כלום.

מר ישראל זינגר: זקן זה אופנה, זה אופנה.

עו"ד רועי ברזילי: לפחות הזקן שלי, תאמינו לי, הוא לבן הרבה יותר ממה שהוא היה לפני 10 שנים, גם כשגידלתי. מה שנקרא, בגרתי וגדלתי במועצה הזאת.

מר רמי פדלון: תהיה חיובי אז הוא יישאר שחור.

עו"ד רועי ברזילי: ולמדתי לא להיות אופטימי, למרות שזינגר אוהב להציג אופטימיות וזה. כמעט נרדמתי, אני חייב לומר, לתוך איזה חלום של – תיכף מקימים לנו עכשיו ועדי שכונות, כבר יש לנו נציגות,

מר ישראל זינגר: זה יהיה. רועי, אמר אלי – 80% ממה שהבטחתי קיימתי.

עו"ד רועי ברזילי: אבל אתה יודע מה, ישראל,

מר אלי מוסרי: אני לא אמרתי.

מר ישראל זינגר: אתה לא אמרת 80?

מר אדם קניגסברגר: הוא לא אמר את זה. זה אתה אמרת.

מר ישראל זינגר: ספרתי מה שאתה.

עו"ד רועי ברזילי: אני מודה שכל מה שידעתי על כל מה שקורה בכפר אז"ר, זה היה מהסיפורים שליקטתי ואף פעם לא חיברתי ביחד לסיפור הגדול – בתחנת הדלק עצרתי את הסיפור הזה, ואת הסיפור של הבנייה הלא חוקית שיש שם, וסבן ומה שאתם לא רוצים. אבל מעולם לא חיברתי את כל הנקודות לסיפור אחד גדול, וכשאני מתחבר את כל הנקודות לסיפור אחד גדול אני מקבל כזאת 'בומבה' בבטן, ואני אומר – איפה לעזאזל היינו? איפה אני הייתי לפני 10 שנים? פעם ראשונה שאני קורא את הסעיף הזה בזה, מתקשר אלי איזה כתב, לא אישרתי אותו, זה היה ב-30 בינואר 2008, לא הייתי שם. בקיצור, מה שאני בא לומר, ישראל, שאנחנו פעלנו בניגוד לאינטרס של הציבור. וזה לא להיות נחמד. כי מה שאני אומר עכשיו, אז אולי אני נחמד ל-60%, 40% ששמעו אותי או ישמעו אותי מדבר או המסר יעבור, בטוח ישנאו אותי.

אני אומר, די, גררנו את התושבים המסכנים האלה 10 שנים. היום הם חטפו את כל ה'בומבה' בשנה האחרונה – גם הרכבת הקלה, גם תחנת הדלק וגם הכול. אני מציע להפסיק להתחפר בכל הזה. זה נורא פשוט. ההסכם הזה, ישראל, כולל את כל ההוראות,

מר אדם קניגסברגר: גם קודם הוא לא הקשיב.

עו"ד רועי ברזילי: ישראל, ההסכם הזה כולל את כל ההוראות הכי ברורות לגבי הוועד, התפקידים שלו, האחריות שלו, ההתקשרות מול עיריית רמת גן.

מר ישראל זינגר: הבנתי.

עו"ד רועי ברזילי: הוא כולל הכול. הוא מאד מפורט. אתם יודעים מה, רוב ההסכם הזה לא עוסק בכלל בהתקשרות עם רמת גן.

מר ישראל זינגר: מה הצעתך?

עו"ד רועי ברזילי: הצעתי היא שאנחנו נתחיל לפעול,וכשאני אומר להתחיל לפעול זה באמת קודם כל נודיע לוועד שהחל מ- לא יודע, מתום הישיבה הזאת, אנחנו לא מכבדים יותר, תקשיב, רגע, אל תעוות את הפרצוף, שניה,

מר ישראל זינגר: לא, לא, אני מקשיב.

עו"ד רועי ברזילי: אני מתחיל מההצעה של רמי.

עו"ד דוד מנחם: הוא מרוכז בזקן שלך. עד לפני שנתיים לא היה לך זקן. לא היה לך זקן עד לפני שנתיים.

עו"ד רועי ברזילי: היה לי, הוא גדל, תאמין לי.

עו"ד דוד מנחם: רק אני שכנעתי אותך. הוא מספר 10 שנים, הזקן שלי משחור נהיה לבן. לא היה לך זקן בכלל.

עו"ד רועי ברזילי: נכון, אבל היו לי זיפים לפעמים, מה?

מר אדם קניגסברגר: דוד מנחם, אתה מפריע סתם.

עו"ד דוד מנחם: זה מטריד אותי בריכוז.

מר אדם קניגסברגר: אין לו כיפה. תעזוב אותו.

עו"ד דוד מנחם: לא קשור, אבל הוא צדיק. הוא עם זקן, אז הוא כבר פחות עושה בלגאנים. כל הכבוד ששמעת.

מר ישראל זינגר: רועי, מה הצעתך בקיצור? אל תפריעו לו.

עו"ד רועי ברזילי: רבותי, אני לא רוצה לגרור. אני רוצה את הקדנציה הזאת לסיים שיוצאים עם בחירות לוועד, בעוד חודשיים וחצי יש, כולה יש שם 800 תושבים, לא כל כך קשה לדרוש. ייצא מכאן מכתב ביום ראשון, ביום שני, של המחלקה המשפטית,

מר ישראל זינגר: ש-מה?

עו"ד רועי ברזילי: שניה, תקשיב לי עד הסוף, אני אפרט את ההצעה שלי. שמועצת העיר דנה בנושא הזה ומבקשת לקיים את הוראות ההסכם. מורה לוועד לפעול בהתאם לסעיף 1/ב להסכם. לקיים בחירות בתוך תאריך יעד שאנחנו מצפים שהוא יהיה,

מר אריה מזרחי: 30 יום.

עו"ד רועי ברזילי: לא, בבחירות הנוכחיות. אני חשבתי שלא להריץ את האנשים פעמיים לקלפי, לקיים את הבחירות מתי שמתקיימות הבחירות לעירייה.

עו"ד דוד מנחם: פתק שלישי אתה אומר.

מר ישראל זינגר: בוא תהיה רציני, נו, באמת.

עו"ד רועי ברזילי: אם לא, אם זה מתנגש, אני לא חושב שיש עם זה בעיה, אבל אם זה מתנגש, אפשר לעשות את זה גם חודש אחרי – לקיים בחירות לוועד, להחליף את הוועד. במידה ולא,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אין להם ועד, זה ועד אגודה. אתה לא יכול להחליף את ועד האגודה. אתה יכול לעשות ועד נוסף.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא יכול לעשות ועד נוסף.

מר ישראל זינגר: חברה, לא להפריע. תנו לו להציע ואני אסביר מדוע זה לא מעשי וזהו. אל תפריעי לו, אביבית.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא מדבר על ועד האגודה. ועד האגודה, כבודו במקומו מונח.

מר ישראל זינגר: הצעת, רגע, תציע,

עו"ד רועי ברזילי: יש הוראות להפרדה בין הוועדים האלה.

מר ישראל זינגר: אל תפריעו לו. אתה מקיים,

עו"ד רועי ברזילי: שניה רגע. שניה רגע, ישראל.

מר ישראל זינגר: אבל אי אפשר להבין ממה שאתה אומר. אתה מציע לקיים את הסעיף בזה,

עו"ד רועי ברזילי: אני מבקש לקיים את ההסכם כלשונו. אני מבקש, גם חוץ מזה יש לנו עוד סעיף שאנחנו לא קיימנו בהסכם.

מר ישראל זינגר: רגע, אתה,

עו"ד רועי ברזילי: שניה רגע, ישראל, על פי ההסכם,

מר ישראל זינגר: אתה לא יכול שני דברים. אתה מבקש,

עו"ד רועי ברזילי: אבל זה משלים. זו ההצעה שלי.

מר אדם קניגסברגר: כבוד ראש העיר, אתה לא נותן לו לדבר אפילו משפט אחד. תן לו לסיים את המשפט.

מר ישראל זינגר: אם לקיים את ההסכם כולו, זה אומר כל הסעיפים, מה הבעיה?

עו"ד רועי ברזילי: נכון.

מר אדם קניגסברגר: תן לו לסיים משפט.

עו"ד רועי ברזילי: לפי ההסכם, יש הוראה שחלה עלינו חד צדדית.

עו"ד דוד מנחם: הוא שעה לא סיים את המשפט.

עו"ד רועי ברזילי: ההוראה החד צדדית חלה עלינו, אנחנו צריכים להקים ועדה חקלאית. עד היום לא הקמנו ועדה חקלאית. חלק מהנושאים של הוועדה החקלאית דנה גם בנושאים של כפר אז"ר. זה הוראות ההסכם, זה הצד שלנו. אנחנו גם את זה לא עשינו.

מר ישראל זינגר: טוב.

עו"ד רועי ברזילי: שניה רגע, ישראל. אני מבקש,

עו"ד דוד שואקה: רק, למיטב זיכרוני, הנושא הזה בא למועצה והיא החליטה לא להקים ועדה חקלאית.

עו"ד רועי ברזילי: זה בניגוד להסכם הזה.

עו"ד דוד שואקה: זה לא בניגוד להסכם. כתוב שהעירייה תפעל, זה בא למועצה והמועצה החליטה לא.

עו"ד רועי ברזילי: או קיי.

עו"ד דוד מנחם: למה לא אמרת לנו את זה?

מר ישראל זינגר: אף אחד מהתושבים לא ידבר, אחרת אבקש שיוציאו החוצה.

עו"ד רועי ברזילי: כרגע יושבים תושבים שחיכו 10 שנים לפיתרון הזה. אנחנו גילינו אותו עכשיו, אנחנו צריכים לתת להם את הפיתרון הזה עכשיו. אתם רוצים למצוא את הדרך לקיים את הבחירות האלה – אנחנו כן יכולים לכפות עליהם לעשות את הבחירות האלה. אנחנו יכולים לכפות עליהם לעשות את הבחירות האלה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: תן לנו לעשות את העבודה עם היועץ המשפטי.

עו"ד רועי ברזילי: לא, אני לא אתן לכם לעשות את העבודה, כי זה לא יקרה.

מר ישראל זינגר: טוב, מה ההצעה שלך? לא הבנתי עד עכשיו כלום.

עו"ד רועי ברזילי: אז אני מבקש לקיים בחירות בתוך 3 חודשים ולעשות את כל מה שנדרש כדי שהבחירות האלה יתקיימו, לרבות הליכים משפטיים. זה מה שאתה רוצה?

מר ישראל זינגר: אינך רשאי לדבר. הצעה נגדית.

עו"ד רועי ברזילי: אני מבקש שמית שזה יהיה.

מר ישראל זינגר: בעקבות היועץ המשפטי, הדבר היחידי, זה לא נכון, לא פופוליסטי וזה יפה מאד ששומעים פה מי שזה. הדבר היחידי שיכולה לעשות העירייה, ושאלתי את היועץ המשפטי, זה, איך אומרים, שהמועצה רוצה לבדוק, חייבת לבדוק האם כל סעיפי ההסכם קוימו. כי עובדה שיש דברים שבטח עלו למועצה. ואם לא, לדרוש שסעיפי ההסכם יקוימו כלשונם תוך פרק זמן של 3 חודשים.

מר שמואל לרמן: רק דוד, שאלה, האם אנחנו יכולים להחליט שאנחנו מקיימים בחירות? זה בסמכותנו מה שרועי הציע?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בשום אופן. אתה לא יכול.

עו"ד רועי ברזילי: לא אמרתי לקיים בחירות.

מר ישראל זינגר: לקיים את זה כלשונו.

עו"ד רועי ברזילי: אמרתי להורות לקיים את ההסכם, לרבות הנושא של הבחירות. ואם יש צורך, לפנות ולאכוף את ההסכם בדרך שיתקיימו בחירות.

מר ישראל זינגר: לקיים מה שאני אמרתי, כולל מה שאתה אומר.

עו"ד רועי ברזילי: אני מבקש שההחלטה תהיה לה איזו שהיא נפקות משפטית גם, קריאה או הוראה למחלקה המשפטית, במידה וצריך לקיים את ההסכם הזה באמצעות הליכים משפטיים, לאכוף אותו, אז כן, לפעול בהליכים משפטיים.

מר ישראל זינגר: בוא נשמע מה אפשר, זה יפה בתור דיבור, חברים, רועי, דיברת את שלך. היועץ המשפטי, מה בכלל אנחנו יכולים, מה מגבלות ההחלטות שלנו על הסכם קיים? בבקשה.

עו"ד דוד שואקה: שוב, כמו שאמרתי קודם,

עו"ד דוד מנחם: אמרת שהיתה החלטה.

עו"ד דוד שואקה: אני חושב שהסוגיה הזאת היא מאד סבוכה ומורכבת. יש כאן אגודה ויש ועד אגודה, ויש לזה כל מיני משמעויות חוקיות. אנחנו כאן דיברנו בעיקר ושמענו צד אחד, אבל יש עוד צד, שאי אפשר להתעלם ממנו. ללכת בשיטה של בכוח, לא רק שאנחנו לא נועיל לדעתי, אנחנו עלולים להזיק וללבות עוד יותר את היחסים העכורים שיש בתוך כפר אז"ר בין הקבוצות השונות. לכן, אם אנחנו רוצים, מה שאני כן מתרשם, שיש מצד אחד ועד אגודה, שלפי מה שאני מכיר הם מאד פעילים, מאד דואגים לזכויות שלהם ומאד דואגים לאינטרסים שלהם ויודעים איך לעבוד; ויש אחוז גבוה נוסף של התושבים שעד עכשיו לא היה להם כנראה ייצוג הולם. אני חושב שזה מעניינה של העירייה לראות איך היא יכולה לתת ייצוג הולם שיישמע קולם גם של התושבים האחרים. כי בגלל האופי והזה של הוועד הזה, עד היום בעיקר שמעו את הוועד ולא שמעו את האחרים שהם, לפי מה שאומרים פה, הרוב. ולכן אני חושב שמה שנכון לעשות, זה לחפש את הדרך שיינתן ביטוי ויישמע גם קולם של הרוב. יכול להיות שלהקים מה שהיה כתוב בהסכם, שוב, זה לא הסכם עסקי, זה הסכם שדיבר על הצהרת כוונות. ובאמת הכוונה היתה שיקום ועד של כל הישוב שהוא ייצג באותם דברים שכתובים הסכם. אבל יכול להיות שזה

דבר שבפועל הוא לא אפשרי ולא מעשי. ויכול להיות שהניסיון לכפות את זה בכוח יביא לזה שזה לא יקום אף פעם. לכן, עדיף לחפש את הדרך כן להביא לביטוי ויש דרכים נוספות. למשל, שהם יקימו לעצמם ועד נפרד, וכמו שאנחנו שומעים את הוועד של האגודה, נשמע גם אותם וניתן להם את המשקל הראוי.

עו"ד דוד מנחם: יפה.

עו"ד דוד שואקה: עם כל הכבוד, הם יושבים פה, אז כולם גם, במיוחד שאנחנו קרובים לבחירות, נגיד את זה בלי חשש, כולם רוצים להישמע נחמדים אליהם, אבל אני לא הולך לבחירות אז אני יכול להגיד שיכול להיות שיש גם בהם אשם שהם יושבים 10 שנים ואולי 'מקטרים' אבל לא עושים. אז יכול להיות שהם היו צריכים לעשות לפני שנים ולהקים להם ועד ולבוא לעירייה ולצעוק כמו שוועד האגודה צועק, ויכול להיות שהדברים היו שונים.

לכן, כל העניין הזה הוא, שוב אני אומר, זה לא על רגל אחת. השאיפה והמגמה צריכה להיות לשתף את הקבוצה הזאת ושקולם יישמע ושהעירייה תתחשב בהם. זה בכללי. מעבר לזה, איך לעשות את זה, מתי, באיזו דרך – זה צריכים לחשוב טוב טוב כדי שבאמת להביא לתוצאה טובה ולא להביא לעוד יותר מריבות במקום הזה.

עו"ד דוד מנחם: יפה מאד.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: או קיי. מקובל?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: כן, אבל שזה לא ייגרר לעוד שנה.

מר שמואל לרמן: רועי, אתה רוצה לתת הצעת החלטה?

עו"ד רועי ברזילי: אני חושב שההצעה הזאת היא הצעה שממסמסת את כל העניין.

עו"ד דוד מנחם: היא הכי נכונה.

עו"ד רועי ברזילי: היא לא משנה שום דבר ממה שקרה ב-10 השנים האחרונות.

מר שמואל לרמן: תציע הצעה.

עו"ד רועי ברזילי: אני הצעתי הצעה. אתם רוצים לקיים על זה דיאלוג? אני רוצה שהדברים יהיו יותר ברורים.

מר שמואל לרמן: רועי, תגיד מה ההצעה.

מר אדם קניגסברגר: אני כתבתי הצעה.

עו"ד רועי ברזילי: אדם, כמה פעמים אני נמצא בדיוק בסיטואציה הזאת, שבסוף, זה חוק העזר העירוני לפתיחת מרכולים בשבת, זה הרבה מאד נושאים שכאלה,

מר שמואל לרמן: רועי, אני רוצה הצעה.

עו"ד רועי ברזילי: שניה רגע. זה הרבה נושאים שאני העליתי,

מר שמואל לרמן: זה לא נגמר. יש כאן סופיות דיון.

מר אדם קניגסברגר: רגע, רגע, פתאום ...

עו"ד רועי ברזילי: אלי מוסרי היה באותה עמדה פשרנית,

מר שמואל לרמן: מתי שטוב לי אני נוהג ככה, בסדר? זה בלתי ניתן. זה סתם 'טחינת מים'.

עו"ד רועי ברזילי: שניה, לא, לא, לא,

עו"ד דוד מנחם: רק אתה היית,

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: רבותי, ניתקתי את המיקרופונים. אני ניתקתי. רועי, יש סופיות לדיון. תתן הצעה – אני אצביע עליה. אבל אי אפשר לטחון אין סוף את העניין. הדיון הזה כבר שעה ועשר. תגיד מה שאתה רוצה.

עו"ד דוד מנחם: תן לו לסיים את המשפט. הוא שעה וחצי, עוד לא סיים אותו, תן לו.

עו"ד רועי ברזילי: להגיד להם – צאו לדרך,

מר שמואל לרמן: תגיד מה ההצעה.

עו"ד רועי ברזילי: שניה רגע. תן לי לדבר.

מר שמואל לרמן: לא רוצה שניה. ... כמו שלך טוב, אלא כמו שלי טוב. ככה זה עובד במקום מסודר. תקשיב, תתן הצעה, אני אצביע עליה. אי אפשר לטחון מים כל הזמן. תגיד מה שאתה רוצה – אני אצביע. מה שאתה רוצה. אבל תגיד כבר. זה לא יתכן המצב הזה. מה שאתה רוצה – אני אצביע.

עו"ד רועי ברזילי: לא הבנתי מה ההצעה של שואקה.

מר שמואל לרמן: אני לא מצביע עליה. אני מצביע על שלך.

עו"ד רועי ברזילי: הוא לא הציע הצעה.

מר שמואל לרמן: אבל אני לא מצביע עליה, אני מצביע על שלך. תגיד לי מה אתה רוצה. אחרי זה אולי אני אציע הצעה משלי, אבל תגיד את שלך. תחליט, תגיד לי מה ההצעה.

עו"ד רועי ברזילי: שניה, תקשיב לי. פעם אחרונה ...

מר שמואל לרמן: אבל זינגר לא מנהל את הדיון. אני אחרי זה אתן הצעה אולי שלי, אבל תגיד לי מה לכתוב.

עו"ד רועי ברזילי: אני מציע את ההצעה בפעם הראשונה, בסדר?

מר שמואל לרמן: אין בעיה, גם בפעם השמינית, רק תציע.

עו"ד רועי ברזילי: ואם אתה רוצה, תנסח אותה.

מר שמואל לרמן: אתה, אתה, לא אני.

עו"ד רועי ברזילי: אני אנסח אותה.

עו"ד דוד מנחם: אני אעזור לך, אל תדאג.

מר שמואל לרמן: רק תגמרו את הסיפור הזה.

עו"ד רועי ברזילי: מועצת העיר,

עו"ד דוד מנחם: אבל אל תפריעו לו.

עו"ד רועי ברזילי: תפתח לי את המיקרופון.

מר שמואל לרמן: פתוח. רק שהיא קצרה, לא נאום של 3 שעות כי ישכחו.

עו"ד רועי ברזילי: אני מנסה. אני מקווה שאני,

עו"ד דוד מנחם: שמוליק, תן לו משפט. הוא לא סיים. תן לו. למה אתה מפריע לו?

עו"ד רועי ברזילי: מועצת העיר מחליטה לפעול על מנת לקיים את הוראות ההסכם מיום 30 בינואר 2008, ובתוך כך לדאוג לכך,

מר שמואל לרמן: קצר. קצר.

עו"ד דוד מנחם: חכה, הוא עוד לא סיים את המשפט.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: מי אמר שההחלטה צריכה להיות קצרה? זה צריך להיות מקיף.

עו"ד דוד מנחם: את צודקת, בטח. תן לו לסיים. אל תפריע לו.

עו"ד רועי ברזילי: ולדאוג שוועד כפר אז"ר יערוך בחירות,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא הוועד, התושבים.

עו"ד דוד מנחם: הוועד יבחר את עצמו. הוועד זכותו לבחור את עצמו. זהו.

מר איצ'ה שחם: מה שאתה מציע זה האגודה תבחר את עצמה.

עו"ד דוד מנחם: נכון מאד. אל תפריעו לו, בבקשה.

מר שמואל לרמן: איצ'ה, מה אכפת לך? תן לו להציע מה שהוא רוצה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: שניה, אל תלחיצו.

עו"ד רועי ברזילי: מה שאני עכשיו אמרתי זה בדיוק מה שכתוב בהסכם. אז אני פותח רגע סוגריים ואני מקריא את ההוראה של ההסכם.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: בדיוק. תקרא את זה.

עו"ד רועי ברזילי: הוועד הנוכחי יקיים בחירות לוועד בדרך ועל פי הנהלים שייקבעו על ידו, אשר יכלול את כל תושבי המקום הבוגרים,

מר שמואל לרמן: רועי, ראית פעם הצעה כל כך ארוכה?

עו"ד רועי ברזילי: ישראל, ישראל,

מר שמואל לרמן: רועי, תקצר את העניין.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: הוא קורא מתוך,

עו"ד רועי ברזילי: אני קורא את ההסכם.

מר שמואל לרמן: אבל תקשיב לי, אתה נותן תמיד הצעה שהיא לא רלוונטית.

עו"ד רועי ברזילי: אבל ראש העיר נשען לאחור, התפקע מצחוק, אמר שאני לא מבין על מה אני מדבר, אני הקראתי מההסכם.

עו"ד דוד מנחם: הוא אמר לא להפריע לך.

עו"ד רועי ברזילי: אבל אתה מבין הרי, נכון?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אין פה סבלנות לאנשים, אין פה סבלנות.

עו"ד רועי ברזילי: אתה מבין טוב מה שאתה מדבר.

מר שמואל לרמן: רועי, אני יכול לקצר את ההחלטה שלך?

עו"ד רועי ברזילי: יפסיקו להפריע לי בדרך,

מר שמואל לרמן: אבל אי אפשר, זה ארוך. הצעה היא קצרה.

עו"ד רועי ברזילי: אבל ניסיתי לקצר, אם לא היו מפריעים לי,

מר שמואל לרמן: אבל זה כבר 5 שורות.

מר אדם קניגסברגר: לרמן, אם אתה לא היית מפריע לו, הוא כבר היה מסיים את זה 5 פעמים.

מר שמואל לרמן: אני יודע מתי הוא עושה, מתי הוא לא עושה.

מר אדם קניגסברגר: אני יודע שאתם כל הזמן מפריעים.

מר שמואל לרמן: אני גם.

מר אדם קניגסברגר: בדיוק.

מר שמואל לרמן: ואתה רק צדיק.

מר אדם קניגסברגר: אני יושב פה בשקט ואני מקשיב, אתה לא נותן לו לסיים משפט אחד. הכול ארוך. תן לו. תן לו לסיים. אתם יושבים על הקתדרה ונדמה לכם שאתם מנהלים את העיר.

מר שמואל לרמן: לא מנהלים. אתה.

מר אדם קניגסברגר: אז תן לו לסיים.

מר שמואל לרמן: אלוהים ישמור, נו.

גב' אדוה פולק: אגב, אנחנו מנהלים את העיר.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, אֶדוה, הוא באופוזיציה.

גב' אדוה פולק: אָדוה. 4.5 שנים, אתה לא יודע שקוראים לי אָדוה?

מר אדם קניגסברגר: אבל הוא באופוזיציה.

גב' אדוה פולק: אז מה?

מר אדם קניגסברגר: אז הוא לא מנהל את העיר.

עו"ד דוד מנחם: נותנים לכם באופוזיציה לנהל את העיר, זה גם לא טוב? נותנים לאופוזיציה לנהל את העיר, זה גם לא טוב?

מר אדם קניגסברגר: טוב מאד.

עו"ד דוד מנחם: אז זהו, אז תמשיך.

מר אדם קניגסברגר: תגיד לחבר שלו שייתן לו לדבר.

מר משה בודאגה: שמוליק, תן לי, אני רוצה להציע לכם משפט אחד, בסדר? משפט אחד. בלי להסתבך. אני אעזור לו.

עו"ד דוד מנחם: לא, אל תעזור לו, הוא אומר,

מר משה בודאגה: תן לי שניה, אני אעזור לו. העירייה תפעל על מנת ליישם את ההסכם מתאריך זה וזה. נקודה. זהו.

מר שמואל לרמן: בדיוק. זה מה שאתה צריך. משה, זה בדיוק מה שהיה צריך להיות, בדיוק אבל. רועי, זה בדיוק מה שצריך להיות.

עו"ד דוד מנחם: אבל סליחה, משה, לפי היועץ המשפטי אני חושב שזה לא טוב. הוא אומר שיש רוב שלא נכלל בדיוק בהסכם, ואז אתה לא נותן להם,

עו"ד רועי ברזילי: בסדר.

עו"ד דוד מנחם: יפה. אז אתה לא יכול להגיד את ההצעה הזאת.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל למה לא לקבל את מה שהיועץ המשפטי אמר ותתחמו את זה בזמנים?

עו"ד רועי ברזילי: לא מקבל. לא מקבל את זה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז בואו נצא להצבעה.

מר אדם קניגסברגר: זה מה שהוא אמר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, הוא לא מקבל.

עו"ד רועי ברזילי: אני מבקש תוך 3 חודשים לקיים את הוראות ההסכם כלשונו.

מר שמואל לרמן: גמרנו.

עו"ד רועי ברזילי: בסדר? זהו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: או קיי. זה מה שרועי אומר.

מר שמואל לרמן: מישהו רוצה להציע הצעה שניה?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: היועץ המשפטי. את ההצעה של היועץ המשפטי.

עו"ד רועי ברזילי: אין שם הצעה.

עו"ד דוד מנחם: אני רוצה. אני רוצה להציע. אני רוצה להציע, סליחה. שמוליק, אני רוצה להציע הצעה נגדית.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אחרת לא יהיה להם כלום, רועי.

עו"ד דוד מנחם: הציבור,

מר אדם קניגסברגר: הציבור לא מחליט, המועצה מחליטה.

מר רון קוגמן: דוד, נו, הצעה נוספת.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: שיהיה כתוב – בתנאי שזה מייצג את כל תושבי כפר אז"ר.

עו"ד דוד מנחם: הציבור בכפר אז"ר שחושב שההסכם אינו לרוחו, או שהוועד לא מייצג אותו, יבחר לעצמו ועד והעירייה תנהל משני הוועדים את הדבר הטוב ביותר לכפר אז"ר. לא הקשבת ליועץ המשפטי, נכון? לא הבנת. לא הקשבת ולא הבנת.

עו"ד רועי ברזילי: מה שהמנכ"ל אמר יותר דומה למה שאני הייתי רוצה.

עו"ד דוד מנחם: אבל אנחנו לא רוצים את זה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מי בעד הצעת המנכ"ל? אפשר לקבל את הצעת המנכ"ל?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: כן. כן. הצעת המנכ"ל היא טובה.

עו"ד דוד מנחם: סליחה, אני חוזר עוד פעם, היועץ המשפטי,

(מדברים ביחד)

מר דני גולדשטיין: אני רוצה להציע שנצמד להסכם מילה במילה מה שכתוב הסכם הזה.

מר שמואל לרמן: מסכים איתך.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: הוא אומר שהוועד יקבע. אז מה עשית?

מר דני גולדשטיין: אנחנו חתומים על ההסכם הזה, אנחנו צריכים להיצמד להסכם. זה הכול. לקחת את ההסכם הזה, עם היועצים המשפטיים שלנו ולהיצמד להסכם מילה במילה. בלי להתבלבל, בלי לקחת צד, מה שאנחנו חתומים אנחנו מחויבים. זה שעד היום, 10 שנים, העלמנו עין – מגיע לנו עונש. עזוב מה שאומרים. היום, מהיום והלאה, לקחת את ההסכם ולהיצמד להסכם.

מר אדם קניגסברגר: אתה מנהל את העיר?

עו"ד דוד מנחם: אבל היועץ המשפטי אמר שכבר ניתנה החלטה.

מר דני גולדשטיין: לא שמעתי.

עו"ד דוד מנחם: לא שומע בחושך? היועץ המשפטי אמר שכבר ניתנה החלטה של המועצה. אז אם אתה נאמן,

(מדברים/צועקים ביחד)

עו"ד דוד מנחם: אבל אם יש רוב של תושבים שלא מסכים לדבר הזה, אז תתעלם ממנו? אז תתן לכפר אז"ר?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל הוועד יחליט על הנהלים לקבוע את הבחירות.

עו"ד דוד מנחם: אתה נותן לוועד לקבוע את הכללים? צריך שיקוף של כל התושבים.

מר אדם קניגסברגר: אתה לא מנהל את הדיון. לרמן,

עו"ד דוד מנחם: אני עוד באמצע ההצעה.

מר אדם קניגסברגר: תתחיל לנהל את הדיון.

מר שמואל לרמן: אתה הפסקת אותי, מה אתה רוצה עכשיו?

עו"ד דוד מנחם: הוא נתן לי להציע.

מר אדם קניגסברגר: הוא מנהל את הדיון במקומך. מה אני רוצה עכשיו?

מר שמואל לרמן: אני רציתי להחליט, אמרת – אל תפריע עכשיו.

מר אדם קניגסברגר: אל תפריע, אבל תן,

מר שמואל לרמן: אל תפריע.

מר אדם קניגסברגר: לא. כשמישהו מדבר בתור שלו – אל תפריע. אבל הוא לא בתור.

עו"ד דוד מנחם: אני בתור. אני נותן הצעה חלופית. הצעה חלופית.

מר אדם קניגסברגר: אתה, סליחה, אתה לך תתפלל בבית הכנסת ותעזוב אותנו.

עו"ד דוד מנחם: פספסתי בשמונה ורבע. עכשיו יש לי זמן עד 12 בלילה. אדם, אתה יודע מה, באמת, יושר. אם אומר לנו היועץ המשפטי שיש רוב בכפר אז"ר שלא בדיוק מסכים או מרגיש נוח עם מה שכתוב בהסכם, אז נראה לך,

מר אדם קניגסברגר: אין רוב למה שכתוב בהסכם. אתה מבלבל.

עו"ד דוד מנחם: לא.

מר שמואל לרמן: רבותי, יאללה. אני רוצה להפסיק. מספיק. די.

מר אדם קניגסברגר: ההצעה בניסוח של רועי, עם תיקון של המנכ"ל, היא נראית הגיונית, שתוך 3 חודשים,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ליישם את ההסכם וזהו.

מר אדם קניגסברגר: יקיימו את ההסכם הזה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: בדיוק.

מר אדם קניגסברגר: את ההסכם כלשונו. בינתיים, בתוך 3 חודשים יוקם צוות. הרי אתם רוצים שיוקם צוות גישור, כל מה שאתם רוצים, ב-3 חודשים האלה עד לבחירות, ואז יהיו בחירות.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני רוצה להגיד משהו. מותר לי להגיד משפט? ישבתי בשקט.

מר אדם קניגסברגר: מה קרה? למה לא לזרז את זה?

מר שמואל לרמן: אפשר לסיים את הנושא?

???: אמרת שאת בעד ההצעה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני בעד ההצעה. ההסכם הזה מצוין.

עו"ד דוד מנחם: אני, לאור מה ששמעתי מהיועץ המשפטי,

(מדברים/צועקים ביחד)

עו"ד דוד מנחם: לאור הדברים של היועץ המשפטי, אני לא מסכים להצעה הזו, כי היא לא משקפת את הכול.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שמוליק, תעלה כבר להצבעה.

מר שמואל לרמן: רבותי, עלינו להצבעה. אנחנו מעלים את ההצעה של המנכ"ל להצבעה – מי בעד? מצביע.

עו"ד רועי ברזילי: את ההצעה שלי.

מר שמואל לרמן: שלך, שלך, מה זה משנה?

מר אדם קניגסברגר: של רועי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: רגע, קודם כל ההצעה של המנכ"ל.

מר שמואל לרמן: מה זה משנה?

(צועקים ביחד)

מר שמואל לרמן: מה זה משנה? משנה מה שיקרה, לא מי הציע.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שמוליק, אתה רוצה לחזור על ההצעה שנדע על מה אנחנו מצביעים?

מר שמואל לרמן: כן. משה, תגיד את ההצעה.

מר משה בודאגה: העירייה תפעל על מנת ליישם את ההסכם מתאריך זה וזה, אני לא זוכר את התאריך, תוך 3 חודשים או 4 חודשים.

מר אדם קניגסברגר: ליישם אותו תוך 3 חודשים.

מר דני גולדשטיין: המנכ"ל לא יכול להציע הצעה. זה חבר מועצה צריך להציע.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ההצעה של רועי.

מר שמואל לרמן: אני מעלה את ההצעה.

מר אדם קניגסברגר: ההצעה צריכה להיות של רועי. הניסוח יכול להיות של כל מי שאתה רוצה.

מר שמואל לרמן: לא חשוב, אדם, מה זה חשוב?

מר אדם קניגסברגר: חשוב מאד.

מר שמואל לרמן: אני אתן לך את הקרדיט. אתה. אתה.

מר אדם קניגסברגר: אני לא רוצה.

מר שמואל לרמן: אז תניח. זה לא מתאים לגיל שלך מי עשה את זה. מה זה משנה מי? תחשוב שיש כל כך הרבה נושאים על סדר היום.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, יש תקנון לפקודת העיריות. פקודת העיריות אומרת,

???: אדם צודק, בסדר, בואו נתקדם.

מר אדם קניגסברגר: הצעה לסדר מועלית על ידי חבר המועצה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לרמן, חבל, אתה דוחה את הזמן. נו, קדימה. ההצעה של רועי, ניסוח של המנכ"ל.

מר שמואל לרמן: מי בעד?

עו"ד דוד מנחם: מה ההצעה של רועי?

מר רון קוגמן: 4 חודשים רק, לרמן, כי המנכ"ל ביקש 4 חודשים.

מר שמואל לרמן: 4 חודשים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא, תוך 3 חודשים הוא אמר.

מר אדם קניגסברגר: התיקון לא מתקבל.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: טוב, תוך 4 חודשים, מה זה משנה? חיכינו 20 שנה, נחכה עוד חודש.

מר שמואל לרמן: 4 חודשים. מי בעד ההצעה של רועי? יצביע. כולם. פה אחד?

עו"ד דוד מנחם: אני נמנע.

מר שמואל לרמן: מי עוד נמנע? שניים נמנעים, כל השאר בעד. תודה. הנושא נגמר.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות, 13 – בעד, 2 נמנעים, לאשר את ההחלטה מטעם עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר: "מועצת העיר מחליטה לפעול כדי לקיים את הוראות ההסכם מיום 30.1.2008, תוך 4 חודשים".

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני רוצה רגע, לפני ההצעה לסדר, אדוה, דבר אחד ששכחתי להגיד לכם קודם ואני מבקשת את תשומת לבכם של כולכם לגבי שבילי האופניים ברזיאל. עדיין דעתי לא נחה כי אני רוצה להסביר לכם משהו. שניה, אתה חייב לשמוע, לרמן. השביל הולך להיות שביל סכנת חיים ואני רוצה שזה יהיה כתוב בפרוטוקול. למה סכנת חיים? כי השביל בעצם הוא לא שביל רציף. הוא שביל שבעצם,

מר אריה מזרחי: מקוטע.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: הוא שביל מקוטע, כי אתה נוסע ואז יש לך כניסה של רכב, נוסע – כניסה של רכב. זאת אומרת, שרכב שייצא מהחניה יכול לדרוס ילדים על אופניים.

גב' אדוה פולק: אבל, שולמית, אבל ככה עושים שביל אופניים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אתה נוסע-עוצר, נוסע-עוצר?

מר שמואל לרמן: שולמית, זה לא רלוונטי. הצבענו.

מר אלי מוסרי: שמוליק, אפשר להגיד משהו? שמוליק, משפט אחד רק, משפט.

גב' אדוה פולק: אבל איפה את רוצה ששביל האופניים יהיה, עילי?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: בברנשטיין.

גב' אדוה פולק: לא, זה לא יהיה בברנשטיין.

מר שמואל לרמן: רבותי, די, זה לא רלוונטי, אי אפשר לתקן את הצעת ההחלטה. היתה הצעה – הצבענו עליה. מת. אדוה, בבקשה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ייהרגו ילדים.

מר שמואל לרמן: די.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ילדים ימותו שם על האופניים.

מר שמואל לרמן: את צודקת, יכולת לתקן את זה אז. עכשיו אבוד.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני אמרתי את זה. ראש העיר אמר שזה לא רלוונטי.

מר שמואל לרמן: אבל יכולת להתעקש. אבל אבוד.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אז עכשיו אני אומרת את זה. לא נגמרה הישיבה.

מר שמואל לרמן: אבל הסעיף עבר, מת.

מר שמואל לרמן: אי אפשר לתקן.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל הסכנה קיימת.

מר שמואל לרמן: הכול נכון. אי אפשר לחזור לנושא הזה. הנושא הזה, היתה עליו הצבעה, עוברים נושא.

מר דני גולדשטיין: אין משהו אחר אבל, מה לעשות? שביל עילי?

מר אלי מוסרי: אדוה עכשיו ברשות דיבור, די, נו.

מר שמואל לרמן: אדוה, עכשיו הנושא שלך. מה הנושא שלך?

גב' אדוה פולק: שבילי אופניים.

מר שמואל לרמן: עכשיו גם לך שבילי אופניים?

ב. הצעה לסדר מטעם גב' אדוה פולק חברת מועצת העיר בנושא: "אופניים חשמליים".

עיריית רמת-גן
לשכת המשנה לראש העיר

י"ב אב תשע"ח
24 יולי 2018
סימוכין: 0108-2814

לכבוד
מר ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

א.ג.,

הנדון: <u>הצעה לסדר - אופניים חשמליים</u>

אבקש להעלות את ההצעה לסדר שבנדון בישיבת מועצת העיר מן המניין, שתיערך ביום חמישי, 23.08.18.

את פירוט ההצעה ונימוקיה אעלה בישיבת המועצה.

לשכת ראש העיר
התקבל בתאריך
25-07-2018
מס' מכתב נסרק
ק/לא

בברכה,
אדוה פולק
המשנה לראש העיר

העתקים:
מר משה בודאגה, מנכ"ל העירייה
עו"ד רעות בנק-אלון, מתאמת פעילות מועצת העיר והנהלת העיר ומנהלת מחלקת מזכירות העירייה

רח' ביאליק 35 רמת-גן, טל. 03-6753522, פקס. 03-6753363
לשרותך: מוקד 109 מייסבוק: עיריית רמת-גן www.ramat-gan.muni.il

גב' אדוה פולק: חברים, כתבתי נאום וברכה ומצגת, אבל נראה לי שזה ממש לא לעניין.

מר דני גולדשטיין: לא, את הברכה.

עו"ד דוד מנחם: לא, זה לעניין.

מר אלי מוסרי: את צודקת.

גב' אדוה פולק: אז אני רוצה לקצר ולהגיד ב-4 משפטים.

מר דני גולדשטיין: אני מוזכר בברכה?

גב' אדוה פולק: קודם כל, אני רוצה להגיד לפני שאני לא רוצה דיון. אין לי עניין בשעה עשר בלילה לעשות דיונים.

מר דני גולדשטיין: אז מה? אנחנו רווקים.

גב' אדוה פולק: אני לא רוצה להיות רווקה. זו בדיוק הסיבה, כדי שאני לא אהיה רווקה.

מר ישראל זינגר: קיבלנו פס עד 12, בואו ננצל אותו.

גב' אדוה פולק: אני חושב שהבעיה שאנחנו נתקלים לא רק ברמת גן, בארץ כולה, של רוכבי האופניים החשמליים והקורקינטים החשמליים, זה סכנת נפשות. אני רוצה להגיד, אם ברחוב רזיאל או ברמת חן עסקינן, רק מבית ספר בליך יש בין 700 ל-800 כלי רכב כאלה שמגיעים מדי יום. כולם מגיעים 10 דקות לפני בית הספר. וכמו זבובים, כמו ארבה הם מגיעים לתוך הזה. דרך אגב, במסגרת השתי שניות, יש לנו תוכנית שהגו באגף התשתיות, שברגע שייסלל כביש האופניים ברחוב אלוף שדה, אנחנו נכניס את מירב התנועה לבליך שבאה מחוץ לרמת חן דרך אלוף שדה

ודרך שבילונים קטנים שיש משני צידי הספריה. אנחנו כבר סללנו אותם, כבר כהכנה לזה, וברגע שייסללו שבילי האופניים הם יעברו דרכם. ודרך אגב, מי שבנה את התוכנית לשבילי אופניים ברזיאל זה בכירי מתכנני התנועה בארץ.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: שגם הם יכולים לטעות.

גב' אדוה פולק: בסדר.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: וזו טעות פטאלית.

גב' אדוה פולק: אז אולי היינו צריכים להביא מחו"ל. וקיבלנו את ברכת המחוזית לרחוב לדוגמא. או קיי? לא משנה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: כשרואים שיש טעות ויש סכנת חיים – מבטלים. עוד לא עשינו כלום, אפשר לבטל.

מר רמי פדלון: אבל זה לא הוכח כסכנת חיים.

גב' אדוה פולק: זה לא סכנת חיים. סכנת חיים זה לא יהפוך להיות.

מר רמי פדלון: שולמית, מה שאת אומרת זה לא הוכחה. זה את אומרת. לא בטוח שזה נכון.

גב' אדוה פולק: סליחה, אני רוצה לחזור לענייננו. לדעתי המדינה חוטאת בזה שהיא לא מכירה באופניים ובקורקינטים החשמליים ככלי רכב מנועי לכל דבר, בין אם הוא דו גלגלי ובין אם הוא חד גלגלי. ואני חושבת שאנחנו,

???: לא, לא, היא מכירה בו כרכב מנועי לכל דבר, לא טעון רישוי.

גב' אדוה פולק: נכון. זה המשך המשפט, שאני באה ואומרת, מכירה כרכב מנועי. יחד עם זה, לא טעון רישוי לא לרכב ולא לנוהג בו. ואני חושבת שאנחנו צריכים לצאת מפה בקריאה לרשויות להבין שמדובר באסון מהלך ובתופעה שאנחנו מצד אחד מאד מעודדים באמת לנסוע בתחבורה הזאת, כי היא תחבורה נקיה, זריזה, מתאימה עולם החדש.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: שבילי אופניים זה לאופניים חשמליים או לאופניים רגילים?

גב' אדוה פולק: זה גם וגם. גם לקורקינטים. אני סיימתי. אני רק באה ואומרת שצריכה לבוא מפה קריאה למשרדי הממשלה להבין שזו חובה לחייב רישוי גם לרכב או גם לכלי הרכב הזה, בין אם זה קורקינט חשמלי ובין אם זה אופניים חשמליים, וגם רישיון נהיגה שיחייב הכרה של חוקי התנועה ובחינה,

מר ישראל זינגר: כדי להציל חיים.

גב' אדוה פולק: כדי למנוע,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: השביל הזה זה הלוך חזור?

גב' אדוה פולק: בוודאי. בוודאי. בוודאי. כן, בוודאי.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זה אותו שביל?

גב' אדוה פולק: בוודאי. מסמנים אותו.

מר רמי פדלון: זה שני נתיבים. זה שני נתיבים אבל.

גב' אדוה פולק: אנחנו עובדים על הפקת ברושור הסבר. זה לא צר. זה הכול תקנים, לא המצאנו שום דבר.

מר אדם קניגסברגר: מלא ברושורים אתם מפיקים לקראת הבחירות.

מר שמואל לרמן: רבותי, הצבעה – מי רוצה שהנושא יעלה על סדר היום?

מר ישראל זינגר: לא, היא לא ביקשה.

גב' אדוה פולק: לא, אין לי עניין.

מר שמואל לרמן: לא רוצה? מורידה את זה מסדר היום?

גב' אדוה פולק: אני גם לא חושבת שיש על זה מחלוקת. מישהו מתנגד?

מר אדם קניגסברגר: אנחנו לא מתנגדים.

מר שמואל לרמן: לא רוצה להעלות? הלאה.

מר רמי פדלון: שמוליק, ההצעה שלי עכשיו.

מר שמואל לרמן: בבקשה, למה לא?

מר שמעון שומרוני: הנושא נדון בכנסת בשנת 2016. אני חושב, מן הראוי שהמועצה כן תצביע, כי זה ירד מסדר היום. הנתונים רק הולכים ומדאיגים והרוגים יותר ויותר. אני חושב שצריכה לצאת קריאה מהמועצה

כן לחייב את הנושא הזה לרישוי, כן לחייב גם את האופניים ברישוי וגם את הנוהג עצמו. אנחנו לא יכולים לעשות את זה בחוק עזר עירוני, כי לא יכול להיות שתושב בני ברק אני אעצור אותו ואגיד לו – אהה, אתה לא חייב, רק תושבי רמת גן. או תושב תל אביב שחוצה אותי באופניים חשמליים, אני לא יכול לטפל בו. ולכן צריכה להיות חקיקה ראשית,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ראש העיר נמצא במרכז השלטון המקומי, הוא יכול לייצג את,

גב' אדוה פולק: אבל אנחנו כמועצה צריכים לצאת בקריאה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אז בואו נקרא.

גב' אדוה פולק: מה גם שאני רוצה להגיד שרק בחצי השנה האחרונה שניים מילדיה של העיר נהרגו בתאונות אופניים. שניים.

מר ישראל זינגר: אני אעשה את זה במרכז השלטון המקומי. או קיי.

גב' אדוה פולק: שלא לדבר על פצועים.

מר ישראל זינגר: או קיי. תודה.

מר שמואל לרמן: אתה לא יכול, ראש העיר, להעלות את זה, כל עוד לא עבר מועצה.

מר ישראל זינגר: לא, אני, את דעתי.

מר שמואל לרמן: דעתך זו לא דעת המועצה.

מר ישראל זינגר: נכון.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא, היא יכולה לתת הצעה.

מר שמואל לרמן: לא דעת המועצה. אם הוא רוצה לייצג את המועצה, צריך להיות פה דיון והצבעה. רק שתדעו.

גב' אדוה פולק: פה אחד נאשר את זה שאנחנו קוראים לממשלה,

מר שמואל לרמן: לא. אתה קודם כל צריך להעלות את זה לסדר היום ובסדר היום להעלות,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: קודם כל, זה על סדר היום. זה על סדר היום.

מר שמעון שומרוני: ביקשת לא לדון על זה.

גב' אדוה פולק: לא, אז אני אומרת, בואו נצביע שאנחנו קוראים לממשלה ל -

מר שמואל לרמן: את לא יכולה. אם אתם רוצים להעלות את זה לסדר היום, להצביע, ואז לקיים דיון.

גב' אדוה פולק: אתם מוכנים להעלות את זה לסדר היום? פה אחד עלה. ... פה אחד הוצבע. שלום.

מר שמואל לרמן: מי בעד להעלות את הצעתה של אדוה לדון בנושא האופניים החשמליים על סדר היום? יצביע.

מר ישראל זינגר: פה אחד.

מר שמואל לרמן: מי רוצה להציע את הנושא? בבקשה. תציעי מה שאת רוצה להציע.

גב' אדוה פולק: הצעתי, שנקרא לממשלה לחייב רישוי לרכב, חקיקה ראשית לחייב רישוי לרכב ורישוי לרוכב.

מר ישראל זינגר: תודה.

מר רמי פדלון: פה אחד.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: המועצה קוראת לממשלה.

מר שמואל לרמן: להצביע ללא דיון? אפשר להצביע פה אחד? פה אחד. זו החלטה של המועצה.

החלטה:

הוחלט פה אחד להעלות לסדר היום את הנושא.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר את הצעת ההחלטה:

"מועצת העיר מחליטה לקרוא לממשלה לחייב רישוי לרכב ולרוכב על אופניים חשמליים".

מר שמואל לרמן: רמי, בבקשה.

מר רמי פדלון: גם אני מקווה שההצעה שלי תהיה פה אחד, חבר'ה.

מר שמואל לרמן: בבקשה, למה לא? אנחנו בעד.

מר רמי פדלון: אדם, אתה לא תסכים, אבל לא חשוב.

ג. הצעה לסדר מטעם מר רמי פדלון חבר מועצת העיר בנושא: "הכנת המקלטים לשעת חרום".

מר רמי פדלון: ביקשתי את ההצעה לסדר בערך לפני חודש וחצי, כשהמצב הביטחוני היה קצת שונה מהמצב של היום. אבל המצב הביטחוני הוא כל הזמן על השולחן באזור שלנו. ובסופו של דבר רציתי קצת לתת נתונים על המקלוט ברמת גן, רמת המקלוט ברמת גן וההיערכות שלנו לנושא של החירום עם כל הנושא של האיום שהיה אז בתקופה ההיא מסוריה. בכל מקרה, דבר אחד שאני, ואני אקצר בגלל שהתארכו כל הדיונים עד עכשיו, רק לומר דבר אחד, אחד הדברים שמעניינים בעיר, לפני 5 שנים היינו ברמת מקלוט, בפער מיגון של 30% בעיר. זאת אומרת, חלק גדול מהתושבים לא היה להם בכלל כל פיתרון של מיגון במקרה של טילים. וב-2018 אנחנו נמצאים בפער מיגון של 25%. זאת אומרת, ירדנו ב-5% בפער המיגון.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: בזכות ה-תמ"א?

מר רמי פדלון: בזכות הבנייה בעיר, כן. וזו ההצעה שלי לסדר, לעודד את ההתחדשות העירונית בצורה יותר אינטנסיבית, כדי שנגדיל את המיגון בעיר וניתן פיתרון לכלל תושבי העיר למיגון ולא רק למצב שבו חלק מהתושבים מוגנים וחלק אחר לא מוגן. תודה.

מר שמואל לרמן: מי בעד להעלות את הנושא לסדר היום? יצביע. מי לא רוצה להעלות אותו לסדר היום? גם יצביע. לא יכול להיות שלאף אחד אין דעה.

רמי פדלון
חבר המועצה

עיריית רמת-גן

Rami Fadlon
Member Of The City Council
Ramat Gan

יא' באב תשע"ח
24.7.18
סימוכין: 0119-1751

לכבוד
ישראל זינגר
ראש עיריית רמת – גן

הנדון: הצעה לסדר בנושא הכנת המקלטים לשעת חרום.

לאור המצב הביטחוני בדרום הארץ,

אבקש להעלות הצעה לסדר שבנדון בישיבת מועצת העיר הקרובה

שתערך ביום חמישי 23.8.18

את פירוט ההצעה וניומוקיה אעלה בישיבת המועצה.

לשכת ראש העיר
התקבל בתאריך
24-07-2018
מס' מכ...
נסרק
כן / לא

בברכה,

רמי פדלון
חבר המועצה

העתקים:
משה בודאגה - מנכ"ל העירייה

רח' ביאליק 42, רמת-גן, טל' Tel. 03-6758443 :פקס 03-6753279 Fax: 35 Bialik st., Ramat-gan
לשרותך: מוקד 109 פייסבוק: עיריית רמת-גן www.ramat-gan.muni.il

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אנחנו פשוט מסכימים עם כל מה שאמרת.

מר שמואל לרמן: מרוב שאתם מטושטשים כבר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, מה פתאום? שיא הערנות.

מר שמואל לרמן: רק רגע, אביבה, מי בעד להעלות את הנושא של רמי, נושא המקלוט, לסדר היום?

מר רמי פדלון: אני אוריד את זה מסדר היום.

מר שמואל לרמן: מוריד?

מר רמי פדלון: כן.

מר שמואל לרמן: תשמע, היתה פה דעת קהל מרשימה. לא בעד, לא נגד, אף אחד לא היה אכפת לו הנושא הזה.

מר רמי פדלון: הורדתי את זה.

החלטה:

מר רמי פדלון חבר הנהלת העיר הסיר את ההצעה מסדר היום.

4. סדר יום:

א. שימוש חברי מועצת העיר במשאבי העירייה על מנת לקדם אותם ואת סיעתם בבחירות המוניציפאליות הקרובות.

מר שמואל לרמן: אני ביקשתי להעלות נושא, נושא 4/א הוא הנושא שלי. אני אקריא את זה: שימוש חברי מועצת העיר במשאבי העירייה על מנת לקדם אותם ואת סיעתם בבחירות המוניציפאליות הקרובות.

התחלנו פה את הישיבה הזאת בישיבה שלא מן המניין שעניינה הזדהות לצורך הבחירות הקרובות.כולנו פה רוצים להיבחר וזה לגיטימי, בשביל זה אנחנו כאן. רובנו אני מניח, לא יודע אם כולנו. אבל אני חושב שאנחנו צריכים לשים לנו סייג חשוב מאד שנקרא שימוש במשאבי העירייה על מנת לקדם אותנו או את סיעתנו בבחירות המוניציפאליות. אני דווקא, ישראל, ברשותך, אתחיל בך, אחרי זה אני אעבור גם לאחרים.

ישראל ראש עיר מכהן ואני מניח שהוא רוצה להיות גם ראש עיר בקדנציה הבאה.

מר ישראל זינגר: בעזרת השם.

מר שמואל לרמן: אני לא נוקט עמדה, אני רק אומר. אבל, בניגוד לחברי מועצה אחרים, לראש עיר יש מנגנון שאין לאחרים, מטבעו של ראש עיר. מכל מיני מידעים שהגיעו אלי, חלק מהעובדים מהעירייה, משה, וזה גם נוגע אליך, עושה בחלק מזמנו גם עבודות לטובת מערכת בחירות.

מר ישראל זינגר: שמועות, לא מידעים. נא לדייק.

מר שמואל לרמן: הגיע אלי אמרתי.

מר משה בודאגה: בעניין הזה אני לא מסכים איתך.

מר שמואל לרמן: דקה, דקה. אבל זה אני אמרתי.

מר משה בודאגה: לא, אל תשים עלי דברים שאני לא עושה.

מר אדם קניגסברגר: הוא לא אומר שאתה אישית.

מר ישראל זינגר: שמועות.

מר שמואל לרמן: לא טענתי שאתה.

מר אלי מוסרי: אבל הוא ברשות דיבור.

מר ישראל זינגר: הגיעו אליו שמועות. מותר שיגיעו אליו.

גב' אדוה פולק: ...

מר שמואל לרמן: אני פונה אליו כי הוא אמור לטפל,

גב' אדוה פולק: למה אתה לא מעביר לו שם?

מר ישראל זינגר: הוא יביא משהו אובייקטיבי – הוא יבדוק.

מר שמואל לרמן: רק דקה, ברשותך. רק דקה, ברשותך.

מר אלי מוסרי: תנו לו לדבר אבל.

מר שמואל לרמן: אני פונה אליך, משה, כי אתה תפקידך כאן כמנכ"ל העירייה לדאוג שכל העובדים בעירייה יעשו את עבודתם לטובת העירייה, לא לטובת המפלגה שלי, של ישראל או של איצ'ה. זאת המטרה.

מר ישראל זינגר: או כל מפלגה אחרת.

מר שמואל לרמן: או כל מפלגה אחרת. אבל מסתבר לי, ממידע, איך אומרים, ממידעים שהגיעו אלי,

גב' אדוה פולק: לכאורה.

מר אלי מוסרי: למה אתם מפריעים, אדוה? זה לא בסדר.

מר שמואל לרמן: בחייך, נו, אדוה, תני לי.

מר ישראל זינגר: לא, לא, די, אדוה, די. די, אדוה, די.

מר אלי מוסרי: לא בסדר. באמת לא בסדר. אולי הכוונה טובה אבל הביצוע כושל.

מר שמואל לרמן: הגיע אלי שחלקם של העובדים כאן עובדים לטובת ראש העיר, דבר שאני לא חושב שזה, כמו שהם לא יעבדו, אני לא רוצה שיעבדו גם לא לטובתי וגם לא לטובתה של המפלגה של אלי מוסרי. וצריך להקפיד על זה. ואני אתן לך דוגמאות למעשה לחלק מהדברים.

יש כאן מודעות מסוימות של ראש העיר, שאני חושב שמי שאחראי על נושא השילוט לא טיפל בהן כראוי. למה? שאלה מסוימת שצריך לבדוק אותה. לדעתי המודעות האלה לא קיבלו היתר. אני לא ראיתי עבורן היתר, למודעות הגדולות של ראש העיר. אני לא מדבר על מודעות המרפסת שאף אחד כאן לא מקבל היתר. אני מדבר על עובדים מסוימים שמטפלים בתביעות משפטיות שהיו נגד סיעתו של ישראל, בזמנם, תוך כדי עבודה, שאני לא חושב שזה תפקידם. אני חושב שתפקידם לטפל במקצוע שהם עוסקים בו. אני חושב שאנשים מסוימים, תוך כדי זה שהם עובדי עירייה, תולים שלטים גם. לא הגדולים, אני מתכוון שלטים קטנים.

מר אלי מוסרי: במרפסות.

מר שמואל לרמן: במרפסות. שלטים ביתיים אני אקרא לזה, שזה גם לא חלק מהעבודה שלהם. אני חושב שיש כאן גם מנגנון שלם

שעובד, שצריך להקפיד, משה, שהדברים האלה לא ייעשו – לא לישראל, גם לא למפלגה שלי וגם לא של אלי וגם לא של אדם. אבל מה קורה?

מר אדם קניגסברגר: לאלי ואדם אין עסקים עם העירייה.

מר שמואל לרמן: אני מציין את כולם. כתבתי לכם כלל,

מר אלי מוסרי: הוא קוסמו-פוליטי.

מר שמואל לרמן: אני אמרתי לכולם. אבל ההבדל ביני לבין אדם לבין ישראל לבין זה, שיש מנגנון שעובד עבור ראש העיר, כי הוא ראש העיר. ולכן חשוב ביותר מבחינתי שהדברים האלה לא יקרו. ישראל יהיה ראש עיר בפעם הבאה – שיעשה את זה בדרך הגונה וכשרה, אני, תאמין לי, אעריך את זה הרבה יותר. בלי לערב את העובדים של העירייה שזה יקרה. הם אמורים לעבוד לטובת העירייה, לא לטובת אף אחד אחר. וזה תפקידך. זה פחות או יותר מה שאני מנסה לומר ואני אשמח, אתה תגיב, אחרים יגיבו, לכן אנחנו פה בזכות דיבור, גם ראש העיר יכול, כולם.

מר אדם קניגסברגר: סיימת?

מר משה בודאגה: אני יכול להגיב?

מר שמואל לרמן: כן, כן, גם אתה, לטעמי כן.

מר ישראל זינגר: אבל תרשה לי,

מר שמואל לרמן: כי פניתי אליך.

מר משה בודאגה: הוא פנה אלי.

מר שמואל לרמן: כל אחד יכול לדבר.

מר משה בודאגה: תראה, אני אמור לדאוג לחוק. ואני תמיד עובד לפי החוק. היו שני חבר'ה שתפסו אותם, שני עובדי עירייה, במקרה עוזרים של אחד מ- - שני עוזרים, תפסו אותם שלטים והובאו לשימוע, לוועדת משמעת, או קיי? שני החבר'ה האלה. אני לא יודע על אנשים נוספים. כל מי שיודע – שיעביר את השמות אלי ואני אדאג להביא אותם בפני ועדת משמעת. זה דבר אחד.

דבר שני – אין דבר כזה שאני אתן גיבוי לשלטים כאלה ואחרים של גורם כזה או אחר, גם אם זה ראש העיר. אנחנו מורידים שלטים, מקבלים תלונות, באים אלי מלא אנשים, נבחרים או מועמדים, שפונים ואנחנו מורידים את השלטים, בלי רחמים. ואם אתה חושב ששלט מסוים הוא לא חוקי, אז תפנה, גם אלי וגם לוועדת הבחירות. מעכשיו אתה יכול לפנות אליהם.

מר שמואל לרמן: ישראל, דבר, אני אחרי זה אדבר.

מר ישראל זינגר: משה, מה עושים באמת עם איומים על עובדי עירייה מצד, אני לא אגיד שמות, אבל זה שותפו של לרמן, לרמן הוא הגון מאד, על עובדי עירייה, שאם לא כך,

מר אריה מזרחי: לא אמרת שמות בכלל. בסדר.

מר ישראל זינגר: לא, אבל עובדי עירייה,

מר משה בודאגה: אם מאיימים על עובדי עירייה צריכים לגשת למשטרה.

מר ישראל זינגר: לגשת למשטרה או לוועדת הבחירות?

מר משה בודאגה: גם לוועדת הבחירות וגם למשטרה.

מר ישראל זינגר: או קיי.

מר שמואל לרמן: זה נושא שלא קשור לסעיף הזה על סדר היום, אבל אם מישהו איים עלי גם אני,

מר משה בודאגה: לא, זה סעיף משנה.

מר שמואל לרמן: האיומים לא קשור פה לניצול משאבי העירייה. איום זה לא חלק ממשאבי העירייה, אבל אם מישהו איים – תיפנו למשטרה.

מר משה בודאגה: ברגע שמאיימים המאוים מפסיק לעבוד וזה משאבי העירייה.

מר שמואל לרמן: אהה, הבנתי.

מר אדם קניגסברגר: בוודאי.

מר שמואל לרמן: זו פרשנות מאד מרחיקת לכת, אבל בסדר.

אני רוצה להבין למה שלטים שדורשים היתרי תלייה לא קיבלו היתרי תלייה.

מר משה בודאגה: תגיד לי איפה זה קיים ונטפל בזה.

מר שמואל לרמן: השלטים הגדולים של סיעת זינגר לרמת גן, כמו כל שלט בגדלים האלה, דורש היתר מוועדת שילוט.

מר ישראל זינגר: תתלונן.

מר משה בודאגה: תגיד לי איפה ואנחנו נטפל בזה. היה שלט,

מר אריה מזרחי: בכיכר אורדע.

מר משה בודאגה: בקניון, והורדנו אותו.

מר שמואל לרמן: יש אבל עוד 4 אחרים.

מר אריה מזרחי: מה עם כיכר אורדע?

מר שמואל לרמן: למה זה לא עובר?

מר ישראל זינגר: תגיש תלונה.

מר שמואל לרמן: למה זה לא עובר ועדת שילוט ומקבל היתר? זה מה שאני שואל אותך.

מר משה בודאגה: כל שלט שצריך לקבל היתר יקבל היתר. ואם הוא לא קיבל היתר וצריך לקבל היתר, אז הוא לא תקין.

מר שמואל לרמן: נכון. וצריך לבדוק.

מר אלי מוסרי: אני יכול רגע להגיד משהו?

מר שמואל לרמן: למה הוא לא מורד? אם הוא היה צריך לקבל היתר ולא קיבל, למה הוא לא מורד?

מר ישראל זינגר: אולי הוא לא היה צריך לקבל היתר? אל תתפלסף, אדוני היו"ר, תתלונן. היו תלונות לגבי חלק מהדברים שאתה

מציין, לא מטעמך, אמנם זה ממישהו אחר, דווקא מתנגד וכך הלאה, וועדת הבחירות גם שיבחה את העירייה במקרה זה וגם אותי אישית במקרה זה, גם בשלט מאד גדול, וטענה שזה איננו נכון. אבל יכול להיות שפנייה נוספת לוועדת הבחירות אולי תשיג אחרת.

מר אלי מוסרי: אני יכול רשות דיבור, לדבר?

מר שמואל לרמן: כן.

מר ישראל זינגר: רגע, אבל לא סיימתי. יש אינפלציה, הרי לפי מה שפורסם וועדת הבחירות יישמה את זה, יש מה שמותר ויש אינפלציה מאד חמורה לא על בתים פרטיים אלא על שטחים ציבוריים, שזה אסור, מטעם מפלגת הליכוד. אבל אני חושב שגם אני לא בסדר, כי אם יש, ואמרו לי, אני צריך להתלונן. ולכן להגיד באקראי, אני מתנצל, אני אבדוק ורק אז אתלונן, אם יש צורך.

מר שמואל לרמן: אלי.

מר אריה מזרחי: אני גם רוצה להגיד משהו.

מר אלי מוסרי: א', שמוליק, ראוי לציין אותך שהנושא הזה עלה לסדר היום, אבל לצערי אין חדש תחת השמש. מה שהיה לפני 5 שנים קרה גם לפני 10, לפני 15, לפני 20. ואני אומר את זה בצער, תראו, יש היום 3 סגנים בשכר, אף אחד לא יושב פה, כל הלשכות שלהם הן לשכות פוליטיות. חד משמעית. הלשכות בשכר אני מדבר. אני לא סתם אומר את זה, כיוון שהמזכירה והעוזר, אני בטוח שמתעסקים בנושאים דיומא, אבל בעיקר זה לשכות פוליטיות. הערכה שלי, אני אומר את זה, איך אומרים,

מר איצ'ה שחם: כאלה שיש להם שניים, שני עוזרים.

מר אלי מוסרי: כן.

מר אריה מזרחי: הערכה מבוססת הייתי אומר.

מר אלי מוסרי: אני אגיד לכאורה ובזהירות הראויה, באחריות המתבקשת,

מר אדם קניגסברגר: וברגישות.

מר אלי מוסרי: וברגישות ראויה. אם שכחתי מילה אני אוסיף, ועוד פעם לכאורה. אבל בואו נהיה 'פיירים', עיריית רמת גן, תמיד כשבאה ערב מערכת בחירות, היא הופכת להיות עירייה פוליטית. לא רק רמת גן, כל הארץ. נכון, דוד צודק, כל הארץ. אדוני ראש העיר, אני לא יודע מי יישב על הכיסא שלך ב-31 באוקטובר, אבל אם אני אהיה בקואליציה אני אתן לו את העצה הבאה:

א', לצמצם את מספר הסגנים בשכר. לצמצם עוזר או מזכירה בלבד לשכר. יש היום חבר הנהלה עם עוזר וגם מזכירה. דברים מוזרים יש פה גם כן, שזה לא לפי התקן. שמוליק פה? איך הוא מאשר את זה אני לא יודע, אבל נניח. איך חבר הנהלה מחזיק גם מזכירה וגם עוזר והוא בהתנדבות?

מר אריה מזרחי: וגם נהג.

מר אלי מוסרי: וגם נהג. אבל איך אומרים, התבונה סובלת הכול. אתה מדבר איתי, שמוליק, על אמצעי, מה שנקרא, פרסום ותעמולת בחירות. העסק הרבה יותר שורשי. כל המערכת פה היא מערכת מגויסת מסיבה אחת ויחידה,

מר שמואל לרמן: אמרתי אותה גם.

מר אלי מוסרי: כל המערכת פה היא מערכת מגויסת מסיבה אחת ויחידה – אנשים חושבים, חלק מחשבים את קיצם לאחור וחלק מחשבים את קיצם לעתיד. וזה לגיטימי. יש אנשים שפה באו לחוזים מיוחדים ולא רוצים להפסיק את העבודה שלהם ב-31 באוקטובר, ילקקו

את הכביש שאתה נוסע עליו, רק שישראל זינגר ייבחר פעם נוספת. חד משמעית. צריך לדבר ברור.

מר שמואל לרמן: נכון.

מר אלי מוסרי: זה יצר האדם. ועם יצר האדם אני לא מכיר אחד שיכול להתמודד. אני לא. אבל מה שכן הוא, וועדת בחירות שהיום הוקמה, צריך קודם כל לברך אותה ולאחל לה הצלחה, וצריך על זה להיאבק. הבעיה הגדולה שלנו, הבעיה שכל אחד מדבר מהאופוזיציה. זאת אומרת, כשאתה בקואליציה, אתה אחלה, קונסרבטיבי והכול בסדר, והמים הם כמו שמן, הכול טוב. אבל כשאתה באופוזיציה הכול הפוך – זה לא בסדר, זה לא בסדר, זה לא בסדר. גם הביקורת שלנו, אנחנו לא הגונים עם עצמנו. אנחנו ביקורתיים מנקודת אופוזיציה. זה דבר אחד. משהו מיוחד אדם?

מר אריה מזרחי: זה בסדר, תמשיך, תמשיך.

מר אדם קניגסברגר: אני מסכים.

מר אלי מוסרי: אהה, אתה מסכים, או קיי.

דבר שני או שלישי, אני כבר לא זכור, דבר שני שמאד מאד חשוב לי פה להגיד, אדוני ראש העיר, שאם יש דבר שצריך להסתיים זה המועצה הזאת. הדיון שהיה מקודם על כפר אז"ר, שישבו פה תושבים מאחורה, זה לא בושה לנו, זה בושה לכל העיר. זה דיון שאסור לו ככה להתנהל, לא בצורה מסודרת, לא לפי התקנון. ונושאים, דברים שמבחינתם זה דיני נפשות, זה חלקות שלהם, זה נכסים שלהם, זה זכויות שלהם, זכויות קניין אני מדבר, לא איזה שהוא משהו כזה ערטילאי. פוגעים לאנשים ברכוש בבית, והדיון מתנהל ככה, אתה יודע, אהה וזה והערות. שוק הכרמל היה משתבח בכזה דיון. ואנחנו כל הזמן מתנהלים פה בישיבות המועצה, כל פעם יורדים לשפל תחתיות חדש. כל פעם יורדים עוד. וצריך לברך באמת את ברכת הגומל שבעוד ישיבה אחת הכול נגמר. וצריך להתפלל שבעוד 3 ישיבות שתהיה הבכורה, לא יודע מי יהיה ראש העיר, לא יודע מי יהיו חברי המועצה, אני מאחל לכולם הצלחה ושיבואו הטובים מכולנו מה שנקרא,

מר ישראל זינגר: אמן.

מר אלי מוסרי: שתהיה מועצה יותר אחראית, יותר מבוקרת, יותר ענייינית. אנחנו משרתי ציבור. ואני לפעמים שואל את עצמי – אנחנו משרתי שוק או משרתי ציבור? ואני מתבלבל. אני אומר, אני לא מהצעקנים, אני לפעמים גם מתרגז, גם אני בן אדם, גם אצלי זורם בגוף דם ולא מים, אבל אין לנו גבול לבושה? באמת, אין? והביקורת היא ביקורת נכונה, ושמוליק צודק, גם בקטע הפוליטי פה אנחנו אפילו לא מסמיקים מהבושה שלנו. נעשים פה דברים. למשל, אני אתן לך דוגמא, אדוני ראש העיר, היתה מודעה שבדרך כלל כותבים – ראש העיר וחברי מועצת העיר. היתה מודעה רק ראש העיר. למה? ככה.

מר ישראל זינגר: איזה מודעה?

מר אלי מוסרי: מודעה. אני אמצא לך אותה. תאמין לי שאני לא אומר לך סתם.

מר ישראל זינגר: אבל אני תמיד מקפיד.

מר אלי מוסרי: אני יודע. בגלל זה התפלאתי. אפילו לא התקשרתי אליך. אבל מה, אמרתי, יאללה.יש מודעות שמותר, אני לא יודע בדיוק מה, שנה טובה אפשר להגיד כן, כל מיני דברים כאלה. למשל, השתתפות בצער משפחות זה מותר. אני לא זוכר את כל ה - -

מר ישראל זינגר: גם ברכות לתחילה, שמתי שזה יהיה עם חברי המועצה.

מר אלי מוסרי: נכון. נכון. עכשיו בוא נדבר, איפה דליה לין, איננה כאן? יצאה. יש שנת לימודים חדשה. אני בטוח שאף אחד מחברי המועצה מהאופוזיציה לא יוזמן להתלוות אליך לשום בית ספר. אני משוכנע בזה במאה אחוזים. זה בתי ספר רק שלך? זה גם שלנו. למה שלא

תזמין את יו"ר האופוזיציה, איש חינוך, סליחה על חוסר הצניעות, לא פחות איש חינוך ממך?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אלי, סליחה שאני מתערבת,

מר אלי מוסרי: שניה, תני לי, תני לי, אל תתערבי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל מה זה קשור לסדר היום?

מר אלי מוסרי: זה פוליטיקה, מה?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני מצטערת, אבל עשר וחצי, כתוב כאן,

מר אלי מוסרי: שימוש חברי מועצה במשאבי העירייה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שימוש חברי מועצה במשאבי העירייה. מה זה קשור?

מר אלי מוסרי: מה זה בית ספר?

מר ישראל זינגר: אלי, אמר השופט מודריק על תלונה שהיתה שחשוב מאד שאם זה דברים רגילים כמו שהיו, במיוחד כמו שאתה אומר, ימשיך ראש העיר במה שהוא עשה ולא דברים חדשים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל החוק אומר שמה שמותר לראש העיר בחצי שנה של הבחירות מותר לכל חבר מועצה מועמד.

מר שמואל לרמן: אלי, תן לי להפריע לך רק לדקה,

מר אלי מוסרי: משפט אחד. משפט.

מר שמואל לרמן: אני אחזור אליך. בדיוק ישראל, מה שאתה אומר,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: כולם. כולם יכולים.

מר שמואל לרמן: ומשה, אמרתי לך את זה גם פעם בחדרך, תסלח לי, אלי, לדקה. יש אירוע שמתנהל מדי שנה לאיזו שהיא פונקציה בעירייה. כמות של נשים, לא משנה מה, לא חשוב מה. כל שנה הן מקבלות עוגה קטנה ותה וקפה. לא חשוב מה, כדי לא לערב אותן. השנה עשו להן ארוחה כיד המלך.

מר ישראל זינגר: איפה?

מר שמואל לרמן: אני אחרי זה אגיד לך כדי לא,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אז אל תגיד חצאי דברים. או שתגיד או שלא תגיד.

מר ישראל זינגר: אני לא יודע אבל.

מר שמואל לרמן: דקה, אני אגיד לכם בדיוק.

מר ישראל זינגר: הוא כנראה אומר את האמת, אני פשוט לא יודע על מה הוא מדבר.

מר שמואל לרמן: אני אגיד לכם אחרי זה.

מר אריה מזרחי: הוא לא אמר שם של מישהו, אבל הבינו.

מר שמואל לרמן: משה, מה שאני אמרתי גם בחדרך, אם כל שנה לאותו פורום של נשים, היו בערך 100 נשים שם, נתנו להם תה ועוגה, וזה בסדר גמור, לא מבין מה פתאום ראש העיר בא עם פמליה ושם קיבלו ארוחת ערב כיד המלך. זה לא מקובל. אם בכל שנה נתתם להם משהו אחד, גם השנה היית צריך לתת להם אותו דבר. אני אגיד, כי לא נעים לי על אותן נשים, אני אגיד לכם בצנעת הפרט. גם אז היית צריך לתת להן בדיוק אותו דבר, כי זה נראה לא טוב.

אני אתן לך עוד דוגמא שקשורה לניצול משאבי העירייה רק בכיוון ההפוך, ולזה אני מתכוון. אם כל שנה היית נותן להם ארוחה כיד המלך – אין לי טענה אליך. אני אתן לך עוד דוגמא. באו לבית עמנואל למסיבת סוף שנה בסוף יוני – ראש העיר היה, היה בסדר גמור, היו שם גם כל מיני חברי מועצה אחרים, כולם ישבו ליד שולחן, כולם הוזמנו.

מר שמוליק פרקש: שמוליק, היה מותר אז, שמוליק, זה לא פייר מה שאתה עושה עכשיו. זה היה מותר אז. שלחתי לך גם את ההוראות של היועץ המשפטי לממשלה.

מר שמואל לרמן: רק דקה אחת. שמוליק, אני אענה גם להתייחסות שלך. אני אענה לך גם להתייחסות שלך.

מר שמוליק פרקש: שלחתי לך את ההוראות של היועץ המשפטי לממשלה, במדויק.

מר שמואל לרמן: רק שניה אחת. אני אעשה לך גם אז. הכול מותר, רק יש בזה טעם לפגם, שמוליק, יש חלק שפה ויש בזה טעם לפגם.

מר שמוליק פרקש: אתה מדבר על החקיקה, מותר ואסור,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: קודם כל, לרמן, זה לא הכול מותר, כי בחצי שנה האחרונה לא מותר שום דבר.

מר שמואל לרמן: רק דקה. גם ארוחת ערב שישראל נותן כיד המלך מותר, לא כתוב שאסור. אבל יש מה שנקרא נורמה מקובלת.

מר שמוליק פרקש: אני מכיר על הסיפור הספציפי הזה.

מר שמואל לרמן: שמוליק, תן לי, אני אגיד גם מה היתה תשובתך. באו לבית עמנואל לסוף שנה כל חברי המועצה, מי שרצה שהוזמן, ולבריאות שיהיה. גם אני חבר בבית עמנואל. אבל תוך כדי האירוע הסתובבו עם ישראל כפמליה, העוזר שלו זה מותר כי זה עוזר פוליטי, עובדי עירייה למיניהם, הבכירים והזוטרים יותר, כדי להצטלם עם כל השולחנות. אז תגיד לי שהחוק לא מתיר את זה רק ב-3 חודשים לפני הבחירות. גם ארוחת ערב חלבית מאד מובחרת החוק לא אוסר. אבל זה בדיוק מה שנקרא להגיד לעובדים לבוא, כי טכנית עוד אפשר, ולגייס אותם למען הקמפיין עם תמונות עם עובדי בית עמנואל. שמוליק, זה לא נראה טוב, צר לי להגיד לך. אולי זה חוקי, אבל נראה טוב זה בוודאי לא. זו נקודה חשובה לא פחות.

אני אתן לך דוגמא הפוכה, משה, בדיוק הפוך. לעירייה יש משאבים שנקראים אולמות שלה, אולמות, בין היתר גם קשורים לבית עמנואל. בית דורון, בין רוזן וכו' וכו'. משום מה אתם החלטתם להחריג את בית הצנחן. מי נתן לך את הזכות לקחת משאב של העירייה ולהגיד לי – תשמע, אתה לא עושה שם אירוע? ממתי אתה קובע לי איפה אני עושה אירוע?

מר רון קוגמן: שמוליק, זה לא קרה ...

מר שמואל לרמן: רון, תן לי,

מר ישראל זינגר: רק ביקשת ומישהו, אמרתם בצורה לא יפה, לא אתה, לעובד בית עמנואל, רק כדי שיהיו בחירות של סניף הליכוד שם, למרות שמקודם לא אושר לאף אחד.

מר משה בודאגה: תן לי, אני אענה לו.

מר שמואל לרמן: לא, לא, היה גם השבוע סיפור אחר.

מר משה בודאגה: רגע, שאלת – תן לי לענות לך.

מר ישראל זינגר: אם דיברת אליו שיענה לך.

מר שמואל לרמן: הוא יענה לי. אני פונה אליו בכבוד ראוי.

מר ישראל זינגר: אז תן לו לענות.

מר משה בודאגה: אז תן לי לענות.

מר שמואל לרמן: רק שניה. אתה לא יכול לקבוע לי,

מר משה בודאגה: א', אני יכול לקבוע. תקשיב,

מר שמואל לרמן: ממש לא.

מר משה בודאגה: תקשיב רגע, נו.

מר שמואל לרמן: תן לי, אני אגמור את הסיפור שלי, אני אתן לך בשמחה. יש לך גם זכות. אתה צריך לזכור משהו אחד, כל עוד בית הצנחן יכול לארח את בנק לאומי, הוא יכול לארח גם את יו"ר הכנסת שלך. אתה צריך לזכור את זה שאין לך שום,

מר משה בודאגה: אין בעיה אבל.

מר שמואל לרמן: מי נתן לך זכות לקבוע רק 6 אולמות שבהם ניתן לעשות אירועים? מה זה, צריך איזה הכשר של רב כדי להכשיר אותם?

הרי אתה יודע שלא. מותר לו לתת הכול, כל עוד האולם פנוי וראוי לשימוש.

מר משה בודאגה: שניה. שניה. לא, זה לא עובד ככה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא לצרכים פוליטיים.

מר שמואל לרמן: ועוד איך נכון.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא לצרכים פוליטיים.

מר שמואל לרמן: למה? מה קרה? למה?

מר ישראל זינגר: ממש לא. ממש לא.

מר שמואל לרמן: למה?

מר ישראל זינגר: התעקשת שהבחירות יהיו שם כדי שהיתרון, עזוב, רק אתם קיבלתם יתרון.

מר שמואל לרמן: לא, שום יתרון.

מר ישראל זינגר: ואחרים התלוננו.

מר רון קוגמן: שמוליק, אתה לא מכיר את הוראות החוק.

מר שמואל לרמן: אני מכיר ועוד איך.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אסור לך, לרמן, אסור לך, אסור לך.

מר שמואל לרמן: אני מכיר ועוד איך.

מר רון קוגמן: אתה לא מכיר.

מר שמואל לרמן: ועוד איך אני מכיר.

מר רון קוגמן: אסור לעשות אירועים פוליטיים במבנים עירוניים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: נכון מאד.

מר שמואל לרמן: למה בית דורון כן ובית הצנחן לא? סתם, מי קבע לך?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: גם בבית דורון אסור.

מר רון קוגמן: מישהו צריך לנהל את הדבר הזה.

מר שמואל לרמן: לא צריך לנהל שום דבר. לא צריך לנהל שום דבר.

מר משה בודאגה: א', תראה, אנחנו, כדי שיהיה סדר בעיר,

מר שמואל לרמן: זה המועצה אולי תחליט לך איפה כן ואיפה לא, לא אתה.

מר משה בודאגה: לא, לא, לא.

מר שמואל לרמן: מי שם לך, סליחה שאני מפריע לך, אל תיעלב ברמה האישית,

מר משה בודאגה: בסדר, נו.

מר ישראל זינגר: אבל למה אתה לא נותן למנכ"ל לענות? אתה סתם מתנפל, כי אתה לא יודע.

מר שמואל לרמן: אני יודע בדיוק, ישראל.

מר ישראל זינגר: אתה לא יודע.

מר שמואל לרמן: אני יודע בדיוק. יודע בדיוק.

מר ישראל זינגר: צעקת על ...

מר שמואל לרמן: אני בינתיים מנהל את הישיבה ועדיין אני נותן לו. אז אל תצעק עלי קודם כל, כי עליך אני מעז לא לצעוק. אבל לך, ברגע שאתה נכנס למצוקה, הקול עולה. אז אם הקול יירד, זה יהיה תענוג יותר גדול.

מר משה בודאגה: לרמן, שניה, תן לי שניה. תראה, הכוונה שלנו היתה טובה.

מר שמואל לרמן: מצוינת.

מר משה בודאגה: ישבנו בדיון עם היועץ המשפטי ועם כל החבר'ה שעוסקים בעניינים המנהליים באולמות וכו', וסיכמנו לתת אולמות במרחב של העיר – בצפון, במרכז, בדרום, כדי לעשות סדר,

מר אריה מזרחי: למה לא להביא את זה להחלטת מועצה?

מר משה בודאגה: ולא שכל אחד יבחר לו מה שהוא רוצה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל אסור לעשות את זה.

מר שמואל לרמן: למה? למה?

מר אריה מזרחי: למה לא להביא את זה להחלטת מועצה?

מר משה בודאגה: יש אולמות, יש מספיק אולמות בכל מקום,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אסור לתת אולמות לעניינים פוליטיים.

מר שמואל לרמן: למה?

מר משה בודאגה: למה? אני אגיד לך למה. כי בחלק מהאולמות היה קשר הדוק בין פוליטיקאים לבין מנהלי אולמות. אל תגיד לי לא, אני אומר לך שכן.

מר שמואל לרמן: רגע, מה, זה תרם לאירוע? זה הזיק לאירוע? הוא קיבל הנחה?

מר משה בודאגה: כן.

מר שמואל לרמן: קיבל הנחה?

מר משה בודאגה: קיבלו הנחות. ולכן קבענו,

מר שמואל לרמן: זה לא הוגן. מראש אני אומר לך, לא הוגן. לא הוגן.

מר משה בודאגה: רגע, תן לי להשלים. קבענו מי האולמות וכמה יעלה,

מר שמואל לרמן: ואת המחירים, ראיתי.

עו"ד שי בכור: אז למה לא לקבוע מחירים לכל האולמות? אני לא מבין את זה.

מר שמואל לרמן: משה, למה לא קבעתם לכל האולמות? אני ארצה, יהיה פנוי, הוא מקבל אותי,

עו"ד שי בכור: יש מחיר קבוע וזהו, מה זה משנה?

מר שמואל לרמן: תגיד לי כמה, 5,000 שקל מתאים לי,

מר ישראל זינגר: למי זה נותן יתרון?

מר שמואל לרמן: לא נותן.

עו"ד שי בכור: את קובעת מחיר וזה המחיר.

מר שמואל לרמן: לשם מה? לא טענתי שלך חלילה, לא טענתי, לא טענתי שלך, לא טענתי. לא מבין למה אתם מתערבים בזה. למה?

מר משה בודאגה: תקשיב רגע, מתערבים, כדי לנהל את העניינים האלה.

מר שמואל לרמן: למה?

מר משה בודאגה: כי האולמות מהווים, עובדים שם.

מר אריה מזרחי: אבל לימים כשזה פנוי.

מר שמואל לרמן: אם בנק לאומי יכול לקחת את המקום, למה יו"ר הכנסת שבא להתארח לא יכול לבוא לשם?

מר משה בודאגה: אבל מי אמר שהוא לא יכול לבוא?

מר שמואל לרמן: אתה, כי אתה לא מכשיר לי חלק מהאולמות. למה? כי אתה קבעת, התערבות של בחירות, למה אתה צריך את זה?

מר משה בודאגה: אתה ביקשת פעם אחת ולא קיבלת?

מר שמואל לרמן: ויתרתי גם הפעם. כן, גם הפעם.

מר משה בודאגה: אתה פנית אלי פעם?

מר שמואל לרמן: עשיתם מזה המולה עוד פעם, נאלצתי לוותר עוד פעם.

מר רון קוגמן: זה לא נכון. קיבלת תשובה חיובית.

מר שמואל לרמן: ויתרתי?

מר רון קוגמן: תדייק.

מר שמואל לרמן: רון, תקשיב לי משהו אחד, תקשיב, אני לא צריך בכלל לבקש ממך כי אני לא עובד אצלך, אתה כנראה מתבלבל. אתה עובד אצלי, כי אתה עובד ואני נבחר ציבור. לא נעים לי לומר לך כי אתה חבר שלי. באיזה זכות אתה קובע לי איפה אני אעשה אירוע? לי, לאיצ'ה, למוסרי. אין לך שום זכות, שום זכות. רק דקה, ברשותך, אני כרגע מדבר. צר לי שאני ככה מגיב, זה נדיר אצלי שאני ככה מגיב. אין לך שום זכות להחליט לי איפה אני אעשה אירוע. כל עוד המקום פנוי ואני משלם את מלוא השכר שאתם ביקשתם,

מר רון קוגמן: זה לא רלוונטי.

מר שמואל לרמן: זה ועוד איך רלוונטי. אתה לא יכול לכפות עלי איפה שאני אחליט לעשות.

מר רון קוגמן: ...

מר שמואל לרמן: לא אתה אישית. אתה זה העירייה, שאתה מצמצם לי את המקומות כי לך נוח. איפה הדמוקרטיה פה לפני בחירות?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: דבר למיקרופון, רון. רון, למיקרופון.

מר רון קוגמן: לא מכירים אותך ולא זיהו אותך.

מר שמואל לרמן: זה לא רלוונטי בכלל. זה לא רלוונטי בכלל, רון. זה רלוונטי שאני יכול לקחת איפה שאני רוצה אם המועד פנוי ואני משלם את מלוא השכר. הוא רוצה 3,000 שקל, מתאים לי, הזמן פנוי, האולם בגודלו מתאים – אני אשלם. למה אתה צריך לערב כל הזמן איפה אני יכול, איפה אני לא יכול, לצלצל אליך לקבל אישור, בודאגה פונה אלי להביא לו מכתב. תגידו לי, יצאתם מדעתכם?

מר רון קוגמן: ...

מר שמואל לרמן: בחייכם, זה לא הגיוני איך שאתם נוהגים.

מר אלי מוסרי: אני יכול להמשיך לדבר, אדון שמוליק?

מר שמואל לרמן: אתה ברשות.

מר אלי מוסרי: תודה רבה.

מר שמואל לרמן: זה לא הגיוני. פנוי – שיעשו.

מר אלי מוסרי: אם יש לי פה קריאה בדיון החשוב הזה, זה אליך המנכ"ל והיועץ המשפטי של העירייה. יש היום לשכות, מראש העיר ודרומה, חברי הנהלה, הם אפילו לא באים לפה הסגנים,

מר ישראל זינגר: תגיד מזרחה.

מר אלי מוסרי: לא, לא, דרומה זה יותר טוב. מלמטה למעלה, או קיי, יאללה, נלך על זה. שכל הלשכות האלה היום הן לשכות פוליטיות. תצא הנחיה לכל המזכירות ולכל העוזרים שמרגע זה הם לא מתעסקים בשום פוליטיקה. אתה מסוגל להוציא את זה, אדוני המנכ"ל?

???: יצאה הנחיה כזאת.

מר אלי מוסרי: זה מתבצע?

מר אדם קניגסברגר: הוציאו, אבל זה לא מתבצע.

מר אלי מוסרי: זה מתבצע?

מר שמואל לרמן: יצא, לא מתבצע.

מר אלי מוסרי: יצא, אני יודע, ראיתי את החוזר הזה.

מר משה בודאגה: אני אומר לכם פעם נוספת, אני הודעתי לעובדים,

מר אלי מוסרי: עשית ביקורות פתע, לראות את הרשימות שלהם על השולחן? מה הם מחזיקים שם? רשימות של תושבים או של כאלה שהם מזוהים?

מר משה בודאגה: אני יוצא מתוך הנחה שחברי המועצה ובטח סגנים, יש להם אחריות. כשיוצאת הנחיה, הם צריכים לוודא שההנחיה מתבצעת. אם הם לא מבצעים את זה, אז מה אתה רוצה ממני?

מר אלי מוסרי: כי אני סומך על ה-integrity שלך.

עו"ד שי בכור: אני מציע דבר אחר.

מר אלי מוסרי: רגע, רגע, אני עכשיו ברשות דיבור. אני סומך על ה- integrity שלך. אם יצאה הנחיה ואתה סומך על שיקול הדעת שלהם, יש לנו בעיה גדולה.

מר משה בודאגה: בסדר.

מר אלי מוסרי: הבעיה שלנו זה בעיית האכיפה. אני אומר לך, אם אתה רוצה לשמור פה, זה כסף ציבורי,

מר משה בודאגה: אתה שומע מה הוא אומר.

מר אלי מוסרי: אתה מדבר איתי עכשיו.

מר משה בודאגה: אני מנסה לעשות סדר גם באולמות, אז הוא אומר לי – מי אתה בכלל שאתה לא תרשה לי?

מר אלי מוסרי: אתה מדבר איתי או מדבר איתו? איתי. עזוב אותו. איתי. אני יודע, בזכות עצמי אני מדבר. לשמחתי הרבה אני רק אחד וזה מתאים לי. תקשיב, משה, אם אתה רוצה היום, מה שנקרא, ושלל תפקידים עשית פה בעירייה, וכולם ישבחו אותך על כך, זה הזמן.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל אתה אומר משהו הפוך למה שלרמן אמר. אז תסדר את זה.

מר אלי מוסרי: אני מדבר בזכות עצמי.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא, אבל אתה לא יכול, יש פה דרישות סותרות על אותו דבר. אז תחליטו ביניכם מה הדרישה.

מר אלי מוסרי: לא נכון. לא נכון. מה שאני מבקש זה לא סותר את מה שאומר לרמן, זה בנוסף למה שאומר לרמן.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לרמן לא רוצה פיקוח ואתה כן רוצה פיקוח.

מר אלי מוסרי: אני רוצה פיקוח.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל לרמן לא רוצה פיקוח.

מר אדם קניגסברגר: מי אמר?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: הוא לא רוצה.

מר אלי מוסרי: לא, לרמן רוצה פיקוח על משהו אחד.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: חברי"ה, אפשר לסכם? בואו תסכמו.

מר אלי מוסרי: אני מבקש ממך, אדוני המנכ"ל, שאתה תוודא שכל הלשכות הפוליטיות שהן בבעלות הציבור וכל העובדים שם הם עובדי ציבור, הם לא עובדים, אף אחד שם לא ממומן על ידי מישהו מכספו הפרטי, אלא אם זה מישהו פרטי, אני לא יודע, ועל זה מחילה. שכולם ישרתו רק את נושא העירייה. אני יכול להגיד לך, אני מקבל דיווחים, אני לא רוצה לפגוע באף אחד, רשימות של מפקדים,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: רגע, מה אתה רוצה, שישימו בלשים על אנשים? איך לפקח על זה? אני רוצה להבין.

מר אלי מוסרי: שולמית, יש דרך.

מר אדם קניגסברגר: המנכ"ל יש לו דרך.

מר אלי מוסרי: יש אחריות. יש פה מנכ"ל עירייה, הוא הסמכות הכי בכירה בעירייה, שהוא יעשה את זה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אתה לא סומך על חברי המועצה בעצם.

מר אדם קניגסברגר: בוודאי שלא.

מר אלי מוסרי: אני אמרתי שאני סומך עליהם?

מר ישראל זינגר: חברים, נסחפנו לשמועות. אלי, דווקא אני מתפלא עליך, אתה בדרך כלל מקשיב. אמר המנכ"ל – כל מקרה ספציפי.

לא בלשים ולא זה. היו מקרים, אמר פה שמוליק, אני חושב שכל מקרה יטופל. אתה יודע שבתקופה זאת, פעם היה רב סמל שמועתי כשהיינו בצבא, היום הוא כבר תת אלוף, עוד מעט יהיה אלוף.

מר אלי מוסרי: כן, זה נכון. אני רוצה לסיים את העניין, אחרי שדיברנו על רב סרן שמועתי, אבל באמת, יכול מאד להיות, וזה הדבר הכי מעניין, שחלק גדול מהאנשים האלה שיושבים פה עכשיו וגם חלק שלא נמצאים פה, יישבו אחר כך באותו טור. וכל מה שנאמר פה – אהה, אמרת ככה, אמרת ככה – זה יהיה הכי מעניין. אבל זו דרכו של עלום.

אבל אתה, אדוני המנכ"ל, וזה אני פונה אליך לסיום, באמת, תשים לב. אנחנו, האופוזיציה, לנו אין לשכות. אני מממן את כל הבחירות שלי מכספי. לא לוקח שקל אחד תרומה. גם אם מציעים לי אני לא לוקח. לא רוצה להיות חייב לבן אדם. הכול מכספי שלי. למרות שעל פי החוק אני יכול לקחת כסף, 5,000 שקל מבן אדם, הכול בסדר. לא לוקח, בשום פנים ואופן. ואני גאה בזה. אף מערכת בחירות לא לקחתי שקל אחד ואני גאה בזה.

מר ישראל זינגר: זו החלטה אישית שלך וכל הכבוד.

מר אלי מוסרי: אני עושה את זה ואני עומד מאחורי זה.

מר ישראל זינגר: יפה מאד.

מר אלי מוסרי: ואני גם בהתנדבות. יש פה סגנים בשכר, עם עוזרים ופקידות ותת עוזרים ותתי פקידות, ובאים ללשכות שלהם אנשים חיצוניים, לא יודעים מה הם עושים שם. תגיד לי, זו עירייה פרטית של מישהו? או שזו עיריית רמת גן, אדוני ראש העיר, של כולנו? מה, אתם יודעים מי נכנס ומי יוצא?

מר ישראל זינגר: אלי, אלי, אלי, אפשר להגיד בתקופה הזאת זה הרבה יותר, בטח לא אולי כמו שכל הדברים, אתה יודע דברים שהיו פעם וצריך להיות, איך אומרים, עוד יותר. אני חושב שיחסית יש הקפדה

מאד גדולה. יכול להיות שיש מקרים בודדים כאלה וכאלה, צריך להקפיד עליהם.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני רוצה לחזק את הדברים של אלי רגע.

מר אלי מוסרי: אתה יודע מה, רגע, משפט אחד, אדוני ראש העיר, אתה מפתיע אותי. אני אגיד לך במה אתה מפתיע אותי. אתה יושב בראש שולחן, ששני אנשים שיושבים בשולחן לידך, שניהם בשכר, אחד מועמד לראשות עיר ואחד מעמיד מועמד לראשות עיר נגדך. זאת אומרת, על מה אתה מדבר? מה, אתה חי בעולם שאני לא חי בו?

מר ישראל זינגר: אתה עוד תגיד למה לא פיטרתי אותו?

מר אלי מוסרי: לא אמרתי את זה. אני זהיר בניסוחים. לא אמרתי. זה עולם שנראה חצי דמיוני, אבל זה העולם.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני רוצה לחזק את מה שמוסרי אמר, בבקשה, שאם כבר לחברי מועצה מכהנים בקואליציה יש זכויות ויש חומרים ויש עוזרים ויש לשכות ויש הוצאות שהם משתמשים בהם, הם חייבים להשוות את המצב עם כל חבר מועצה מתמודד. הם צריכים לקחת את זה בחשבון.

מר ישראל זינגר: בקדנציה הזאת עשיתי יותר מאשר בעבר לכיוון האופוזיציה. אם יהיה צורך להבא – נחשוב עוד.

מר אדם קניגסברגר: לרמן, בבקשה,

מר אריה מזרחי: אני גם רוצה אחר כך.

מר אדם קניגסברגר: כבוד ראש העיר, ברשותך,

מר שמואל לרמן: רק דקה אחת. כיוון שאנחנו מתקרבים לשעה אחת עשרה,

מר אדם קניגסברגר: אני אקצר.

מר שמואל לרמן: לא, לא, דקה, בסדר. אני מבקש לעשות שני דברים: אחד – כמו שכתבתי לכם, אנחנו לא נגמור פה את סדר היום. אבל לרון חשוב משהו אחד שאני רוצה להאריך את הישיבה ב-10 דקות, רק כדי להעביר את נושאי כספים כי הבטחתי לו.

מר אדם קניגסברגר: למי הבטחת?

מר שמואל לרמן: לרון.

מר אריה מזרחי: בסדר.

מר ישראל זינגר: זה חשוב לכולנו.

מר משה בודאגה: לעירייה, לעיר.

מר אריה מזרחי: כן, כן, בסדר.

מר שמואל לרמן: אני הבטחתי לו.

מר אדם קניגסברגר: אני אמרתי שאני מתנגד?

מר אריה מזרחי: אין בעיה. מקובל עלינו.

מר שמואל לרמן: רבותי, תנו לי רגע. אין בעיה? אפשר פה אחד עשר דקות.

מר אדם קניגסברגר: אין לי בעיה עם זה.

מר אריה מזרחי: אפשר פה אחד, 10 דקות לנושאי כספים.

מר שמואל לרמן: דקה, דקה, אני לא מגדיר 10 דקות, אני מגדיר רק לגמור את נושא כספים. ייקח 12 דקות אז 12 דקות.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אין בעיה. אין בעיה.

מר אריה מזרחי: בסדר.

מר שמואל לרמן: ולאחר מכן יש לנו עוד לא מעט נושאים, אני רוצה ליום שני בשש, ברשותכם, כמו שכתבתי, יש התנגדות?

מר אריה מזרחי: לא, אין התנגדות.

מר רון קוגמן: שמוליק, שני הנושאים שנשארו זה כספים ונכסים, זה רבע שעה לגמור את זה.

מר שמואל לרמן: תאמין לי, גם אני מותש, אי אפשר ככה.

מר אדם קניגסברגר: אני מסכים, בתנאי שאת כל הוועדות ימנו.

מר שמואל לרמן: לא, לא, זה לא ייגמר. מה שאני מציע, תקשיבו לי, רבותי, כספים דחוף להם, לכן ביקשתי,

מר ישראל זינגר: דחוף לעירייה כספים.

מר שמואל לרמן: דחוף לעירייה. מה שאני מבקש זה,

מר אריה מזרחי: לא נעכב לאגודות כי העונה מתחילה.

מר שמואל לרמן: לגמור את הישיבה עם סיום סעיף כספים, גם אם זה ייקח 12 דקות. כל הסעיפים אחר כך – אנחנו ממשיכים ביום שני בשש בערב.

מר רמי פדלון: אני לא יכול, יש לי חוג בית.

מר שמואל לרמן: אתה לא יכול – לא תבוא. קיבלנו פה אחד? פה אחד. יופי. גומרים את הישיבה, אחרי זה כספים.

החלטה:

הוחלט פה אחד להאריך את הישיבה במספר דקות על מנת לסיים את נושא הכספים.

מר אדם קניגסברגר: תן לי דקה אחת.

מר שמואל לרמן: אדם ושי.

מר אדם קניגסברגר: היתה הערה קודם של רמי, כאילו עקיצה שהאופוזיציה עושה ביקורת. אז אני, ברשותך, אתה צודק, אנחנו לא מתביישים בזה, התפקיד שלנו זה לעשות ביקורת, לא לתת מחמאות, כי את המחמאות רמי אתם נותנים לעצמכם בנדיבות רבה. ועל זה אני רוצה עכשיו להתייחס, לקשר את זה עם מה שלרמן אמר.

כל שבוע, כל שבוע במקומון בתקופה האחרונה, מופיעים עובדי ציבור, שמספרים על עבודתם המפוארת, ואני לא חולק על חלק מהדברים

שכתובים שם, ומודים לראש העיר בתוך הכתבה, על מהנדסת העיר וכך הלאה, על השותפות שלו בתכנון וכך הלאה. האם זאת לא תעמולת בחירות? וזה באופן שיטתי.

עכשיו דבר שני, במקומון, במרכז המקומון ישנם שני דפים, כל פעם בלוגו מיוחד, בדפי כרומו מפוארים. אמנם אין את התמונה של ראש העיר, אמנם אין חתימה של ראש העיר, אבל כולם באים לפאר את פעולות העירייה. כל שבוע מפארים במשהו אחר את פעולות העירייה. זאת תעמולת בחירות סמויה בכספי הציבור.

מר שמואל לרמן: לחלוטין.

מר אדם קניגסברגר: בכספי הציבור. דבר נוסף, מה שמפריע לי מאד ואין לי שום בעיה, רמי, אין לי שום בעיה שאנשים יגיבו למה שאני כותב כי אני כותב הרבה, ואני מכבד את האנשים אפילו שהם 'יוזרים', אבל זאת שיטה בזויה שלכל דבר שאני כותב לפחות 3-2 אנשים, 'יוזרים', שעבדו פעם בשכר וחלקם יתכן שעובדים עוד היום, אולי חלקם עובדי עירייה משום שהם מסתתרים מאחורי שמות הזויים, זו תעמולת בחירות לא הוגנת ולא יפה וכדאי להפסיק אותה. אין לי בעיה, כל מי שרוצה, אני כותב פוסט, כל מי שרוצה להגיב – שיגיב, אני מוכן, ההיפך,

מר אריה מזרחי: אבל בפנים גלויות, לא איזה 'יוזר'.

מר אדם קניגסברגר: אבל אני חושב שזה לא מכובד הדברים האלה. ומה שאני אומר זה לא רק מהקואליציה וזה לא רק מראש העיר, יש גם אחרים שמשתמשים בזה וזה לא יפה ולא מכובד. אני, כל דבר שאני כותב זה בתמונתי ובשמי המלא. וגם אשתי התחילה פתאום לכתוב לפעמים אפילו בלי ידיעתי.

מר שמואל לרמן: זה לא יכול להיות.

עו"ד דוד מנחם: אז מה אתה עושה?

מר אדם קניגסברגר: אני אומר לך, אני לפעמים חוזר הביתה ואני פתאום רואה שהיא,

מר אריה מזרחי: מותר לה, זה דמוקרטי.

מר שמואל לרמן: רואה פוסט כשאתה חוזר הביתה. מזל שאתה לא רואה משהו אחר.

מר אדם קניגסברגר: זה בסדר גמור. זה בסדר. אבל אני חושב שתעמולת בחירות סמויה היא תעמולת בחירות בזויה וצריך להיפסק. כל דפי הכרומו האלה וזה שמופיעה פעם מהנדסת העיר ואחר כך מופיע מישהו אחר. היחידה, חבל שהיא לא נמצאת, היחידה שלא נתנה שבחים לראש העיר וכך הלאה, היתה דווקא מנהלת אגף החינוך, שכתבה וענתה לאנשים כמו שצריך.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל מה הבעיה עם זה? לא הבנתי.

מר אדם קניגסברגר: מה הבעיה עם זה?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כן. לא הבנתי, מה אתה חושב, שאנחנו קונים את הכתבות בעיתון?

מר אדם קניגסברגר: לא. את לא מקשיבה לי. עובדי ציבור לא צריכים לתת שירות בזמן הבחירות לראש העיר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מה זה לתת שירות?

מר אדם קניגסברגר: ברגע שעובד ציבור בכיר ביותר מופיע,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: סליחה, והפוך מותר לעשות את זה? עובד ציבור יכול לתת ביקורת שלילית?

מר אדם קניגסברגר: לא.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אהה, ואללה? באמת? זה בדיוק מה שקרה השבוע.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, עובד ציבור,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: עובד עירייה, לא אמרתי עובד ציבור.

מר אדם קניגסברגר: עובד עירייה, לא נבחר, עובד עירייה,

מר אריה מזרחי: אסור לו בשני הכיוונים – לא לכאן ולא לכאן.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז בואו לא נתייף פה, בסדר?

מר אריה מזרחי: אנחנו לא מתייפיים, אנחנו עומדים על החוק.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתם מאד מתייפיים.

מר אדם קניגסברגר: אנחנו לא מתייפיים. כל עובד עירייה,

מר אריה מזרחי: עובד עירייה לא צריך להיות מעורב.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, כל עובד עירייה שמתבטא בפייסבוק באופן פוליטי יכול להיות מוזמן על ידי מנכ"ל העיר ולהינזף.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מה זה באופן פוליטי?

מר אדם קניגסברגר: אם עובד ציבור,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני ראיתי, עובד עירייה שמישהו מכם, מישהו בכלל, או תושב נותן עובדות לא מדויקות, כי הוא לא יודע אותן, בסדר? לא משקר, לא יודע אותן, ועובד עירייה שמתעסק בזה בא ומציג את העובדות ואומר – לא נכון, העירייה פעלה א-ב-ג, זה פוליטי?

מר אדם קניגסברגר: לא, זה בסדר גמור.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז מה הבעיה?

מר אדם קניגסברגר: אמנון בוץ, סליחה,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אמנון בוץ, איריט עונה, מה הבעיה?

מר אדם קניגסברגר: אביבית, אני אענה לך. אמנון בוץ נכנס מספר פעמים ותיקן עובדות,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: רק עובדות, לא להכפיש שום,

מר אדם קניגסברגר: אבל את לא מקשיבה לי.

מר אריה מזרחי: לא, לא, עובדות.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, את לא מקשיבה לי. אמנון בוץ נכנס מספר פעמים וכתב עובדות, ואין לי חילוקי דעות, אני מכבד את זה. אם אמנון בוץ היה כותב דבר או שקרי או שהיה כותב בפנים – יש לנו ראש עיר גאון וכך הלאה, זה פוליטי. אם הוא עונה,

מר ישראל זינגר: אני לא גאון?

מר אדם קניגסברגר: על זה אין ויכוח.

מר רמי פדלון: אדם, אני מציע לך, פחות פייסבוק – יותר בריאות, תשמע לי.

(מדברים/צועקים ביחד)

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הבחירות הן עוד חודשיים ... איך אומרים? אתם יכולים לחפש אותנו כל היום, אנחנו נחפש אתכם, וכל אחד ... ואם יש בעיה תעלו אותה ודי.

מר אדם קניגסברגר: אביבית, אני דיברתי לעניין, לא העלבתי אף אחד.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: דיברת לעניין, לא אמרתי מילה, והנה, אתה רואה שאנחנו מדברים גם בכבוד. אפשר לבקש להתקדם הלאה? יש עוד 10 דקות לישיבה ויש כמה נושאים שהם לא פחות חשובים.

מר אריה מזרחי: אני בדקה האחרונה.

מר שמואל לרמן: רגע, יש עוד את שי ואחרי זה צריך הצבעה, אז נעשה את זה מהר.

עו"ד שי בכור: תראו, אני רוצה גם להתייחס לנושא הזה, אני לא אחזור על מה שאמרו, אבל אני חושב שאנחנו כן צריכים למנוע כמה שאפשר את השימוש במשאבי העירייה ובכספי ציבור כדי לקדם מועמדים ואת הרשימות שלהם. אנחנו צריכים לדאוג שכספי הציבור, לצורך העניין בתקופה הזו, לשים עליהם יותר דגש, לראות לאן הם הולכים ומה קורה איתם. ברור לנו, אני כחבר אופוזיציה אין לי היום משרד, אבל מצד שני,

לחבר קואליציה יש גם משרד וגם מזכירה. וזה נותן לו יתרון שלדעתי הוא יתרון שהוא לא הוגן בבחירות, הבחירות צריכות להיות כמה שיותר הוגנות, מי שטוב שייבחר, מי שלא טוב שלא ייבחר. כולם טובים פה, אז אני מאחל לכולם שייבחרו. אבל זה לא צריך להיות על בסיס שימוש במזכירה של העירייה או במשרד של העירייה, אלא אם כן ראש העיר היה מחליט שלכל חבר מועצה,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: או בעובדים שתלו שלטים.

עו"ד שי בכור: או בעובדים שתולים שלטים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ברור שאם אתם מוצאים כזה דבר תגידו ואנחנו נטפל בזה, והפוך, גם הפוך.

עו"ד שי בכור: אז אני אגיד לך מה אני מציע, כי אני לא בלש,

מר ישראל זינגר: אמרו שאיזה נבחר ציבור תלה שלט על רכב של העירייה, נעשה משהו?

עו"ד שי בכור: אני יכול להמשיך?

מר ישראל זינגר: אדם, באמת היה משהו כזה, אמרו לי.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אפשר לדעת על מי מדובר?

עו"ד שי בכור: לרמן, אני מנסה לדבר.

מר שמואל לרמן: שי עכשיו. שקט.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: משה, אפשר לדעת על מי מדובר או שזה סודי?

מר אריה מזרחי: רגע, אני אלך לשיטתו של ישראל. כיוון שהוא חובש כיפה, אז מישהו מלמעלה תלה לו.

מר שמואל לרמן: שי מדבר.

עו"ד שי בכור: הבחירות צריכות להתנהל בצורה הוגנת.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אם יש מזכירה שעובדת בשביל מישהו אחד, היא צריכה גם לעבוד בשבילך.

עו"ד שי בכור: אני מציע, אדם, וזה חשוב גם לך לדעתי, משווים עכשיו את התנאים של כל חברי המועצה, לא משנה אם מהאופוזיציה, אם מהקואליציה, אם אתה רוצה תתן לכולם מזכירות, אתה לא רוצה – מה שאתה קובע, ראש העיר, אני אפילו לא מתערב, מה שאתה מחליט. משרד לכולם או משרד לאף אחד. לא יכול להיות שלחלק יהיה ולחלק לא יהיה. זה מהבחינה הזו. אני מציע כרגע להקפיא פרסום שהוא לא דחוף במקומון ובשלטי החוצות.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זה לא רק לא דחוף. אסור בכלל לעשות פרסום עם שם העירייה ושם ראש העיר. אסור.

עו"ד שי בכור: מצוין. אבל לוקחים עמודי כרומו ורושמים – אנחנו מובילים בחינוך, אנחנו עושים את זה, אנחנו עושים את זה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אסור. אסור. זו פשוט עבירה.

מר ישראל זינגר: שם ראש העיר אסור, השאר מותר.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: גם המילה ראש העיר אסור.

מר ישראל זינגר: אמר השופט שלא.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: גם המילה ראש העיר,

מר ישראל זינגר: אז כנראה שאת לא,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני עכשיו חזרתי מפוליטיקה,

עו"ד שי בכור: שולמית, אני מדבר. אני מציע שגם אם לא כתוב, יש פרסום שלא כתוב, אבל עדיין,

מר ישראל זינגר: נשקול. אתה צודק.

עו"ד שי בכור: לא, זה לא נשקול, זה נקבל עכשיו החלטה. אנחנו המועצה, אנחנו מחליטים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא, זה רק לפרוטוקול.

עו"ד שי בכור: אז אנחנו יכולים להחליט את זה. אנחנו יכולים להחליט ששלטי חוצות, אנחנו כרגע מקפיאים את הפרסום של שלטי חוצות עד אחרי הבחירות של כל מיני הישגים כאלה ואחרים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל אין על זה הצעה, זו לא הצעה לסדר, שי.

עו"ד שי בכור: זה בסדר היום.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל זו לא הצעה לסדר.

עו"ד שי בכור: אבל זה בסדר היום. זו לא הצעה לסדר, זה בסדר היום.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: והוא יכול להעלות הצעה, להציע משהו?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זה נושא.

מר שמואל לרמן: זה נושא.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל מעלים הצעות?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: מקבלים החלטות.

מר שמואל לרמן: נצביע בסוף עליהם.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מצביעים על זה?

מר שמואל לרמן: כן.

עו"ד שי בכור: וגם אני מציע שבאמת, כמו שנאמר כאן, תגובות של עובדי עירייה בפוסטים למטרות פוליטיות, ואני אגיד לכם, גם אם זה לא למטרות פוליטיות, כי מספיק שעובד עירייה נכנס וכותב כל הכבוד, ואני לוקח עכשיו 100 עובדים וכולם כותבים כל הכבוד או איזה יופי, זה קופץ למעלה וזה מקפיץ. אפילו אם עושים נקודה, בלי לכתוב שום דבר, זה מקפיץ. לכן, הדבר הזה הוא חשוב, לקבוע גם כאן מדיניות של תגובות פייסבוק, או כל שימוש כזה בעובדי עירייה לצורך הנושאים הפוליטיים, אנחנו נקבע איזו שהיא מדיניות מה עושים עם זה. אבל אני מציע, הדברים המהותיים, הפרסום העירוני,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אז שתקבע מדיניות כבר יהיו בחירות.

עו"ד שי בכור: נקבע מהר מאד מדיניות. מבחינתי שיו"ר ועדת הבחירות יקבע מדיניות.

מר שמואל לרמן: אני רושם לי את הנקודות שאנשים דיברו כדי שאני אוכל לרכז.

עו"ד שי בכור: מי מציע, יו"ר המועצה?

מר שמואל לרמן: מי שהעלה את הנקודה. זו לא בדיוק הצעה לסדר.

עו"ד שי בכור: אבל זה בסדר היום.

מר שמואל לרמן: זה בסדר היום. זה לא מחויב שזה יהיה רק אני כי זה בסדר היום. אבל אני רשמתי את הנקודות.

עו"ד שי בכור: אני רוצה רק לחזור ואני מסיים – להשוות את הסיפור של מזכירות וחדרים לכל חברי המועצה. לדעתי, צריך להיות לכל הקדנציה, אבל אנחנו עכשיו מדברים על הבחירות.

מר ישראל זינגר: לבנות עוד חדרים זאת אומרת כרגע?

עו"ד שי בכור: כרגע לא תספיק, נכון?

מר אריה מזרחי: ישראל, בעיריית תל אביב לכל חבר מועצה יש חדר, יש שירותי מזכירות.

מר ישראל זינגר: אבל זה מאד יפה, שם אף אחד לא אחראי על כלום. יש לו רק חדר ומזכירה ופקס והוא לא אחראי על כלום. יכול להיות שזו שיטה יותר טובה.

מר אריה מזרחי: רגע, ויש לו גם החזר הוצאות אפילו. בעיריית תל אביב יש החזר הוצאות.

עו"ד שי בכור: האמת שאני גם שמעתי על הדבר הזה.

מר אדם קניגסברגר: אבל עיריית תל אביב זו מדינה.

עו"ד שי בכור: זו מדינה. אני גם שמעתי על זה. לא חשוב, אלי, זה עניין של מדיניות.

מר שמואל לרמן: רבותי, עוד מישהו רצה לדבר?

עו"ד שי בכור: אני רוצה רק לסיים כי חתכו אותי באמצע, אני רוצה רק לסיים. אלי, זו מדיניות של ראש עיר, אבל לא משנה, אנחנו רוצים כרגע לקבוע מדיניות עד הבחירות. אני מציע, מבחינתי, קחו את המשרדים, קחו את המזכירות, אפשר לעשות איתם בטוח עוד מלא דברים טובים לטובת הציבור, כדי שלא יהיה אפילו הספק הקטן שמזכירה של חבר מועצה מתעסקת בבחירות. וגם חדרים, לא יכול להיות שחבר מועצה אחד יש לו, חבר מועצה אחר אין לו. זה לא נראה לי סביר. אלה הנקודות שלי. אני בטוח שרוב חברי המועצה יתמכו בהן ואני אשמח שהם יעלו.

מר אריה מזרחי: טוב, אני רוצה להעלות,

מר שמואל לרמן: נתתי לאיצ'ה. דקה, אריה, בסדר? איצ'ה.

מר איצ'ה שחם: חבר המועצה הנכבד שי, יש חברי מועצה פה בהתנדבות שיש להם תיק והם עוסקים בדברים, לא משמעותיים, יש גלעד עם 230 מיטות גריאטריות, יש בית אבות, יש סיעודי, יש 49 מועדונים,

מר ישראל זינגר: הוא יודע כי גם הוא החזיק תיק, הוא יודע.

מר איצ'ה שחם: כן. ויש לי ברוך השם חצי מזכירה יחד עם שמוליק. ואני, יש לי מטה בחירות שעובד, אני במשרד, השעות שאני נמצא, אני עוסק בעניינים שצריך לעסוק. גם בבית יש לי משרד שהוא מתפקד כל הזמן. כי בית האבות או המוסדות האלה, הם פעילים 24/7. כשאני שומע הצעה כזאת – תיקחו לו את הזה,

מר אדם קניגסברגר: הוא לא אמר שייקחו.

מר איצ'ה שחם: תשמע בחור צעיר, אני עשיתי משהו בחיים, אבל אף פעם מישהו לא אמר לי – תיקחו לו, תיקחו לו, תיקחו לו. מה זה? איזו מן צורת דיבור זאת?

מר אריה מזרחי: לא, שישוו לכולם.

מר איצ'ה שחם: אני עושה בהתנדבות 12 שנה מהפך פה בנושא הקשישים ברמת גן, ואף אחד לא יגיד תיקחו לו. עכשיו ירצו – יצביעו, לא ירצו – לא, מה זה משנה? אז תיקחו לו חצי מזכירה?

עו"ד שי בכור: למה שאר חברי המועצה לא צריכים?

מר איצ'ה שחם: תוריד את הנעליים ולך בגרביים פה. ככה.

עו"ד שי בכור: לא הבנתי את ה -

מר איצ'ה שחם: לא הבנת?

עו"ד שי בכור: אבל למה שאר חברי המועצה? למה אתה לא מגן על חברי האופוזיציה?

מר איצ'ה שחם: אז מישהו יסביר לך. אתה לא תגיד לאדם כמוני ולאחרים, שעושים עבודה,

עו"ד שי בכור: אז מה, אני לא עושה עבודה?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: הוא לא אמר לקחת לך את המזכירה, הוא אמר שהיא לא תתעסק בפוליטיקה.

עו"ד שי בכור: אני לא אמרתי לקחת לך.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: הוא אמר שהיא לא תתעסק בפוליטיקה, זה הכול.

מר איצ'ה שחם: מה אתה רוצה, שאביבית, שהיא יו"ר תכנון ובנייה, תעזוב את התפקיד ותעשה מהבית? באמת, נו, היא צריכה מזכירה שתעשה את זה. כל האנשים האלה,

עו"ד שי בכור: ואדם יו"ר האופוזיציה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כשאתה היית קואליציה, כמה נאבקת שיביאו לך מזכירה ועוד עובד ועוד עוזר? ובצדק.

עו"ד שי בכור: לי לא היה שום עוזר. שום עוזר לא היה לי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל כמה נלחמת?

עו"ד שי בכור: נלחמתי שיהיו תקנים למרכז צעירים. לא היה לי שום עוזר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אנחנו נבחרי ציבור או כאלה שלא רוצים לעשות כלום ונבחרנו סתם?

עו"ד שי בכור: אני חושב שגם אדם הוא נבחר ציבור וגם שולמית היא נבחרת ציבור.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: רובנו כאן לא מקבלים שכר. אז מה, אי אפשר לקבל? מה קרה?

עו"ד שי בכור: וגם אריה מזרחי. אני לא אמרתי, אתם לא מקשיבים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כשאתה ישבת בקואליציה התחננת.

עו"ד שי בכור: אני אומר שכולם צריכים לקבל. גם אדם, שהוא יו"ר האופוזיציה, מגיע לו שיהיה לו משרד לקבל תושבים.

מר איצ'ה שחם: רגע, רגע, החוק אוסר. אתה חושב שאתה משפטן, אז תבדוק, החוק אוסר עלינו לקבל אפילו הוצאות. אנחנו לא יכולים שום דבר, חוץ מקפה ותה, זה הדבר היחידי.

עו"ד שי בכור: אין בעיה, איצ'ה, אני לא ביקשתי הוצאות.

מר איצ'ה שחם: באמת, אז מה אתה רוצה מאיתנו?

מר שמואל לרמן: אני חייב משהו לומר, איצ'ה יושב איתי בחדר 5 שנים, מעולם, אני חייב לומר, לא התעסק בפוליטיקה, לא עם אולגה ולא כלום. ממש.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אז זה לא מדובר לגביו. נקודה. איצ'ה, אתה לא בתמונה בכלל.

מר אדם קניגסברגר: לא התלוננו עליך.

מר שמואל לרמן: הכוונה שלי היתה ברורה – לא נעזר באולגה.

מר איצ'ה שחם: לרמן, אני לא מתעסק כבר בגיל 80.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: שי רק התכוון להגיד שהמזכירות לא יעסקו בפוליטיקה.

מר שמואל לרמן: אני מעלה להצבעה.

מר אריה מזרחי: רגע, רגע, דבר אחרון שאני רוצה להגיד בקשר לזה.

מר שמואל לרמן: אני רוצה להעלות להצבעה.

מר אריה מזרחי: שבאמת מטריד אותי קצת. קיבלתי מכתבים, אני חבר במורי הדרך, וברמת גן, אם אתם לא יודעים, נערכים סיורים, בשבתות בעיקר, נערכים סיורים על מקומות מורשת. יש סיור קבוע שמגיע לפה והם התלוננו ואמרו לי – תשמע, אנחנו לא מוצאים את בניין כופר הישוב. ישראל, שמת שלט יפה וענק, אבל כיסית את הכתובת ההיסטורית שכתוב שם כופר הישוב, שבאים פה לרמת גן כל שבוע מטיילים, והם באים ומצלמים ואומרים להם – זה הבניין. אמנם הבניין הוא פרטי, אבל הוא בניין לשימור. לא ניתן, באמת, לא ניתן לעשות בבניין לשימור, אני אומר לך, אני קיבלתי תלונה כתושב רמת גן, אומרים לי – אריה, איך אתם מרשים כזה דבר?

מר ישראל זינגר: איפה השלט? באיזה צד?

מר שמואל לרמן: בכופר הישוב.

מר אריה מזרחי: באמצע, מכסה את הכל. מה, אתה לא עובר שם?

מר ישראל זינגר: איפה הכיתוב מה שאתה אומר?

מר אריה מזרחי: אתה יודע מה, באמצע הכיתוב תעשה חיתוך ושיראו את הכיתוב ויראו גם את,

מר ישראל זינגר: לא ראיתי אף פעם.

מר אדם קניגסברגר: את הכיתוב לא ראית כי ...

מר ישראל זינגר: גם לפני זה לא ראיתי, גם אתה לא ראית, אף אחד לא ראה.

מר שמואל לרמן: על בניין לשימור, אפרופו מה שאתה אומר ואפרופו השלטים,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: בכלל אסור שלט.

מר שמואל לרמן: אולי אפשר לשים שלט, אבל אסור להסתיר את החזית שלו, כי זו המהות שלו.

מר אריה מזרחי: הוא מסתיר שם את החזית, אני אומר לך, ישראל.

מר שמואל לרמן: שמתם על אורדע, הוא לא מסתיר כלום. גם זה בניין לשימור. אבל על כופר הישוב, את כל האדריכלות של החלונות ואת כל הכיתוב, בחייך, איזה צורה?

מר אריה מזרחי: ישראל, יש לך שם שני שלטים – שלט ענק שלא מכסה את הכיתוב; והשלט המרכזי מכסה את הכיתוב.

מר ישראל זינגר: אני אסתכל. אני אסתכל. אני אף פעם לא ראיתי שכתוב שם.

מר אלי מוסרי: אריה, תגיד לסיום שהמבחן יהיה המבחן הציבורי, לא מבחן השלטים.

מר איצ'ה שחם: אני שמעתי ששלטים לא הולכים להצביע. תאמינו לי, שלטים לא הולכים להצביע.

מר רמי פדלון: קדימה, נו, חברים, חבל על הזמן.

מר שמואל לרמן: אני רוצה להעלות את הנושא של זה, על מנת שנצביע, שדיברנו פה.

מר רון קוגמן: מה ההצעה, שמוליק?

מר שמואל לרמן: אני אנסה לסכם את הנקודות שפה עלו, כדי שזה יעלה. סדר היום היה: שימוש חברי המועצה במשאבי העירייה על מנת לקדם אותם ואת סיעתם בבחירות המוניציפאליות. אני אנסה להעלות מה זה נקרא שימוש במשאבי העירייה בנקודות שפה עלינו על מנת שנדע על מה אנחנו מצביעים.

דיברנו פה על פרסום עירוני על הישגים, גם ללא חתימת ראש העיר. דיברנו פה על ניצול של אנשים או כספים לטובת, משאבי העירייה שזה או אנשים או כספים לטובת הבחירות. ושי העלה פה נושא של השוואת חדרים

ומזכירות. אז אם אתם רוצים, אפשר להעלות נושא נושא, להצביע עליו. בבקשה.

מר ישראל זינגר: לא, רגע, רגע. אני רוצה להציע, אנשים פה נכנסו, כמו שאיצ'ה אמר. הדבר היחידי שהוא, יש דברים, למשל, כתבת – פרסום עירוני על הישגים, שלא נפרסם יותר הישגים. הדבר היחידי שנראה לי נכון והגון, כל אחד דיבר מאיפה שכואב לי, אבל זה נכון, התחלנו מדיבורים ואיומים ואולמות והכול וכך הלאה, כל אחד מאיפה שכואב לו, וזה בסדר. גם אני אמרתי מאיפה שכואב לי. הדבר היחידי שאפשר, אחרת זה, אני לא רוצה להגיד מילה לא יפה, שכולנו אכן נתחייב שנשמור על החוק, ואם יש משהו לא בסדר, לא נפיץ שמועות, אלא נביא לידיעת המנכ"ל וועדת הבחירות וננחה אותם שיפעלו, לא לפי בית הלל אלא לפי בית שמאי.

מר שמואל לרמן: גם את זה אני מבקש רק, משה, להוריד את ההגבלה של האולמות העירוניים שאפשר לעשות בהם אירועים.

מר ישראל זינגר: לבדוק שוב. אני חושב ש-

מר שמואל לרמן: לא לעניין.

מר ישראל זינגר: צריך לבדוק את זה שוב.

מר שמואל לרמן: משה, אני מבקש שזה ייצא. אני לא מתכוון להתחנן במקום עירוני, זה לא לעניין. יש מקום פנוי, אני מבקש לשחרר את כל המגבלות האלה. איפה שאפשר, שאנחנו נעשה, בלי לבקש ובלי זה.

מר רון קוגמן: במוסדות חינוך.

מר שמואל לרמן: לא. מדברים במתנ"סים, בית דורון, בית רוזן, בית הצנחן.

מר אדם קניגסברגר: אלה שיש להם זכויות יותר בגלל התפקיד שלהם, צריכים להיות קצת יותר רגישים לציבור.

מר איצ'ה שחם: בטח. ודאי.

מר ישראל זינגר: זה מה ש ... נכון.

מר שמואל לרמן: אני מבקש לא לאפשר לא ניצול, לא של אנשים, לא של כספים. אם כל שנה אנחנו נוהגים לתת לאותו כיבוד לחם וגבינה, אז לא לתת,

מר ישראל זינגר: לא לעשות משהו חריג.

מר שמואל לרמן: לא לעשות שום דבר חריג באירועים האלה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא, אבל החוק אומר מעבר לזה, החוק אומר שגם דברים שעשו והם לא חריגים, הם לא צריכים להתקיים בחצי שנה האחרונה לפני הבחירות.

מר ישראל זינגר: לפעול לפי החוק בדיוק.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: בדיוק.

מר שמואל לרמן: להקפיד לא לעשות מעשה,

מר רון קוגמן: את רוצה שנבטל את ההקפות בסוכות?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ראש העיר פשוט לא יכול להופיע שם. הקפות יהיו, ראש העיר לא יכול להופיע.

מר ישראל זינגר: א', את טועה, תקראי את מה שהשופט מודריק אמר. לפעול פי החוק. ומי שחושב שמשהו לא לפי החוק – שיתלונן.

מר שמואל לרמן: אז אני תיארתי את המצב – לא אנשי, לא כספים, ואם עשו בשנה מסוימת כיבוד מסוים – גם השנה יהיה בדיוק את אותו כיבוד.

מר ישראל זינגר: לא לעשות משהו חריג. אני מסכים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: החוק אומר שמה שמותר לראש העיר בחצי השנה האחרונה, הוא שווה בין שווים, וכל חברי המועצה מותר להם לעשות אותו. זה הכול. אם מותר לו להיכנס לבית ספר – גם להם מותר. אם הוא הולך לטקס – גם להם מותר.

מר ישראל זינגר: תקראי שוב,

מר שמואל לרמן: הבנתי.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: שוויון. שווה בין שווים, אבל רק בחצי השנה האחרונה.

מר רון קוגמן: אבל זה לא הנושא של ההצבעה.

מר ישראל זינגר: שולמית, זה לא הנושא. תקראי, מי שעובר על החוק וכל זה – להתלונן. פה אחד?

מר שמואל לרמן: רבותי, פה אחד, גם את נושא שחרור האולמות, גם נושא הכיבוד, גם ניצול המשאבים.

מר אריה מזרחי: וגם שוויון, מה שהיא אמרה.

מר רמי פדלון: מה זה שוויון?

מר ישראל זינגר: מה שהחוק אומר שוויון.

מר אריה מזרחי: מה שהחוק אומר. אם ראש העיר נכנס למקום, אני גם יכול להיכנס.

מר רמי פדלון: זה לא נכון, אריה.

(מדברים ביחד)

מר איצ'ה שחם: אתה רוצה שנפסיק לעבוד עכשיו שלושה חודשים?

מר רון קוגמן: שמוליק, אפשר לעבור לכספים?

מר שמואל לרמן: כספים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אתה יודע, זינגר, אני רוצה להגיד לך משהו, סליחה, פשוט לא סתם אני אומרת את זה, כי פשוט למדתי בשיעורי פוליטיקה ואמרו לנו שאפילו את הפייסבוק של העירייה, בחצי השנה האחרונה צריך להוריד מהרשת. או, למחוק אחורנית את כל השם של ראש העיר שלא יופיע, לא תמונה ולא שם העירייה. עד כדי כך החוק מחמיר.

מר ישראל זינגר: הדבר השני, היא תיקון אבל היה. לגבי הופעה, מה שפוגע, אז תקראי טוב. לגבי פייסבוק, את חצי צודקת, נכון. אנחנו מקפידים. מי שיש חריגה – נא לטפל בזה.

החלטה:

הוחלט פה אחד כי חברי מועצת העיר לא יעשו שימוש במשאבי העירייה על מנת לקדם אותם ואת סיעתם בבחירות המוניציפאליות הקרובות. בנוסף לכך, הוחלט כי ניתן יהיה לעשות שימוש בכל האולמות העירוניים בכפוף לזמינותם ותשלום עבור שכירות המקום.

ב. כספים:

1. אישור מתן ערבות העירייה להלוואה למכבי "הארזים" רמת גן (ע"ר) על סך של 320,000 ₪, בהתאם לקריטריונים, וזאת כנגד פירעון יתרת הלוואה קיימת על סך של כ-170,000 ₪.

מר שמואל לרמן: כספים – אני מקריא מהר, תגידו לי רק אם זה פה אחד.

מר אדם קניגסברגר: רגע, איפה זה?

מר שמואל לרמן: סעיף ב-1.

מר אדם קניגסברגר: זה נמצא בהתחלה?

מר אריה מזרחי: אגודות הספורט.

מר שמואל לרמן: עמוד 2, לא בהתחלה. סעיף ב-1 עמוד 2. 4-ב-1, סליחה. אדם, מצאת? עמוד 2 באמצע. אני אקריא. כספים – 1:

אישור מתן ערבות העירייה להלוואה למכבי "הארזים" רמת גן (ע"ר) על סך של 320,000 ₪, בהתאם לקריטריונים, וזאת כנגד פירעון יתרת הלוואה קיימת על סך של כ-170,000 ש"ח. פה אחד?

מר אדם קניגסברגר: כן.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר מתן ערבות העירייה להלוואה למכבי "הארזים" רמת גן (ע"ר) על סך של 320,000 ₪, בהתאם לקריטריונים, וזאת כנגד פירעון יתרת הלוואה קיימת על סך של כ-170,000 ₪.

ב. כספים:

2. פתיחת 3 חשבונות בנק בהתאם לצורך, עבור חשבונות ניהול תיקי ני"ע בהתאם להחלטת ועדת השקעות.

מר שמואל לרמן: הלאה. פתיחת 3 חשבונות בנק בהתאם לצורך, עבור חשבונות ניהול תיקי ני"ע בהתאם להחלטת ועדת השקעות. רק איפה פותחים את חשבונות הבנק, אם אפשר לשאול, גרשון?

מר גרשון טוסק: בבנקים.

מר שמואל לרמן: איזה? איזה בנקים?

מר גרשון טוסק: לא בחרנו. זה לא רלוונטי. פשוט אנחנו רוצים לבודד שכל חברה תן בחשבונית,

מר גרשון טוסק: יש לך חברות היום שעושות את זה? על איזה חברות תקניות, איך אתה עובד?

מר גרשון טוסק: אנחנו עד עכשיו עבדנו בשיטה מסוימת, החלטנו בוועדת השקעות להעביר חלק לחברות השקעה.

מר שמואל לרמן: איזה? איזה? רק תגיד איזה.

מר גרשון טוסק: לא, עוד לא נבחרו. כרגע זה בדיון, אנחנו צריכים רק להכין את החשבונות שיוכלו לנהל בחשבון ספציפי.

מר אריה מזרחי: יבחרו אותם לפי מכרז או לפי מה?

מר גרשון טוסק: מכרז.

מר אריה מזרחי: לפי מכרז? או קיי, בסדר. מאושר.

מר שמואל לרמן: פה אחד? פה אחד.

מר אריה מזרחי: אם זה לפי מכרז – מאושר.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר פתיחת 3 חשבונות בנק בהתאם לצורך, עבור חשבונות ניהול תיקי ני"ע בהתאם להחלטת ועדת השקעות.

ב. כספים:

3. אישור תבחינים לחלוקת תמיכות לשנת 2019, ללא שינוי משנה קודמת.

מר שמואל לרמן: אישור תבחינים לחלוקת תמיכות לשנת 2019, התבחינים אני מבין ללא שינוי משנה קודמת.

מר גרשון טוסק: ללא שינוי.

מר שמואל לרמן: התבחינים, נכון?

מר גרשון טוסק: זה אושר במועצה. ב-2018 לא שינינו כלום.

מר שמואל לרמן: פה אחד. הלאה.

מר אריה מזרחי: או קיי, אותם חוקים של תבחינים?

מר שמואל לרמן: או קיי.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר תבחינים לחלוקת תמיכות לשנת 2019, ללא שינוי משנה קודמת.

ב. כספים:

4. אישור מתן כתב הוראה בלתי חוזרת ואוטונומית לעמותת ידידי מכבי רמת חן על סך של 430,000 ₪ לתקופה 1.1.19 ועד 1.9.19.

מר שמואל לרמן: אישור מתן כתב הוראה בלתי חוזרת ואוטונומית לעמותת ידידי מכבי רמת חן על סך של 430,000 ₪ לתקופה 1.1.19 ועד 1.9.19.

מר אדם קניגסברגר: אני מבקש הסבר לעניין הזה.

מר גרשון טוסק: אני אסביר.

מר אדם קניגסברגר: אני אגיד לך מה ההסבר. אני רוצה להבין מה זה הוראה בלתי חוזרת ואוטונומית לעמותה.

מר גרשון טוסק: אני אסביר. הבקשה היא, אם אתה שם לב, גם ל-4 וגם ל-5, לשתי קבוצות כדורסל שכרגע איגוד הכדורסל מוציא את ההוראה הבלתי חוזרת, ערבות אוטונומית בלתי חוזרת, שנהיה חייבים לתת. אנחנו כרגע, מצד אחד חייבים לתת להם, כדי שהקבוצות יוכלו להירשם לליגה לשנה הבאה.

מר אדם קניגסברגר: זאת ערבות.

מר גרשון טוסק: אז אני אומר, ערבות אוטונומית,

עו"ד דוד מנחם: לא לכתוב כתב הוראה, אלא ערבות.

מר גרשון טוסק: ערבות בלתי חוזרת,

מר אדם קניגסברגר: כתוב כתב הוראה ולא כתוב ערבות.

מר גרשון טוסק: זה הנוסח של איגוד הכדורסל, העתקנו בדיוק. הרעיון שלהם פשוט שבמידה ומחר מישהו מהקבוצות לא משלמות לשחקנים, הם יכולים לפנות אלינו.

מר שמואל לרמן: ככה זה היה גם בשנה קודמת?

מר גרשון טוסק: זה כבר שנה שלישית.

מר שמואל לרמן: אותו סכום? אותו דבר?

מר גרשון טוסק: כן.

מר שמואל לרמן: למשך עונת המשחקים אני מבין, נכון?

מר גרשון טוסק: הסכום אני לא בטוח. לעונה כן.

מר שמואל לרמן: איזה סכום לא בטוח?

מר גרשון טוסק: יכול להיות שיהיה 420.

מר שמואל לרמן: מה השוני, 5% או 80%?

מר גרשון טוסק: אין פה שוני. אין שוני משנים קודמות.

מר אריה מזרחי: בסכומים.

מר גרשון טוסק: ה-500,000 אותו דבר, סעיף 5.

מר אדם קניגסברגר: אם זה ערבות, סליחה, אני בעד.

מר אריה מזרחי: אם זה ערבות, או קיי.

מר ישראל זינגר: פה אחד.

מר גרשון טוסק: זה ערבות.

מר אדם קניגסברגר: כן, אבל יש פה סגנון כזה שאני לא,

מר שמואל לרמן: גרשון, ה-430 היה דומה בשנה שעברה?

מר גרשון טוסק: כן. כן.

מר שמואל לרמן: אולי עשרת אלפים שקל?

מר גרשון טוסק: כן, לא יותר.

מר אריה מזרחי: יש אישור. יש אישור. תמשיך הלאה.

מר ישראל זינגר: פה אחד.

מר שמואל לרמן: אישור מתן כתב הוראה בלתי חוזרת ואוטונומית לעמותת ידידי מכבי רמת חן על סך של 430,000 ₪ לתקופה 1.1.19 ועד 1.9.19. פה אחד? פה אחד. הלאה.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר מתן כתב הוראה בלתי חוזרת ואוטונומית לעמותת ידידי מכבי רמת חן על סך של 430,000 ₪ לתקופה 1.1.19 ועד 1.9.19.

ב. כספים:

5. אישור מתן כתב הוראה בלתי חוזרת ואוטונומית להפועל ר"ג גבעתיים כדורסל על סך של 500,000 ₪ לתקופה 1.1.19 ועד 1.10.19.

מר שמואל לרמן: אישור מתן כתב הוראה בלתי חוזרת ואוטונומית להפועל ר"ג גבעתיים כדורסל על סך של 500,000 ₪ לתקופה 1.1.19 ועד 1.10.19. פה אחד?

מר אדם קניגסברגר: כן.

מר שמואל לרמן: פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר מתן כתב הוראה בלתי חוזרת ואוטונומית להפועל ר"ג גבעתיים כדורסל על סך של 500,000 ₪ לתקופה 1.1.19 ועד 1.10.19.

מר שמואל לרמן: גמרנו נושא כספים. ממשיכים ביום שני בשעה 6, מנושא נכסים ואילך. ביי. הישיבה נגמרה. די, אני מותש. יש עוד ים של דברים.

מר רון קוגמן: עדיף לכם רבע שעה עכשיו מאשר לבוא ביום שני.

מר שמואל לרמן: אני הולך, מי שרוצה שינהל את הדיון.

גב' אדוה פולק: נו, עוד 5 דקות.

מר אדם קניגסברגר: היינו צריכים לסיים ב-11.

מר שמואל לרמן: נורית, ביום שני ב-6, תאמיני לי, לא שווה. אני הולך.

מר אדם קניגסברגר: יש לי הרבה מה להגיד, לא רק על נכסים.

עו"ד דוד מנחם: אז בוא נעשה את הנכסים, 5 דקות. 5 דקות נגמור נכסים.

מר שמואל לרמן: זאת הבעיה שלי. אם תעבירי את כל הדברים האלה בדקה, זה לא רציני. זה לא רציני.

עו"ד דוד שואקה: בנכסים יש כמה דברים, הקצאות, צריך רוב של חברי המועצה. אין פה רוב של חברי המועצה.

גב' אדוה פולק: אין הקצאות. זה הקצאות?

מר שמואל לרמן: יש גם הקצאות. אי אפשר להעביר, אין פה 13.

_____
מר שמואל לרמן

_____
מר משה בודאגה

יו"ר מועצת העיר **מנכ"ל העירייה**